

BULUŞMA

SAYI 25 | YAZ'16

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

OKULDA BAŞLAYAN BİR MEZUN GELENEĞİ SOSYAL SORUMLULUK

MERZİFON
DOĞA MÜZESİ'NİN
İZİNDEN

GELENEKTEN
GELECEĞE
SEV TARİHİ

Bu fırsatı gole çevirin!

1 \$ iade + Apple iPhone Plus 6S 128GB / Apple iPad Pro 128GB /
Samsung Galaxy S7 Edge G9635 32GB

1 Temmuz-31 Eylül 2016 tarihleri arasında TradeAll ve TradeAll Meta işlem platformunu kullanarak Foreks işlemi yapanlar, 1 ay içerisinde 100 ve üzerinde kontrat pozisyon kapama işlemi gerçekleştirmeleri halinde, her bir lot kapama işlemi için 1 USD komisyon iadesi kazanıyor. Aynı ay içerisinde minimum 500 lot kapama işlemi gerçekleştirenler seçecekleri mobil cihaz ödüllерimizden birini kazanıyor!

Her
işlemdе
1 \$ iade

Teknolojik
hediye!er!

TradeAll
www.tradeall.com

AKYatırım

Yatırımcının iade ve ödöl kazanabilmesi için gerçekleştirmesi gereken minimum lot kapama işlemleri sadece içinde bulunan ay için geçerlidir, başka bir ay içerisinde gerçekleştirilen işlemler ilgili aya dahil edilemez. Tek bir yatırımcı ay içerisinde 1. kampanya dönemi içerisinde maksimum 2 mobil cihaz hediyesi kazanabilir. Hediye ve iade kazanmak için kampanya dönemi 1 Temmuz-30 Eylül 2016 tarihleri arasındır. İlgili tarihten önce ve sonra gerçekleştirilecek olan işlemler kampanyaya dahil edilmeyecektir. Halihazırda başka bir kampanya ve/veya iade kampanyasından faydalanmakta olan bir yatırımcı, söz konusu kampanyaya dahil olamaz. Yatırımcının ödöl veya iade kazanabilmesi için hesabın standart veya gold spread paketlerinden biri ile çalışıyor olması zorunludur. Kampanyadan kazanılan ödöl devredilemez veya başka bir kampanya ile birleştirilemez. Kampanya gerçek hesaplar için uygulanabilir, demo hesaplar için uygulanmayacaktır. Kampanyaya katılım ve ödöl kazanımı için 18 yaşını doldurmuş olma şartı aranmaktadır. Kampanyaya Ak Yatırım Menkul Değerler A.Ş. çalışanları ve birinci derece akrabaları katılamaz. Katılmış olsalar dahi ödöl kazanmaları halinde ödülleri teslim edilmez. Ak Yatırım Menkul Değerler A.Ş. mübçir sebepler, üçüncü kişilerin sebep olduğu durumlar, internet bağlantı hizmeti sağlayan kuruluşlardan kaynaklanan aksaklıklar ve gecikmeler, yanlış kullanım sonucu kaynaklanabilecek teknik arıza ve sair aksaklıklar konusunda hiçbir şekilde sorumluluk kabul etmez. İadeler, işlem gerçekleştirilen ayı takip eden ay 10 iş günü içerisinde yatırımcının Ak Yatırım Foreks teminat hesabına yapılacaktır. hediye teslimi ise işlem yapılan ayı takip eden ay içerisinde yatırımcıya kargo ile teslim edilecektir. 2016 1. Çeyrek Kar-Zarar Oranı :%40.40 - %59.60

editör

Onlar bizim kahramanlarımız

Bazılarını ismen biliyorum...
Bazıları ise arkadaşlarım, dostlarım...
Arada adlarını ilk kez duyduğlarım da oluyor, yüz yüze gelmediklerim de...

Ama bazıları kardeşim gibi sevdiğim sınıf ve okul arkadaşlarım...

Onlar bizim kahramanlarımız...

Topluma hizmet, sosyal sorumluluk denildiğinde akla ilk gelenler...

SEV Okulları'ndan mezun olup, hiçbir maddi karşılık beklemezsizin, ihtiyaç sahiplerine gönüllü olarak yardım edenler... Profesyonel düzeyde onlara destek sağlayanlar... Bu işi sadece ulusal düzeyde değil, uluslararası düzeye de taşımış olanlar...

Hangi birinden başlasak?

Türkiye'yi otizm gerçeğiyle ve

dünyasıyla tanıştıran, yıllarca Milli Eğitim'in kapısını aşındırdıktan sonra onları topluma kabul ettiren, eğitim görmelerini sağlayan Aylin Sezgin ile mi?

Tarsuslu ağabeyim, Ankara'ya dört dörtlük bir yaşlılar yurdu kazandıran Mete Bora ile mi?

Türkiye'nin ilk ve tek Görme Engelliler Kütüphanesi Genel Sekreteri Şafak Özpoyraz ile mi? Özpoyraz, en başından beri, 11 yaşında gözlerini kaybetmiş olan Gültekin Yazgan'ın en büyük hayalini gerçekleştirmek için bu kütüphaneyi açan ekibin içinde ve yönetiminde.

Sayılar o kadar çok ki...

Araştırdıkça yeni isimlerle, yeni kurumlarla karşılaşyoruz.

Liste uzayıp gidiyor...

SEV Okulları'nın ve okulda verilen eğitimin farklılığı işte galiba burada ortaya çıkıyor.

Sosyal sorumluluk bilinci henüz okul sıralarında veriliyor. Okulların kültüründe, kodlarında var bu. İhtiyaç duyulan her yerde, sorunları çözmeye hazır mezunlarımız, öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz var. Bu, bizimkilerin DNA'larında yer etmiş.

Dergimizin bu sayısındaki kapak konumuz sosyal sorumluluk... İçeride ayrıntılı bir dosya hazırladık.

Elimizden geldiğince, sosyal sorumluluğa gönül vermiş bütün SEV'lileri kapsamaya çalıştık. Onların öykülerini anlattık. "SEV'in bir sosyal sorumluluk haritasını" çıkardık desek yanlış olmaz. Şu anda okullarımızda yapılan çalışmalara da yer vermek istedik.

Buluşma, sosyal sorumluluğun yanı sıra, başka bir önemli çalışmaya da imzasını attı.

1968 yılında kurulan Sağlık ve Eğitim Vakfı, 50'inci yaşına yaklaşmışken, Vakfın tarihini anlatmak istedik. Vakıf neden ve hangi şartlarla kuruldu, kuruluşunda kimler ne fedakarlıklarla çalıştı.

Elimizde pek çok belge, kitap, yazışma vardı. Bunlar teker teker gözden geçirildi. Vakfın kurucuları ile söyleşiler yapıldı. Tarihe tanıklık etmeye çalıştık. Dergimizde birkaç sayı sürecek, merakla okuyacağınız bir mini belgesel dosya hazırladık.

Bu sayıda yine mezunlarımızdan haberler var. Onların hikayelerini okurken çoğu kez "bu kadar da olmaz" diyeceksiniz.

İşte bir örnek... Magdalena Yeşil.

Sözü kendisine bırakıyoruz.

"Stanford'da okurken, son sınıfta, şirketlerden yöneticiler mezunlarla iş görüşmeleri yaparlardı. Bize gelinler diye. Ben de görüşme için bir odaya girdim. Karşımda iki tane erkek var. Küçük bir şirketleri varmış. Adını sordum. 'Apple' dediler. Meğer bu kişiler Steve Jobs ve Steve Wozniak'mış... Nereden bileceksiniz... Karar vermek için izin istedim. Danışmanıma gidip -acaba ne yapsam, kabul etsem mi?- dedim. Bana, -şirketine meyve adı koyan birileriyle çalışılmaz,- dedi. Arayıp tekliflerini reddettiğimi söyledim."

Daha birçok ilginç mezun öyküsü ve haberleriyle keyifle okuyacağınız bir *Buluşma* dergisi daha hazırladık.

İyi okumalar...

Mehmet T. Nane (TAC'84)
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

içindekiler

yaz 2016

şimdi

SEVconnect Gecesi	08
Ayşe Mayda 100 yaşında	12
UAA Morsalkım Festivali	12
Kampüs: Okullarımızdan Güncel Haberler	13
İştar Gözaydın	18
Magdalena Yeşil	20
Kim Nerede Ne Yapıyor?	24

kapak

Okulda Başlayan Bir Mezun Geleneği: Sosyal Sorumluluk	30
--	----

teneffüs

SEV'in Çınarları: Müveddet Ceylan Tarman	70
Merzifon Doğa Müzesi: Bir Hazinesinin Peşinde	72

forum

SEV Tarihi, Bölüm 1: Kuruluş	75
------------------------------------	----

KÜNYE

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet T. Nane **Sorumlu Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir
Yayın Kurulu: Ceyda Aydede, Tülay Güngen, Binnur Karademir, Sevin Oran, Dilek Ölçer, Ali Cerrahoğlu, Esra Zincirkıran Aydın,
Selin Emre Çelik, Aydın Demirel, Resul Buksur **Yayına Hazırlayanlar:** Aydın Demirel, Resul Buksur **Reklam Sorumlusu:** Çağla Şengil

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** iletisim@sev.org.tr **Reklam:** csengil@sev.org.tr

Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi Birlik Cad. No: 20 Haramidere 34524, Beylikdüzü, İstanbul
Tel: 0212 422 76 00 **Faks:** 0212 422 46 00

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafları yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

İKONİK BİR BANYO YENİLİĞİ

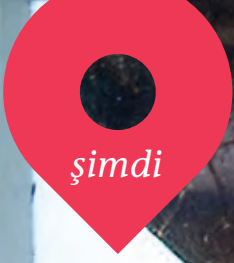
YENİ

ICON

MOBİLYA KOLEKSİYONU

Yeni ICON Serisi, endüstriyel-retro tasarımı ve dayanıklı ince lavabosu ile banyonuza hem doğa dostu hem de yenilikçi bir görünüm kazandıracak.

Bir hazinenin peşinde

Bir gün öğrendik ki okulumuzda bir hazine var. Hazinesinin ve yaratıcısının da müthiş bir öyküsü... 1910 yılında açılmış Anadolu'nun göbeğinde yedi bin parçadan oluşan bir Doğa Müzesi... Galata SALT'da düzenlenen *Boş Alanlar* adındaki sergiyle birlikte gündeme geldi. TAC mezunu Semih Bilgin ve arkadaşları yeniden gün yüzüne çıkan Merzifon Doğa Müzesi'nden kalanların izini sürüyorlar. SEV'den destek alan ekibin başlattığı proje ile bu müzeye yeniden hayat vermek istiyorlar... (Devamı sayfa 72)

Fotoğraflar:
Mustafa Hazneci,
Tarsus Amerikan Koleji, 2016
Boş Alanlar, SALT Galata,
6 Nisan - 5 Haziran 2016

SEVconnect gecesi

Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji, Tarsus Amerikan Koleji, Talas Amerikan Ortaokulu ile SEV İlköğretim Okulları mezunları, 31 Mayıs akşamı ilk kez SEVconnect çatısı altında Boğaziçi Mezunlar Derneği'nde buluştu.

SAC Show Choir'ın sürpriz gösterisi ile start alan gece, SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet T. Nane'nin konuşmasının ardından Uninvited Jazz Band'in performansı ile devam etti.

350 mezunun katıldığı gecede mezunlarımız, hem kendi okulları hem de kardeş okul mezunları ile bir araya gelerek anılarını tazelediler, birbirleri ile iletişimlerini güçlendirdiler. Gecede yapılan bağışlar da okullarımızın burs fonuna aktarıldı.

SEVconnect ismi altında tüm okullarımızın mezunlarını keyifli etkinliklerde buluşturmaya devam edeceğiz.

Katılan herkese çok teşekkürler.

**Mezunlar SEVconnect
ismi altında farklı
etkinliklerde de bir
araya gelmeye devam
edecek...**

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. ürünler de güzel. daha ne olsun?
yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.
opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.
opet istasyonlarından çok memnunuz. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.
opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz
çantamızın bize iadesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. akli kelden, yakıtı opet'ten alacaksın diyorum.

opet candır, gerisi yalandır.
yolculuğumuz boyunca
güvenerek
yolumu gözüdığımız yer.

**gerçekten temizlik ve
kalite açısından rakipsiz.**
en bakımlı petrol istasyonları opet'in.
güleryüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i.
iyi ki varsınız,
en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.
yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunuz. bir de çocuklara trafik kurallarını
öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.

sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi,
yeni yeri projesi de vardır. geleceğe ve çanakkele semtliğimize büyük projeler ile destek olmanız.

tuvalet denince opet.
**20 senedir
opet'ten**
başka yerden
yakıt almam.
her zaman
opet

yakıt kalitesinde de,
temizlikte de
1 numara

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi
en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince
Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.

"Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin
sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç

/Opet

/OpetTr

opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Araştırma ve Danışmanlık A.Ş. Ortak
Görüşleri tarafından yürütülmektedir. Araştırma Temmuz - Aralık 2015 döneminde, il araştırması olmadan, 18 yaş üzeri toplam
14,368 kişi ile başarıyla gerçekleştirilmiştir. Üzerinden, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör için 1,500 yanıt
üzerinden temsiliyetli sonuçlara ulaşılmıştır. Opet, TMS 2015'te akaryakıt istasyonları markaları arasında birinci olmuştur.

şimdi

Ayşe Mayda'ya 100. yaş partisi

İzmir Amerikan Koleji'nin efsane mezunu, Türkiye'nin ilk kadın ortodondisti Ayşe Mayda'nın, 100'üncü yaş günü, kendi adı verilen Teras'taki etkinlikte kutlandı. Okuldan 1937 yılında mezun olan Mayda, geçen sayımızda Buluşma dergisine de konuk olmuştu. İzmir Amerikan Koleji'nde Yetişenler Derneği tarafından düzenlenen özel gecede, Ayşe Mayda'ya kraliçe kıyafeti giydirildi ve tacı takıldı. Ayrıca geceye eski Devlet Bakanı ve Gediz Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Işıl Saygın ile konuklar ve mezunlar katıldı. Tenor Hakan Aysev'in konserinin yanı sıra, Mayda'nın yaşamından kesitlerin yer aldığı bir film de izlendi.

Haydi okullarımız için koşalım

SEV, SEVconnect etkinlikleri çatısı altında 13 Kasım 2016 tarihinde yapılacak Vodafone İstanbul Maratonu'nda, okullarına yönelik yardım koşusu kampanyası düzenleyecek. SEV ve SEV Okulları'nı temsilen maratona katılacak mezun koşucularımız vasıtasıyla okullara bağış yapılabilecek. Koşucu/yürüyüşçü olmak veya bağışçı olarak destek vermek için iletisim@sev.org.tr adresinden bilgi alabilirsiniz.

Mor Salkım Festivali yapıldı

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden Yetişenler Derneği, okulun 140. yılı için düzenledikleri ve bundan sonra gelecekselecek 'Mor Salkım Festivali'nde öğretmen, öğrenci, veli ve mezunlarıyla tüm camiayı buluşturdu. 30 Nisan Cumartesi günü okulun Bağlarbaşı'ndaki tarihi kampüsünde yapılan etkinlikte, okuldan yetişmiş olan, ülkemizde ve dünyada başarılı kariyerleriyle kendilerinden söz ettiren sanat ve edebiyat dünyasının ünlü simaları, öğretmenler, öğrenciler ve veliler bir araya geldi. Festivale ünlü tasarımcılar ve yazarlar kendi eserleriyle katılırken, UAA'nın yüzlerce çeşit bitkinin bulunduğu özel bahçesinde önde gelen sivil toplum kuruluşları da stantlarıyla yer aldılar. Mezunlar ayrıca, mor salkım fidanları diktiler.

Tohum Otizm Vakfı'ndan Aylin Yüksel Sezgin (UAA'82), Türk Eğitim Vakfı ve ÇYDD'den Şaziye Kahyaoğlu Kurtoğlu (UAA'66) ve Güldal Başarı Ebeoğlu (UAA'70), Zihinsel Yetersiz Çocukları Yetiştirme ve Koruma Vakfı'ndan Ayşim Alkaya Akurgal (UAA'69) ile Lösev ve Yedikule Hayvan Barınağı, katılan sivil toplum kuruluşları ve mezunları arasındaydı.

kampüs

Yelkende Avrupa Şampiyonu

Yelken Milli Takımı ile Fransa'daki The Laser Europa Cup 2016 yarışlarına katılan ACI öğrencisi ve Karşıyaka Spor Kulübü yelkencisi Efe Soysal, Avrupa Şampiyonu oldu. Hyeres kentinde 9-12 Nisan tarihleri arasında yapılan organizasyonun laser radial U19 kategorisinde birincilik kürsüsüne çıkan Efe Soysal, genel klasmanda ise 261 sporcu arasından Finlandiyalı Tuula Tenkanen'in ardından ikinci sırayı elde etti.

Matematikte üstün başarı

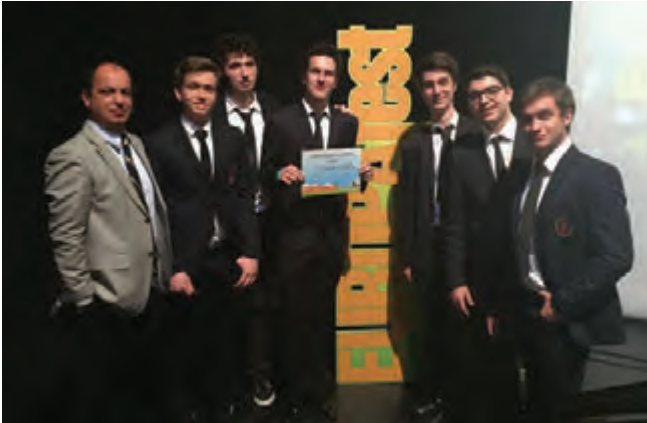
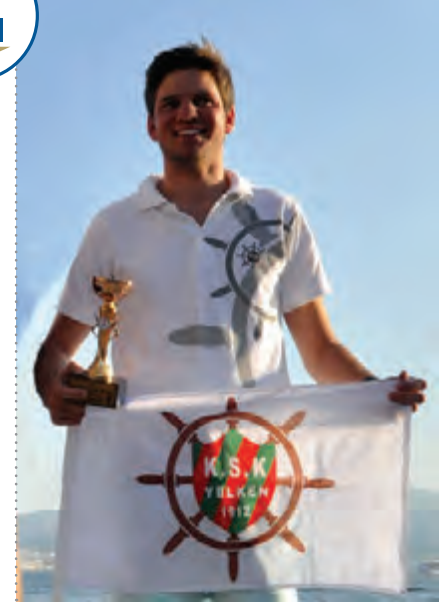
ACI Matematik Bölümü ikinci dönem boyunca birçok yerli ve yabancı yarışmaya katıldı. Yarışma ilk olarak İngiltere Matematik Birliği'nin organize ettiği Hazırlık ve Lise 1 öğrencileri için olan Intermediate Mathematical Challenge'la başladı. Lise 1. sınıf öğrencilerinden Cem Özşümer ve Dünya Gürses tam puan alarak bir ileri seviye olan Cayley Olimpiyatları'na katıldılar ve üstün başarı belgesi aldılar.

Daha sonra American Mathematical Challenge'a kırk öğrenci katıldı. Yiğit Atay ve Cem Özşümer kendi yaş kategorilerinde birincilik aldılar.

Kanada Waterloo Üniversitesi'nin düzenlediği Pascal, Cayley, Fermat, Euclid, Fryer, Galois ve Hypatia yarışmalarında da

elde edilen başarılar dünya sıralamasında çok üst düzeylerde oldu. Öğrenciler, Yiğit Atay (bu yarışmaların üçünde de birinci oldu), Irmak Bükey, Nazlı Demirkan, Cem Özşümer, Haktan Kabacaoğlu, Zeynep Bekçi birincilik ödülü aldı ve dünya sıralamasında yüzde 1'lik dilimde yer aldılar.

Matematik Bölümü, ikincisi 30 Nisan 2016'da İzmir okulları genelinde düzenlenen Buca Eğitim Fakültesi Matematik Olimpiyatı'na (BEFMO) katıldı. Lise 3 grubu öğrencilerinden İlgin Hacıpoğlu, Melisa Yeniocak, Rena Kaya, Emre Aşçı yer aldı. ACI, Ulusal Matematik Kulübü'nün etkinliği olan bu yarışmada öğrencilerin tamamı başarılı sonuçlar aldılar.

Bükreş'te jüri özel ödülü

İzmir Amerikan Koleji öğrencilerinden oluşan "Part Time" dünyanın en büyük üç caz yarışmasından biri olarak kabul edilen Europafest Bucharest International Jazz Competition'da "Jüri Özel Ödülü"nü kazandı.

Liselerarası bir yarışma olmayan ve tamamen profesyonel müzisyen ve grupların yer aldığı Bükreş Uluslararası Caz Yarışması'nın finalinde 26 ülkeden toplam 25 grup sahne aldı.

İzmir Amerikan Koleji öğrencileri Oğuz Alp Kaya, Mehmet Peker, Kerem Can Dünder, Yiğit Atay, Sinan Çetingöz ve Ege Akyıldız'dan oluşan "Part Time" grubu finalde gösterdikleri performansla seyirciler kadar, ünlü caz sanatçılarından oluşan jürinin de dikkatini çekmeyi başardı.

Londra'da Anadolu ezgileri

Özel İzmir SEV Ortaokulu öğrencileri MüzikSEV Projesi ile Londra'da müzik dolu bir gezi gerçekleştirdi. Covent Garden'da "Sound of Anatolia" adıyla bir konser veren öğrenciler, önce Londra Apple Store'da Apple Eğitim Koordinatörü Marc Bernard ile yapılan Garageband atölye çalışması ardından iPad orkestrası ile bir konser verdiler. Konsere Türk Başkonsolosu Emirhan Yorulmazlar da konuk oldu.

TSEV'de mezuniyet coşkusu

Ortaokul 8. sınıfı tamamlayan Tarsus SEV'li öğrenciler mezuniyet coşkusunu öğretmenleri ve aileleriyle birlikte yaşadı. Törende TAC/TSEV Baş Danışmanı Andrew Leathwood, Okul Müdürü Ayfer Aydın, TAC Mezunlar Derneği Başkanı Dr. Ali Cerrahoğlu konuşma yaptı.

SAC'ye IB akreditasyonu geldi

SEV Amerikan Koleji, öğrencilerine dünya üniversitelerinin kapılarını açan Uluslararası Bakalorya Programı'nı (IB) uygulamaya hak kazandı. Öğrencilerine çift diploma ile mezun olma fırsatı sunacakları için mutlu olduklarını belirten SAC Başdanışmanı Whitman Shepard, "Yönetim kadromuz, deneyimli IB öğretmenlerimiz ve öğretmenlerimizin katkısı ile bu kadar kısa bir sürede IB yetkisi alan bir eğitim kurumu olduğumuz için gururluyuz. Yeni eğitim ve öğretim yılında 11. sınıfta okuyacak öğrencilerimiz IB Diploma programını seçebilecek ve son sınıfa geldiklerinde çift diplomayla mezun olabilecek," dedi.

Mozart'a saygı

Özel Üsküdar SEV okulları öğrencileri, büyük deha Wolfgang Amadeus Mozart'ın doğumunun 260. yıldönümünde, Avusturya Başkonsolosluğu Balo Salonu'nda sanatseverlere harika bir müzik ziyafeti

sundular. Mozart'ın hayatını evrenin dili, yani müzik ile anlatan Üsküdar SEV Okulları öğrencileri, gecede sergiledikleri eserleri ve o dönemi simgeleyen kostüm ve kıyafetleriyle büyük beğeni topladılar.

Köprüyü geçmek!

SEV Amerikan Lisesi 4 Haziran 2016'da TEDx etkinliği gerçekleştirdi. TEDxSEVAmericanCollege ismiyle gerçekleşen toplantının teması ise "Crossing the Bridge" yani Köprüyü Geçmek. Geveze'nin sunuculuk yaptığı toplantıda sunum yapan isimler ise, Buket Uzuner, Devrim Evin, Dilara Koçak, Ufuk Tarhan, Can Serdar, Mesut Süre, Gökhan Yücel, Heval Tonger, Serra Zoraloğlu, Mehmet Turgut, Melda Yücel, Sinan Canan ve Barış Özcan oldu.

15. Güner Baykal Turnuvası yapıldı

TAC Spor Kulübü tarafından bu yıl 15'incisi gerçekleştirilen Güner Baykal Basketbol Turnuvası'nda, Türk basketbolunun önemli takımlarından Fenerbahçe, Antalyaspor, Bursaspor, Türk Telekom, TED Ankara Kolejliler, Acıbadem Üniversitesi, İzmir Dokuz Eylül ve Tarsus Amerikan Koleji takımları mücadele etti. TAC'nin

geleneksel Güner Baykal Basketbol Turnuvası'nda şampiyonluk kupasını Antalyaspor kaldırdı. 2001 doğumlu sporcuların katılımı ile organize edilen turnuvanın maçları, Tarsus Amerikan Koleji Spor Salonu ve SEV Spor Salonu'nda oynandı. Tarsus'ta dört gün süren ve hayli çekişmeli geçen turnuvanın sonunda ödül töreni düzenlendi.

SEV Sportsfest Tarsus'taydı

SEV'e bağlı olan UAA, ACI, TAC ve SAC öğrencileri SEV Spor Festivali'nde buluştu. Tarsus Amerikan Koleji'nin ev sahipliğini üstlendiği festivalde, birbirinden renkli spor etkinlikleri yapıldı. Dostluk maçlarının ve spor etkinliklerinin yapıldığı festivale, TAC bu yıl ikinci kez ev sahipliği yaptı. "Okul, not ve dersten ibaret değildir" diyen Tarsus Amerikan Koleji Başkanı Şenol Andrew Leathwood, "Spor, kökleri bir buçuk asır öncesine kadar uzanan SEV Okulları'nın bir geleneğidir. Geleneksel hale getirdiğimiz SEV Spor Festivali'ni düzenlememizin en önemli nedeni, bu spor kültürünü ve felsefesini daha da geliştirmek ve pekiştirmektir," dedi.

III. Golden Stickler Film Festivali yapıldı

25 Mayıs 2016'da Tarsus Amerikan Koleji'nde, üçüncü Golden Stickler Film Festivali düzenlendi. Heyecanla beklenen geceye öğrenci, öğretmen, idareci ve mezunların yanı sıra, yönetmen ve festival organizatörleri de katıldı. Golden Stickler ödüllerinin sahiplerini bulmasının ardından başlayan resepsiyon, TAC'nin simgesi haline gelen Stickler binasının önünde gerçekleşti. Gece canlı olarak internet üzerinden yayınlandı.

TAC-TSEV kampüsüne bir ödül daha

Erginoğlu & Çalışlar mimarlık ofisi, TAC-TSEV Yeni Kampüs projesi ile iki yılda bir verilen 15. Ulusal Mimarlık Ödülleri'nde yapı dalında ödülün sahibi oldu. Mimarlık ofisi ve Yeni Kampüs, 2010 yılında da aynı yarışmada proje dalında ödül almıştı. TAC-TSEV Yeni Kampüsü, geçtiğimiz aylarda ABD merkezli bağımsız haber sitesi Tech Insider tarafından dünyanın en güzel 13 okulu arasında gösterilmişti.

kampüs

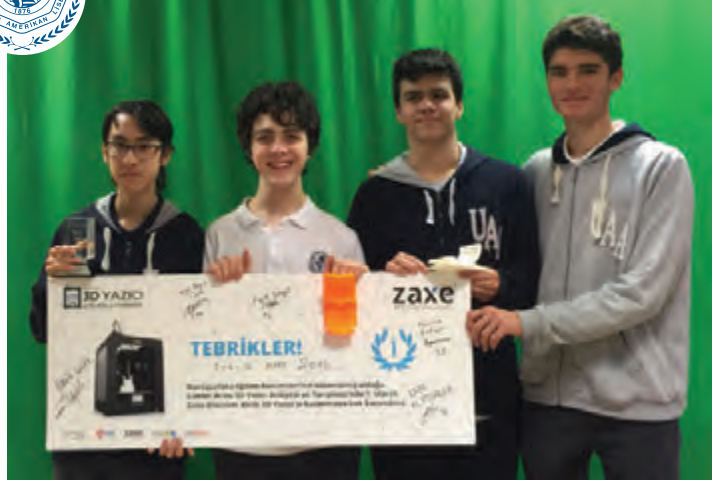

Orhan Pamuk UAA'da

Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk, UAA kampüsüne konuk oldu. UAA öğrencilerinin, edebiyat, yazarlık, Orhan Pamuk romanları ve roman karakterleri hakkındaki sorularını yanıtladı.

Üçüncü boyutta birincilik

UAA Maker Club öğrencileri Egemen Ertem, Ege Özgül, Ege Bora Oral ve Kaya Alptürer, Darüşşafaka Eğitim Kurumları tarafından düzenlenen ve Türkiye'de bir ilk olan Liselerarası 3D Yarışması'nda birinci oldular. İnsanların gündelik hayatını kolaylaştırabilecek bir tasarım üzerinde çalışan UAA Maker Club takımı, tasarladıkları KEEE (Kaya-Egemen-Ege-Ege) adlı alet ile şampiyon oldular. KEEE ile elleri kullanmadan dolap

kapakları ve kapıları açmak mümkün oluyor. Öğrencilerin, "Her kapıyı açmanız için anahtarınız" sloganıyla ürettikleri tasarım, printerdan tek parça ve hareketli yapıda çıkıyor ve artık malzeme

oluşturmuyor. Yarışmada üründen hayli etkilenen jürinin, patentini almaları yönünde tavsiyede bulunması üzerine, öğrenciler ürünün patentini almak için başvuru yapmaya hazırlanıyor.

Lise düzeyinde ilk kodlama yarışması

Gören gözlerden göremeyen gözlere

UAA Fotoğrafçılık Kulübü öğrencileri bir fotoğraf sergisi açarak, satılan fotoğraflardan elde ettikleri gelirle anlamlı bir projeye imza attılar. Parıltı Görmeyen Çocuklara Destek Derneği ile işbirliği yapan UAA öğrencileri, Braille alfabesinde yazı yazabilen daktilo alarak, öğrencilerin eğitimlerine destek olmayı hedefliyor.

Türkiye'nin liselerarası ilk kodlama festivali Üsküdar Amerikan Lisesi tarafından düzenlendi. Toplam 13 liseden 24 kodlama takımının katıldığı CODEFEST'te; Fatih Fen Lisesi öğrencilerinden oluşan SorryRedTowel adlı takım şampiyon oldu. Kodlama

takımları, CODEFEST'in ilk günü Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'nden Prof. Dr. Pınar Yolum (UAA'94) ve asistanları tarafından düzenlenen Yapay Zeka çalıştayına katıldılar ve makine öğrenimi amacıyla geliştirilmiş Weka yazılımıyla çalışmalar yaptılar. İkinci

çalıştayı Sabancı Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'nden Prof. Erkay Savaş yaptırdı. Öğrenciler, kimi zaman casusluk filmlerinde dolaştılar kimi zaman algoritmalar üzerine tartıştılar. Takımların ödülleri de UAA Maker Club tarafından tasarlandı.

**SATILIK
DAİRE**

\$ 2.100.000

SEV Okullarından yurtdışı burs rekoru

Bu yıl için yurtdışında okumaya gidecek öğrencilerin burs ve kabulleri belli oluyor. UAA, ACI ve TAC öğrencilerinin 2016 yılındaki toplam burs miktarı 7 milyon dolar civarında gerçekleşti.

Bir konu hakkında istediğiniz kadar konuşun. Rakamlar açıklanincaya kadar söylediklerinizin pek önemi yoktur. Nihayet rakamlar açıklanır ve olay ete kemiğe bürünür. Olayın net bir fotoğrafını rakamlar ortaya koyar.

Evet bir yılı daha bitirdik. Derslerle, teknolojiyle, sosyal sorumluluk projeleriyle geçen günlerden sonra bir kez daha yurtdışı eğitim, yurtiçi eğitim kadar okullarımızın gündeminde. Kim hangi ülkeye, hangi kente ya da eyalete gidiyor? Üniversite eğitimini hangi branşlarda sürdürmek istiyorlar?

İki sayı önce Buluşma'da yayınladığımız verilere göre: Halen yurtdışında eğitim gören SEV'lilerin sayısı toplam 406 kişi. Bunların 197'si ABD'yi tercih etmişti. Bu ülkeyi 89 kişiyle İngiltere, 62 kişiyle Kanada izlemişti. Dördüncü sırada 24 okul ile İtalya yer alıyordu.

SEV Okulları'nın öğrenci rakamlarının 2015-2016 eğitim yılı için dağılımı ise şöyle:

Tarsus Amerikan Koleji (TAC): Bu yıl toplam 22 öğrenci yurtdışındaki 78 okuldan kabul aldı.

İzmir Amerikan Koleji (ACI): Okul bu yıl yurtdışı kabullerde çok iyi bir performans gösteriyor. Çin, Macaristan, İtalya, Almanya, Hollanda, İngiltere, İskoçya, Fransa, Amerika, Kanada gibi ülkelerden toplam 68 öğrenci kabul aldı.

Üsküdar Amerikan Lisesi (UAA): Toplam 62 öğrenci yurtdışındaki üniversitelerden burs kazandılar.

**Boğaz hattında yer alan
bu daire ve daha fazla
seçenek için beni arayın!**

**Uzman danışman
ekibimle hayalinizdeki evi
bulmak için yanınızdayız.**

kw PLATİN
KELLERWILLIAMS.
REAL ESTATE

Esra Derman

0533 378 29 36

0212 324 9 324

esra.derman@kww.com.tr

İŞTAR SAVAŞIR GÖZAYDIN UAA'77

Niye Diyanet'i tercih ettim?

Türkiye'de diyanet araştırmaları denildiğinde akla gelen ilk isim İştâr Savaşır Gözaydın... Kendisiyle hukuk eğitimini, 1980'li yılları, siyaset-diyamet ilişkisini, laik ve seküler kavramlarını konuştuk.

Liseyi bitirdiğinizde, neden hukuk fakültesini tercih ettiniz?

Sosyal bilimler alanında bir çalışma yapmak istiyordum. Bana, o alanlarda en ayağı yere basan sosyal bilim dalı olarak hukuk görünmüştü. İstanbul Hukuk'tan sonra New York

Üniversitesi'nde lisansüstü eğitimimi tamamladım. Yine İstanbul Hukuk'ta doktoramı verdim. Hukuk ve siyaset biliminde çift dal yaptım.

Siyasetle aranız nasıl?

CHP'den bir teklif almıştım. Bu, düşündüğüm şekilde ilerlemedi ama

yine de vazgeçtiğimi söyleyemem.

Uzun yıllardır üniversitelerde öğretim üyesi olarak çalışıyorsunuz. Sosyal paylaşım sitelerine bakıyoruz da... Öğrencileriniz size çok düşkün.

Harikulade bir şey, insan daha başka ne ister? İtiraf edeyim ben öğretmeyi sevmiyorum. Tartışmayı, muhabbet etmeyi, fikir alışverişini seviyorum. Lisans eğitimi bir şeyleri öğretmeye yöneliktir. Ben fikir paylaşmayı sevdiğim için lisansüstü ve

doktora çalışmalarını daha çok tercih ediyorum.

Uzmanlık alanınız diyanet. Aşağı yukarı 30 yıldır bu konu üzerine çalışıyorsunuz. Niye kendinize çalışma alanı olarak diyaneti seçtiniz?

80'li yılların ortalarıydı. Doktora konumu seçmem söz konusuydü. Hukukta, idare hukukunu seçmiştim. Bu, bireyin devletle olan ilişkilerini düzenleyen hukuk dalıdır. Bizim kuşağa kadar birey değil de, hep devlet tartışılırdı. Devlet, devletin ilişkileri, gücü gibi... Bizim kuşak, bireyin devlet karşısındaki haklarını çalışmayı tercih etti.

Beni ilgilendiren birtakım özgürlük kategorileri vardı, bunlardan biri de din meselesiydi. Dolayısıyla onları çalışmayı düşünürken, rahmetli Bülent Tanör bir akşam yemeğinde onlarda misafirirken, 'Niye Diyanet İşleri Başkanlığı ile ilgili çalışmıyorsunuz?' diye sordu. 'Hem idari bir birim. Hem dini düzenleyen bir birim. Şimdiye kadar kimse doğru dürüst çalışmadı' dedi. Çok aklıma yattı. Çalışmaya başladım, ABD'deki danışmanım, 'Niye din çalışıyorsunuz? Dinin çoktan modası geçti' gibi bir laflar etti. Ama gelişmeler malum, kendisi bugün din çalışıyor.

Bir dönem Diyanet dışında çalıştık-tan sonra tekrar bu alana girdim.

Seksenler ne kadar ilginçmiş... Bir sürü şeyin ortaya çıktığı bir dönem.

Seksenleri yaşamış olmaktan çok mutlu oldum. *Sokak* dergisiydi, Helsinki Yurttaşlar Meclisi'ydi, Açık Radyo'ydü; bunların hepsi ayrı ayrı bir parçası olmaktan gurur duyduğum kuruluşlar.

Diyanet üzerine bu dönem çok konuşuldu. Bu ilgiyle birlikte, akademik anlamda diyanetle ilgili çalışma yapanların sayısında bir artış var mı? Yoksa, diyanet hala bir tabu mu?

Sanmıyorum bir tabu olduğunu. Benden sonra bayağı araştırma yapan, doktora tezi yazan da oldu. İtiraf edeyim çok fazla yeni bir şey getiren olmadı. Şimdi yeni yeni birtakım çalışmalar var ama daha çok yurt dışında...

Benim iki tane doktora öğrencim var. Biri doktorasını tamamladı. İtalyan bir genç kadın meslektaşım, Chiara Mariato. Torino Üniversitesi'nde 'Diyanet'te kadın çalışanlar' üzerine bir doktora tezi hazırladı. Çok başarılı bir tez oldu. Geçtiğimiz aylarda Torino Üniversitesi'nden doktorasını aldı.

Diğer öğrencim Ahmet Erdi Öztürk. Slovenya'da Ljubljana Üniversitesi'nde, Diyanet'in Balkanlar'daki faaliyetleri üzerine bir tez yazıyor. Slavoj Žižek ile ortak tez danışmanıyız. Onun da yaptığı çalışmalar çok başarılı.

'İlgi artıyor mu?' diye sordunuz. Artmaması mümkün değil. Hele ki son dönemlerde son derece önemli bir kurum halinde. Türkiye'deki önemi dışında, devlet siyasasının farklı coğrafyalara taşınmasının da bir aracı oldu diyanet.

Diyanet'in, Bizans'tan ve Osmanlı'dan gelen ve devamlılığı olan bir kurum olduğunu söylüyorsunuz...

Ben onu, diyanet kurumundan öte, devletle din arasındaki ilişkiler bakımından söylüyorum. Laiklik için bir tanımla, devlet dediğimiz siyasi otoritenin, din kurumu üzerinde kurduğu egemenlik diyebiliriz. Bu coğrafya için çok alışılmış bir şey. Bizans'ta da aynı şeyi görüyoruz. Osmanlı'da da öyle.

Biraz ayrıntılandırabilir misiniz?

Osmanlı'da Padişah, Şeyhülislam'ı göreve getiriyor ve görevden alıyor. Bir iktidar, başka bir iktidarı göreve getiriyor ve görevden alıyorsa, onun üzerinde bir 'muktedir' ilişkisi vardır diyebiliriz. Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra da aynı gelenek bir şekilde devam ediyor. Şimdi "Diyanet

ortadan kalsın" diyenler var. Ben bunun, reel politik bazında bir geçerliliği olmadığı kanaatindeyim. Çünkü siyasi hayatlarına başladığında bunu iddia edenler; -ola ki sonradan siyasi iktidara gelirlerse- siyasi yelpazenin neresinde olurlarsa olsunlar, bu kurumun gücünü gördükten sonra, hiç bir şekilde ondan vazgeçmek istemiyorlar. Gerçekten son derece yaygın ve güçlü bir yapısı var. Dolayısıyla onunla birlikte çalışmak, reel politikte herkesin işine geliyor.

Onun ötesinde de zaten şu anda Siyasi Partiler Kanunu'nun 89. maddesi; herhangi bir partinin programında, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılması talebinin yer almasını, bir parti kapatma gerekçesi olduğu hükmünü içeriyor. Gerçekten böyle bir niyet varsa, her şeyden önce o maddenin kaldırılması lazım. Ben o maddeyi kaldırmaya yeltenen kimseyi görmüyorum.

Öte yandan, ailenizin bir kuşağı Üsküdar Amerikanlı kadınlardan oluşuyormuş...

Annem Nuran Birand Gözaydın (UAA'47) ve iki teyzem (Beğlan Birand Toğrol UAA'45 ve Ayhan Birand UAA'51) de Üsküdar Amerikan mezunudur. Teyzelerim vefat etti ama annem hayatta. Hatta arkeolog olarak birkaç ay öncesine kadar konferanslar vermekteydi.

MAGDALENA YEŞİL UAA'76

“Apple’dan çağırdılar. Meyve ismi diye gitmedim”

Magdalena Yeşil, Türkiye’de pek bilinmese de Silikon Vadisi’nin en meşhur simalarından. ABD’de internetin evlere gelmesinden tutun da başta 50 milyar dolarlık Salesforce.com gibi 30 kadar internet girişiminin sermayedarlığına uzanan renkli ve hareketli bir hayat.

Magdalena Yeşil; *Redhearing* dergisinde yılın girişimcisi seçilmiş, Harvard’da vaka çalışması olmuş, Silikon Vadisi’nin en eski isimlerinden biri.

Geçen yıl Antalya’da G20 Zirvesi’nde düzenlenen girişimcilik konferansına ABD adına katılınca dikkatimizi çeken Yeşil, Üsküdar Amerikan Lisesi’nden mezun olduktan sonra Amerika’ya tıp okumaya gidişini, teknoloji dünyasına girişini, girişimcilik öykülerini ve ABD’deki renkli hayatını *Buluşma*’ya anlattı. Telefonla yaptığımız söyleşi, teknoloji dünyasından birine yakışır şekilde, kendisi yoldayken kulaklık mikrofonundan gerçekleşiyor...

Magdalena Hanım hazır mısınız? Başlayabilir miyiz?

Evet hazırım, şu anda Golden Gate köprüsü üzerinden arabayla geçiyorum ve güneş doğuyor. Müthiş bir manzara var.

Bu kadar erken nereye gidiyorsunuz?

Stanford’daki okul radyosundan çağırdılar. Sabah küçük bir radyo söyleşi yapacağız. Kendi okulum olduğu için zaman zaman konuşmacı olarak gidiyorum.

İsterseniz Üsküdar günlerinden başlayalım. Bilim ve teknolojiye il-

giniz var mıydı o zamanlar?

Benim bu konudaki ilk deneyimim, Apollo 13 ile olmuştu. 1970 yılında Üsküdar’da ortaokuldayım. Aya incek Apollo 13 modülü arızalanmış ve büyük zorluklarla tekrar dünyaya dönebilmişlerdi.

Biz o zaman, Karamürsel’deki Amerikan Üssü’nün radyosundan dinlemiştik bu gelişmeleri. Beni çok etkilemişti. ‘Ben de uzaya gidebilir miyim’ diye düşündüğümü hatırlıyorum. ‘Bu Amerika nasıl bir yermiş. İnsanları böyle uzaya gönderiyorsa ben de gitmek isterim’ demiştim. Sonra ABD’de küçük bir kampüste ders yapan öğrenci ve öğretmenlerle ilgili bir film gördüm.

Kendi kendime ‘Bu Amerikan üniversiteleri çok güzel, ben de orada okumak istiyorum’ dedim.

O zamanlar online başvurular falan yok tabi. Her şey mektupla yapılıyor. Burada SAT sınavına girdim ve sınavı geçtim.

Hangi alanı seçmiştiniz?

O dönemde bilgisayar çok az biliniyordu. Amerika’ya bilgisayar okumak için değil doktor olmak için gittim. Üsküdar Amerikan mezunu olduğum için biyoloji, matematik, fizik gibi konulara hakimdim. Çünkü bunların hepsini lisedeyken okumuştuk. Üstelik Üsküdar’da sınıfın en iyi talebesiydim.

Chicago’da okumaya başladım. Ekim sonuna doğru hava çok soğudu. Kasım başı kar yağdı. Oda arkadaşım, “Annen sana kışlıkları ne zaman gönderecek” diye sordu. “Benim kışlıklarım bunlar” dedim. Bir gün yemekhanede başka öğrenciler de soğuktan şikayet ediyorlardı. Belli ki sıcak yerden gelmişlerdi. Onlara “Siz neredensiniz?” diye sordum. “Kaliforniya’dan geliyoruz” dediler. Onlara Kaliforniya’da iyi okul olup olmadığını sordum.

İki tane iyi okul olduğunu söylediler. Bunlardan biri Stanford, diğeri ise Berkeley idi. Ben ikisine de geçiş için başvuruda bulundum. Biyolojiyi seçmiştim. Beni ilk kabul eden okul olan Stanford’a gittim.

Stanford nasıldı? Zor geldi mi size?

Stanford harikaydı. Fakat kötü bir tarafı vardı. Doktorluk öncesi eğitimde müthiş rekabetçi bir yapı oluşturulmuştu. Herkes birbirini vurmaya çalışıyordu. İlk imtihanların birinden 92 aldım. Fakat baktım notum (B-). Hocaya gittim “Niye bana 92 notuyla B- verdiniz” diye sordum. “Herhalde bir hata yaptınız” dedim. Bana, “Hayır hata yapmadım. Sen hata yaptın ve bu hatalarının sonucunda da B- aldın. Ben sınıf ortalamasına B veriyorum, senin sınavın sınıf ortalamasının altında” dedi. Ben şaşkırdım, “Bu ne biçim bir sınıf? Benim

notlarım yüksek olsa da sınıf ortalamasının altında kalıyorum” dedim. Hoca, “Buna alış çünkü burası Stanford” dedi.

Biraz korktunuz mu?

En azından çok üzüldüm. Bu şekilde öğle yemeğine gittim. Kimseyle konuşmak istemiyordum. Yemeğimi aldım, bir masaya oturdum. Babam yaşlarında bir adam da yakınımında oturuyordu. Beni kötü görünce “Nasılsın, iyi görünüyorsun” diye sordu. “Çok kötüyüm” dedim. Neler olduğunu anlattım.

Adam bana, “Doktorluktan vazgeç” dedi. “Doktorluk çok rekabetçi bir alan. Gel mühendis ol. Çok iyi vakit geçirirsin emin ol. Çünkü bütün talebeler birlikte çalışıyor.”

Ve tıptan vazgeçtiniz...

Evet. Meğer o adam, endüstri mühendisliği bölümünün başkanymış. Söylediğini yaptım. Ve o şekilde doktorluk öncesi eğitimden, mühendisliğe geçmiş oldum.

Ama staj için iş bulamadım. Danışmanım sayesinde endüstri mühendisliğinin elektrik mühendisliğinin gölgesinde kaldığını öğrendim. Bunu öğrendiğim gün öğleden sonra elektrik mühendisliğine gittim. Onlara, ‘Ben sizin bölümünüzde master yapmak istiyorum’ dedim. Şaşırdılar. “En basit dersleri bile almamışsın. Nasıl master yapacağını düşünüyorsun?” dediler. ‘Tamam, merak etmeyin, hepsini yaparım’ dedim. Baktılar, kabul ettiler. Ben o şekilde elektrik mühendisliği okudum.

Çok ilginç bir karar alma stratejiniz var...

Ben, her zaman, hayatımda bir yol kapanırsa başka bir yolu açtım. Buldozer gibi hareket ettim. Önüme problem çıkartırlarsa başka yola gidiyorum. Benden büyüklere fikir soruyorum.

Peki elektrik mühendisliğinden sonra neler oldu?

Kısaca o yaz çalışmadım, çünkü yine bana iş veren olmadı. Ben de elektrik mühendisliği ve endüstri mühen-

“Şimdi yeni bir şirket kuruyorum. Artık yatırımcı değil, kendim girişimci olacağım. Çünkü uzun yıllardır girişimcilik yapmamıştım. Bu da girişim kültürü açısından iyi bir şey değil. Yani kolları sıvayıp işin içine giriyorum tekrar. Oğlumla birlikte kuruyoruz ve yine finansal servislerle ilgili olacak.”

disliği alanlarında aynı zamanda master yaptım. Ertesi yaz bana tam yedi tane iş teklifi geldi. Adama gittim. “Çok haklıymışsınız, bakın yedi teklif var,” dedim. Teklifin biri de küçük bir şirkettendi. Henüz 18 kişilermiş. Adları Apple idi. İki adam geldi. İkisinin de ismi Steve’di. Birinin soyadı da Jobs idi. Kolayca aklımda kaldı. Diğerinin soyadı zordu, Wozniak. Bana “elektrik mühendisi ol” diyen danışmana sordum, “yedi iş teklifi var hangisini seçmem daha iyi olur?” diye. Öncelikle, Apple’ı hiç beğenmedi. “Senin çalışacağın şirketin ismi bir meyve olmamalı. Bu çok saçma. Doğru dürüst bir şirkete gir” dedi.

Hayatınızın hatası yapmışsınız galiba?

Evet bu nasihat iyi değildi, ama bunu da kabullendim. AMD’ye gittim. Mühendis olarak kendi başıma çizerek, çalışarak... “Apple’da çalışma” diyen danışman, “Bak ben bu kadar yıldır mühendis olarak çalışıyorum, sen yeni girdin ama aramızda çok az maaş farkı var. Çünkü mühendislikte ilk girişte maaş yüksek oluyor, ama sonra pek yükseltmiyorlar” dedi. “Ben öyleyse ne yapayım?” dedim. “Sen en iyisi ‘product management’a geç. Burada çok daha iyi para kazanırsın” dedi. Dediğini yaptım. Gerçekten de çok iyi para kazandım.

Fakat şunu gözlemledim: Amerika’da popüler olan ‘product manager’lar değil, marketing insanlarıydı. “Ben onlar gibi olmak istiyorum” dedim. AMD’de beni yavaşça marketinge

KIRMIZI CORVETTE’İN UĞURU

Kırmızı Corvette’iniz duruyor mu? Nasıl öğrendiniz bunu? Evet duruyor gerçekten. Çok kullanamıyorum şu aralar. Doğduğum yılın üretimi ve motorunun üzerinde üretim tarihi olarak benim doğum günüm yazıyor. Bu nedenle benim için çok değerli ve uğurlu görüyorum.

de soktular. Sonuç olarak, benim iş hayatım önce mühendislik, sonra ürün yöneticiliği, en sonunda da pazarlama diye devam etti.

AMD gibi büyük bir şirketten neden ayrıldınız?

AMD’de çalışıyordum. Fakat MBA yapmamıştım. MBA çok pahalıydı. Ben de hem çalışıp hem de MBA konularını nasıl öğrenirim derken, danışmanlık şirketine girmeye karar verdim ve Booz Allen Hamilton’a girdim. Beni bir cruiseship yani gemi gezi şirketine gönder-

diler. “Benim konum değil” dedim ama “Merak etme sen bize bırak” dediler.

Neyse benim içinde bulunduğum ekiple iki tane önemli buluşa imza attık. Halen endüstride uygulanıyor. Bir tanesi, her odaya balkon koymaktı. İkincisi de her gemiye bir spor merkezi kurmaktı.

Peki girişimcilik nasıl başladı?

Booz Allen Hamilton’da iyi vakit geçiriyordum ama teknolojiyen de uzaklaşıyordum. Teknolojide sürekli işin içinde olmazsan kaybedersin. Bunun için Booz Allen Hamilton’dan ayrılıp kendi danışmanlık şirketimi kurdum. Teknolojik tüketici ürünleri konusunda danışmanlık veriyordum. Ama iki kez ofisime hırsız girdi ve bütün yaptıklarım, bilgilerim bilgisayarlardaydı. Bu bana büyük bir darbe oldu. Müşterilerim beni bıraktılar. Ama yılmadım.

Bundan sonra ABD’de evlere in-

ternetin gelmesinde önemli rol oynadınız?

Evet oynadım. Müşterilerimi kaybettikten sonra kendi kendime dedim ki, "Ben eksiye indim, sıfırın altına... Şimdi buradan nasıl çıkabilirim? Ayağa nasıl kalkarım? Kendi kendime ben bundan nasıl çıkarım? Bu sefer kendi bildiğim işe gireyim" dedim.

Böyle düşünerek yeni bir konu buldum. Benim için o konu, 'commercialisation of internet' yani internetin evlere gelmesiydi. O dönemde internet erişimi, hükümetlerin, üniversitelerin elindeydi. Şirketlerin kullandığı bir şey değildi. 1990-1991 yılları...

Ben kendi paramı harcayarak bir 'internet user survey' (internet kullanıcı anketi) yaptım. Bir networking konferansına başvurdum. Yarım saatlik bir yer verdiler. Bu anketi sununca, oradaki insanlardan daha çok şey bildiğim için bir anda eksper olarak kabul edildim. Halbuki ben de çok şey bilmiyorum.

Bu arada ilk girişiminizi kuruyor ve başarısız oluyorsunuz, ama sonuçta ilk milyon dolarınızı kazanıyorsunuz. Nasıl oldu bu?

"Konferanstaki sunumdan hemen sonra yanıma bir adam geldi. 'Siz bu konuyla ilgileniyorsunuz. Ben de network'u iyi bilen biriyim. Bazı fikirlerim var. Beraber çalışabilir miyiz?' dedi. Derken biz birlikte bir internet erişim şirketi kurduk. Üç sene boyunca, beş kuruluş kazanmadan çalıştık. Risk sermayesi almak için uğraştık. Kimse para vermedi. Düşünün, ABD'de ilk defa evlere internet getirmeye çalışıyoruz ve kimseyi ikna edemiyoruz. Baktık olmuyor, ikimiz de para alabileceğimiz, UUNet adında aynı işi yapmayı isteyen bir şirkete yönetici olarak işe girdik. Bu şirket, ABD'de evlere ve kişilere bireysel internet veren ilk servis sağlayıcı oldu ve 1994'te borsaya açılarak milyar dolarlık şirket haline geldi. Biz de yöneticilere verilen hisse payları

sayesinde birkaç milyon dolar kazanmış olduk. Ama sonuç olarak, UUNet bizim kendi şirketimiz değildi.

Yılmadınız ve Cybercash günleri başladı...

Ben hayata hiç olumsuz bakmam ve hep iyi olacak derim. UUNet halka açılınca ilk ortağım, 'gel seninle başka bir iş kuralım' dedi. Cybercash diye, bir yatırımcı ile birlikte bir şirket daha kurduk. Elektronik ticaret ve internet üzerinden para transferine yönelik. Beş ortak olduk. O şirket de 1996'da borsaya açıldı. Ben bu şirkete para koymadım, sermaye olarak emeğimi koyuyordum. Ama benim ABD'de, hatta dünyada tanınmamı sağladı. Cybercash'ın sözcüsü oldum. Medyada demeç veren, konuşan, söyleşi veren kişi bendim. Böylece benim ismim önemli ölçüde tanındı. Elektronik ticaret ile ilgili bir kitap yazdım. Çok iyi sattı. Birçok dile çevrildi. *RedHearing* dergisi tarafından 1997'de Yılın Girişimcisi seçildim. Halka açılınca artık buradan da ayrılıp kendi şirketimi kurmaya karar verdim.

Gerçekten müthiş bir girişimcilik enerjisi... Ama Cybercash size ekstra milyon dolarlar kazandırdı değil mi?

UUNet'ten fazla kazandım evet. Sonra ben Cybercash'den de ayrıldım, kendi şirketimi kurdum. MarketPay. Yine elektronik para transferi ile ilgiliydi. Tam yedi ay sonra, daha sistem demo halindeyken satın alındı. Sonra ne yapacağımı bilemedim. Artık çok param vardı ama boşlukta kaldım. ABD'nin en büyük risk sermayesi şirketlerinden US Venture Partners'tan bir teklif geldi. Girişimcilikten sermayedarlığa geçecektim. Arada büyük fark var tabi. Burada dışardan yapabileceğin çok bir şey yok. US Venture Partners çatısı altında sekiz yıl kadar çalıştım ve 30 kadar başarılı internet girişimine yatırım yaptım.

Ama bunlar içinde Salesforce.com'un ayrı bir yeri var değil mi? Şu an piyasa değeri 50 milyar do-

ların üzerinde...

Evet yatırımcı olarak benim için zirve yaptığım bir girişim oldu diyebiliriz. Online CRM yazılımları ve uygulamalar için yola çıkan bir şirket olan Salesforce.com ilk zamanlarında US Venture Partners'a geldi ve üç defa geri çevrildi. Hatta USVP, gidip onların rakip şirketine yatırım yaptılar. Ben o zamanlar USVP'de serbest olarak çalışıyordum. Dedim ki siz yatırım yapmıyorsanız, ben kendi paramla yatırım yaparım. Böylece Salesforce.com'un ilk yatırımcısı ben oldum. Şirketin kurucusu Marc Benioff idi. Benden sonra Oracle'ın sahibi Larry Ellison da yatırımcılar arasına katıldı. Bu şirkette Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptım uzun süre. Harvard'da case study olmam da bu yatırımdan sonradır. Hala benim kariyerimi ders olarak öğretiyorlar.

UAA HAKKINDA NELER SÖYLERİNİZ?

Üsküdar Amerikan müthiş bir okul ve ilk geldiğimde akademik olarak Amerika'da hiç zorlanmadım. İyi bir bilim insanı yaratıldılar, ezber değil, sorgulamayı öğrettiler. İkincisi UAA, benim içimde bir kardeşlik ruhu yarattı ve o günkü arkadaşlarımla hala görüşüyoruz. Bakın 40 yıl sonra bu ruh yaşıyor. Daha geçen yıl Yunanistan'da toplanıp tatil yaptık.

SİTARE SEZGİN (ACI'92)

Yeni görev

SEV Yönetim Kurulu Üyesi Sitare Sezgin, Mart 2016'dan itibaren AvivaSA'da bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi olarak da görev yapacak.

İzmir Amerikan Koleji mezunu olan Sitare Sezgin, 1997 yılında Bilkent Üniversitesi İşletme Bölümü'nden tam burslu olarak mezun oldu. Sonrasında British Council bursu ile UMIST / Manchester Business School karma programında Finans ağırlıklı işletme mastırını tamamladı.

İş hayatına 1999 yılında Bain&Company'de yönetim danışmanı olarak başlayan Sezgin, sonrasında The Boston Consulting Group'ta kıdemli danışman olarak 2004 yılına kadar çalıştı. 2004 - 2009 yılları arasında Sabancı Holding A.Ş.'de Gıda ve Perakendecilik Grubu'nda Strateji ve İş Geliştirme Müdürü, sonrasında da Akbank'ta Ürün ve Kanal Geliştirmeden Sorumlu Bölüm Başkanı olarak görev yaptı.

Şubat 2011'den bu yana Back-Up & Back-Up Travel şirketlerinin ve 2014 yılı itibarıyla Webloyalty şirketinin Genel Müdürlüğü'nü yürütmektedir.

AYSEL BİZSEL ÇIRPANLI (ACI'58)

Tablete çizen ressam

İzmir Amerikan Koleji mezunlarının bir çoğu okulda resim öğretmenliği yapan ressam Aysel Çırpanlı'yı yakından tanır. Hele sanata, özellikle de resme meraklılarsa...

"Bir gün, yolda, resim öğretmenimiz Aysel Çırpanlı'ya rastladım, 'Ne yaptın sen, girdin mi güzel sanatlara?' diye sordu. 'Hayır. Evlendim.' dedim. 'Hay sanal! Ne kadar meraklısınız evlenmeye. Sen ne yap et, o okula gir,' dedi. Sonra düşündüm. İzmir'de bir güzel sanatlar fakültesi açılmıştı." Bu sözler İzmir'de K2 Modern Sanat Merkezi'ni kuran ressam Ayşegül Kurter'e (ACI'73) ait. ACI'nın efsane resim öğretmeni ve ressam Aysel Çırpanlı, mezun olsanız da hayatınıza yön verebilecek biri. Geçtiğimiz yıl önemli bir rahatsızlıkla mücadele eden Çırpanlı, kendine yakışır bir azimle hastalığını yendi ve üstelik bu dönemden çok ilginç bir resim sergisi çıkarmayı da başardı.

79 yaşındaki Çırpanlı, iPad tablet kullanarak yaptığı resimlerden oluşan "Gülümse" adındaki sergiyle sevenlerini yine şaşırttı. Kedi Sanat Merkezi'nde açılan sergideki eserlerinin öyküsü bir hayli ilginç. Yatarak devam eden tedavisi nedeniyle artık resim yapamayan Çırpanlı'nın imdadına oğlu yetişmiş ve kendisine 'Sketchbook' adında bir çizim uygulamasını yükleyerek bir tablet vermiş. Daha önce hiç kullanmadığı cihazı kurcalamaya başlayan Çırpanlı, bir sergilik eser ortaya çıkarırken sağlığına da kavuşmuş. Yaşı gereği 'ayak uyduramam' endişesiyle teknolojiden uzak durduğunu söyleyen Çırpanlı, "Ama 2015'te geçirdiğim rahatsızlığım dinlenirken tablette resim yap-

mak bana büyük güç verdi, iyileşmeme yardımcı oldu. Teknoloji harika bir şey gerçekten" diyor.

"Gülümse" adındaki sergi, doğa ve hayvan figürleri ağırlıklı 71 adet baskı resimlerinden oluşuyordu. 15 Mart'ta biten serginin örnek eserlerine, Kedi Sanat Merkezi'nin sitesinden bakabilirsiniz.

AYSEL ÇIRPANLI

1958 yılında ACI'dan, 1967 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü, Zeki Faik İzer Atölyesi'nden mezun oldu. Salzburg Uluslararası Yaz Akademisi'nde Oskar Kokoshcka Atölyesi'nde çalıştı. İzmir'e yerleşip kendi resim atölyesini kurdu. 1967 yılında Amerikan Kız Koleji'nde resim öğretmenliğine başladı ve uzun yıllar görev yaptı.

İNİMLERİNİ YAPIYORUZ

SİBEL ŞAMLI (UAA'07) - GİZEM SELÇUK (UAA'07)

'Yok Devenin Pabucu'

Üsküdar Amerikan'da sınıf arkadaşları olan Sibel Şamlı'nın yönetmenliğini, Gizem Selçuk'un da yapımcılığını üstlendiği 'Yok Devenin Pabucu' belgeseli, 2016 İstanbul Film Festivali'nde gösterildi. Belgesel aynı zamanda TRT Ulusal Belgesel Film Yarışması'nda finale kaldı. İzmir, Aydın ve Muğla'da geçen belgesel, deve bakıcılarının hayatlarını ve deve güreşlerini anlatıyor. Baba Zula'nın müzikleri eşliğinde, deve güreşinin arkasındaki büyük emek, gelenek, görenek ve hayvan sevgisi ele alınıyor.

Belgeselin ana karakterlerini; dededen deveci Mehmet Savran, deve bakımı ile uğraşan Habibe Canseven ve üç kuşaktır develerle ilgilenen İbili Ailesi oluşturuyor. İlk yönetmenlik deneyimi olan film üzerine Sibel Şamlı ve Gizem Selçuk ile kısa bir söyleşi yaptık.

UAA'dan sonra neler yaptınız?

Gizem Selçuk: Ben Sabancı Üniversitesi'nde Üretim Sistemleri Mühendisliği okudum. 3. sınıfta ilk dönemi İspanya'da, ikinci dönemi ise televizyon prodüksiyonunun bir parçası olarak Panama'da geçirdim. Okurken bir yandan prodüksiyon asistanlığı yapıyordum. Mezuniyet sonrası Assos'a yerleştim. Şimdi de eşim Juan ile beraber beş odalı Assos Nar Konak adında küçük bir otel işletiyor, Dulce de Leche adında özel bir tatlı üretimi yapıyorum.

Sibel Şamlı: UAA sonrasında İngiltere'ye Leeds Üniversitesi'ne sinema okumaya gittim. Mezuniyet sonrasında Hindistan'da İngilizce öğretmenliği ve fotoğraf çalışmaları yaptım. İki sene kadar belgesel film prodüksiyon şirketinde çalıştım. Sonrasında Dubai prodüksiyonu olan Peeta Planet adlı bir seyahat programının prodüktörlüğünü üstlendim. Bu program sırasında 6 ayda 12 ülke gezerek çekimler yaptık. Şu anda MA Productions ile yabancı projelerin Türkiye ayağında prodüktör olarak çalışıyorum.

Üsküdar Amerikan'da okurken ikinizin de gelecekte böyle bir proje yaparız diye bir hayaliniz var mıydı?

Selçuk: Biz lisedeyken de hep değişik proje fikirleriyle geldik. Her zaman da birinin fikrine ilk gönüllü, diğeri olurdu. Şimdi o seneleri düşündüğümde; Social Affairs Club başkanlığına adaylığımız, son sene film projemiz ve folklor kulübü için yaptıklarımız aklıma geliyor. O zamanlar, bir gün beraber belgesel çekeceğimizi düşünemezdik herhalde ama çok da şaşırtıcı olmadı bence.

Okuldaki arkadaşlığınızın bu belge-sele nasıl katkıları oldu?

Şamlı: Biz her zaman çok uyumlu bir ikili olduk. Birbirimizi hem tamamlayıcı hem de motive edici yanlarımız var. Hem spontane olmayı, hem de planlı olmayı

çok iyi başarıyoruz. Okuldaki arkadaşlığımızın verdiği karşılıklı birbirimizi iyi tanıma imkanı, iyi bir ekip olmamızı sağladı. Düşüncelerimizi paylaşırken, ikimiz de iş bölümünü kafamızda canlandırabiliyorduk. Arkadaşlığımız, az konuşup çok iyi anlaşmamızı ve çalışmamızı sağladı.

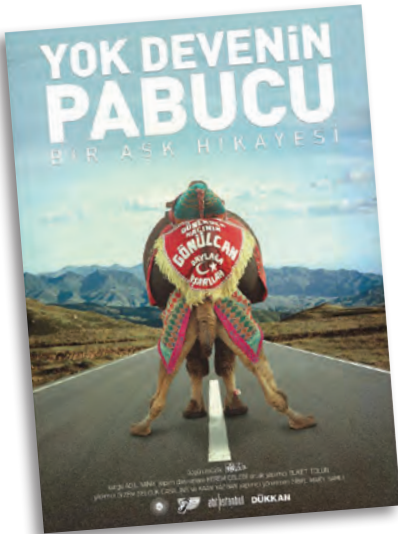
Belgesel, İstanbul Film Festivali'nde gösterildi. Diğer gelişmeler nelerdir?

Selçuk: İstanbul Film Festivali, listemizin en başında geliyordu. Ulusal Belgesel Film Yarışması'nda son 12'ye kaldığımızı duyunca çok sevindik. Şimdi sırada yine finale kaldığımız TRT Ulusal Belgesel Yarışması gösterimleri ve ödül töreni var. Sonrasında deve güreşleri festivallerinde özel gösterimlerle ve televizyon haklarıyla ilgili kararlarımızı alacağız.

Şamlı: Bir yandan da yurtdışı festivallerine başvurularımız devam ediyor. Şu anda kesinleşen Buenos Aires Cine Turco Festivali var.

Birlikte başka projeleriniz var mı?

Şamlı: Yok Devenin Pabucu'nu, dört senede, kendi çabalarımız ve projemize güvenen deveciler, ekibimiz ve sponsorlarımızla bitirdik. Şu sıralar filmi perdede göstermenin keyfini sürüyoruz ve başvurularla uğraşıyoruz. İkimiz de yoğun çalışan kadınlar olarak küçük projelerimiz hep oluyor, fakat bir daha bu kadar büyüğüne ne zaman adım atarız bilmiyoruz daha :)

ELİF OKAN GEZMİŞ (UAA'05)

İnsan ruhunun editörü!

UAA'dan mezun olduktan sonra psikoloji eğitimi alan Elif Okan Gezmiş, çeviri kitaplarıyla psikoloji literatürüne kısa sürede önemli katkılar yapan biri... Yüksek lisans yaparken başlayan çeviri ve editörlük macerasına, Pegasus Yayıncılık'ta editörlük yaparak devam ediyor. Aynı zamanda da Veritas Psikiyatri ve Beyinbilimleri Kliniği'nde Klinik Psikolog olarak çalışmalarını sürdürüyor. Soruyoruz:

Psikolojiyi nasıl tercih ettiniz?

Psikoloji okuma fikri, Üsküdar'daki ilk senemde aklıma düşmüştü diyebilirim. Bu alanı tercih eden pek çok kişi gibi, beni de insanlara yardımcı olma fikri cezbetmişti sanırım; tabii bir de kendini daha iyi anlayabilme isteği. Psikoloji hocamız Jülide Baysal'ın da teşvikiyle kararım netleşti. İlk tercihim ODTÜ Psikoloji'ydi, kazandım. Ardından da İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Klinik Psikoloji alanında yüksek lisansımı tamamladım.

Psikolog olarak çalışıyor musunuz?

Evet, halen İstanbul'da Veritas Psikiyatri'de klinik psikolog/psikoterapist olarak

çalışıyorum. Ayrıca Pegasus Yayınları'nın psikoloji kitaplarının editörlüğünü yürütüyor ve serbest çevirmenlik yapıyorum.

Çevirmenlik konusunda bir hayli verimlisiniz. Nasıl başladınız?

Üsküdar'dayken çok okuyan bir öğrenciydim, kendi kendime bir şeyler de yazıyordum aslında ama pek kimseye paylaşmıyordum. Hatta son senemde İngilizce ve Türkçe alanlarında ödül alınca epey şaşırmıştım, çünkü bu yanımın dışarı yansıdığının farkında değildim. Demek hocalarımız görmüşler ve takdir etmişler, sağ olsunlar... Dolayısıyla kitaplarla, yazıyla haşır neşir olma arzusu içimde hep vardı ama psikoloji eğitimime öncelik vermek zorundaydım. Uzmanlığımı tamamladıktan sonra bu hayale geri döndüm ve yayınevlerine başvurdum. İlk olarak Türkiye İş Bankası Yayınları'ndan yanıt geldi. Görüşmeye gittim ve böylece ilk çeviri sözleşmemi imzaladım. Severek çalışınca arkası hemen geldi zaten.

Gelecekte neler yapmayı planlıyor-

sunuz? Kendi kitabınızı da yazmayı düşünüyor musunuz?

Aslına bakarsanız bir süredir yine bir psikolog arkadaşımınla birlikte bir kitap üzerinde çalışıyoruz. Psikanalitik teorilerin günlük yaşamda nasıl kullanılabileceğini eğlenceli bir dille anlatan bir kitap bu, muhtemelen önümüzdeki sene yayınlanacak. Psikoterapi, kitap çevirileri ve editörlük çalışmaları zaten devam edecektir diye umuyorum. Bunların haricinde de çeşitli konularda derleme kitaplar ve psikoloji metinleri için bir çeviri sözlüğü gibi pek çok hayalim var. Dilerim hepsini gerçekleştirme fırsatım olur!

ACI'73 BULUŞMA GELENEĞİ

1973 MEZUNLARI 46 YILDIR KESİNTİSİZ OLARAK HER YIL SINIF GEZİLERİNDE BİR ARAYA GELİYORLAR. OKUL SIRALARINDA BAŞLAYAN GEZİ BULUŞMASINDA BU YIL BURSA'DAYDILAR...

TÜM MEZUNLARIMIZ, GELENEKSELLEŞEN BULUŞMALARINI BİZİMLE PAYLAŞABİLİRLER... iletisim@sev.org.tr

ZEYNEP ÖZBAY (TAC'07) - İPEK ÖZBAY (TAC'08)

Dijitalden gerçeğe, kartpostallar yeniden doğuyor...

GÜLER KESEBİR OĞUZ (UAA'52)

İYİ Kİ BUNLARI YAŞADIM

Güler Kesebir Oğuz'un otobiyografik kitabı "İyi ki Bunları Yaşadım" raflarda yerini aldı. Güler Oğuz, kitabında tüm hayatını samimi bir dille anlatırken; sadece anılara değil, Türkiye'nin yakın geçmişine de yolculuk yapıyor. İlginç olaylarla dolu bu yaşam serüveninde, Türkiye'nin yetiştirdiği pek çok değerli insan da çıkıyor karşınıza: Nejat Eczacıbaşı, Ömer Kavur, Mustafa Kemal Atatürk'ün manevi kızı Ülkü Adatepe, Sanatçı Perihan Altındağ ve daha bir çokları... Güler Oğuz'un gözünden bu ünlü simaların çok farklı yönlerini keşfederken aynı zamanda Afganistan gibi farklı mekanlara da gidiyorsunuz. Güler Oğuz'un İzmit'te başlayıp, İstanbul'da devam eden, Orhan Oğuz ile evliliğinin ardından Afganistan'a, Eskişehir'e ve Ankara'ya uzanan yaşamını ilgiyle okuyacaksınız.

Tarsus Amerikan mezunu iki kardeş, çok farklı bir internet girişimine imza atmışlar. Elif Özbay ve Zeynep Özbay, internet üzerinden, özel tasarımcıların elinden çıkan kartpostal, davetiye ve posterleri özel kağıtlara basarak istenen adrese gönderiyorlar. Hatırlayan olacaktır; e-posta'nın, Whatsapp'ın, Facebook'un yok etmeye çalıştığı bu zarf içindeki gerçek kartpostallar; iki kardeş mezunun Paper Street Co. adındaki girişim ile yeniden hayat buluyor.

Paper Street Co. fikri nasıl ortaya çıktı?

İpek Özbay: Paper Street Co.'nun çıkışında aslında çok kişisel bir hikaye yatıyor. Bizim hayatımızda hep kartpostallar vardı. Küçükken ailemizden yılbaşı zamanında aldığımız kartlar, Zeynep yurtdışında yaşarken dünyanın farklı yerlerinden toplanan ve birbirimize gönderdiğimiz kartpostallar... Böylece kartpostallarla kaplanmış salonumuzda, 'neden biz de kendi kartpostallarımızı yapmıyoruz' diye sorduk kendimize. Hem bizim tasarladığımız kartpostalları hem de farklı sanatçı, tasarımcı ve çizerlerin işlerini de özel kağıtlar üzerinde değerlendirdik.

Peki nasıl çalışıyor?

Zeynep Özbay: Basit olarak kullanıcı siteye giriyor, mesajını yazıyordu (isterse el yazısı seçeneği de mevcut). Biz de kullanıcı adına, eski usul, puluyla kartpostalı yolluyorduk. Daha sonra şirketler özel günler için kart göndermeye başladılar. Sistem büyüdükçe ve kağıdı daha da iyi tanıdıktan sonra farklı kağıt ürünlerini de (davetiyeler, kartvizitler vs.) sistemimize entegre ettik.

Proje nasıl başladı, nasıl ilerliyor?

İpek Özbay: Girişimcilik ekosistemiyle tanıştıktan sonra Koç Üniversitesi Kuluçka Merkezi'ne başvurduk, bir süredir Şişli'deki ofiste çalışıyoruz. Yaklaşık altı ay daha burada olacağız. Öncelikle sistemimizi geliştiriyoruz; tüm ürünler daha kişiselleştirebilir olacak. Bir yandan da ekibi büyütüyoruz. Operasyonumuzu, bireyler ve şirketler için birbirinden biraz daha ayıracağız. Yeni tasarımcılarla da işbirliğine devam ederek tasarımcı ağımızı geliştireceğiz. Hem bireyler hem de şirketler için kartlar, kartvizitler ve davetiyeler tasarlayıp üretiyoruz.

İki kardeş TAC'li olarak birlikte iş yapmak nasıl bir duygu?

Zeynep Özbay: Biz hem beraber yaşıyoruz hem de beraber çalışıyoruz; iyi anlaşmak zorundayız kısacası:) TAC'de eğitimimiz süresince lider ve özgün olmayı öğrendik, bu da bize girişimci olma cesaretini kazandırdı. Tarsus Amerikan çok ilginç bir okul, bize neler kazandırdığını şimdi daha iyi anlıyoruz.

Yeni mezun adaylara girişimcilik için neler söylersiniz?

İpek Özbay: Tabii ki herkese girişimci olmayı öneririz. Ne kadar zor olsa da bir çok açıdan çok tatmin edici. Ama dışarıdan görüldüğü kadar "havalı" olmadığını da belirtmek isteriz.

AYTÜL AKAL (ACI'71)

Kültür 'ihracatı' ödülü!

Çocuk edebiyatının en önemli isimlerinden biri olan Aytül Akal, bir yazar olarak sıra dışı bir ödül aldı. Bir tür "kültür" ihracatı olarak düşünülen ödül geçen yıl Ahmet Ümit'e verilmiş.

"Kültür Bakanlığı ya da Eğitim Bakanlığı'nın vereceği bir ödüle hazırlıklı olabilirdim, ama Ekonomi Bakanlığı'na bağlı kuruluşlarca ödüllendirilmiş olmak gerçekten sürpriz oldu" diyen Akal, şöyle devam ediyor: "Ödül, 2015'te başka dillere en çok çevrilen yazar olarak, bana kısmet oldu. İhracatçılar Meclisi'ne bağlı olan Elektrik Elektronik ve Hizmet İhracatçıları Birliği, Kültür Bakanlığı'ndan yaptığı soruşturma ile, 2015 yılında 16 kitabımın yurt dışında farklı dillere çevrilmiş olduğunu öğrenmiş. Biri Bolivya'da İspanyolca, diğeri

Macaristan'da Macarca, on dördü de İran'da Farsça olarak..."

Ödülünü almak için sahneye çıkan Akal, yaptığı konuşmadan bahsederek şunları söylüyor: "Ödülümü almak üzere sahneye çıkıp üç dakikalık konuşmamı yaptığımda, salonda acayip bir farkındalık yaratmış olduğumun ayrımına varamadım önce. Sonra sonra, iş dünyasından, birliklerden, kurumlardan bir sürü kişinin masamıza kadar gelip kutlamalarıyla idrak ettim ki; bütün salon, 'çocuk edebiyatı'nın, iş dünyasının milyonlarca dolarlık ihracatları kadar önemli olduğunun farkına varmış. Konuşmamda, öğretmenlerime, çocuklarıma, yayıncılarıma ve resamlara teşekkür etmeyi unuttum. Başarı, hiçbir zaman tek kişiye ait değildir, çünkü kimse yalnız değildir."

sumahan

NO BETTER WAY TO SEE ISTANBUL...

kapak

Haydi Mezunlar Yeni Projelere

ALTAN ÜNVER (TAC 57), BU TOPRAKLARDAN ÇIKMIŞ, EN ÖNEMLİ KİŞİLERDEN BİRİ...

Kendisine ve projesine *Buluşma*'nın 21. sayısında yer vermiştik. Ünver, kimsenin uygulamaya cesaret edemeyeceği bir projeyi, imkansızlıkları fırsata dönüştürerek hayata geçirdi. Batıda gelişmiş bir ülkede doğmuş olsaydı, hakkında doktora çalışmaları yapılmış, belgeseller çekilmiş olur, işletme okullarında 'case study' olarak okutulurdu. Ama burası Türkiye idi ve bu topraklarda bazı şeyleri yapmak çok kolay değildi. İsterseniz, bilmeyenler için hikayemizi başından anlatalım.

1 960'ların Tarsus'undayız... Amerikan Koleji öğrencileri, çevre köylere geziler yaparak, köylülere kitap, giysi, eşya taşıyorlar. Onlara tesisat kurmayı, kuyu kazmayı, ağaç budamayı ve daha pek çok iş öğretiyorlar.

Ama bu küçük yardımlar, köylerdeki büyük yoksulluğu gidermeye yetmiyor. Altan Ünver, köylere ilk gittiği, köylüleri gördüğü ilk günden beri düşünceli.

"Bu yoksulluğu ortadan kaldırmanın bir yolu olmalı" diye düşünüyor. Derken, ABD'ye gidiyor. Lisansüstü eğitim yapıyor ve Tarsus'un yaylalarına bir projeyle geri dönüyor.

Proje küçümsenecek gibi değil. Bugün dünyanın değişik yerlerinde birçok marka tarafından yapılan modern tavukçuluğu, daha o tarihte köylülere öğretiyor. Altan Ünver ve okul arkadaşları, köylülerle baş başa, diz dize çalışıyorlar.

Üretim patlıyor. Köylünün cebine ilk kez para girerken, kooperatifler örnek alınarak kurulan Köy-Tür, birkaç yıl içerisinde Türkiye'nin en büyük gıda üreticisi oluyor.

Altan Ünver ve arkadaşları, adı konmadan büyük bir sosyal sorumluluk projesine imzalarını attılar. Geçtiğimiz günlerde Bill Gates'in, tavuk yetiştiriciliği sayesinde Afrika'da pek çok ailenin yoksulluktan kurtulabileceğini ifade etmesi ve başlattığı sosyal medya kampanyasıyla projeye destek çağrısında bulunması, Altan Ünver ve arkadaşlarının o yıllarda ne kadar uzak görüşlü olduğunun bir kanıtı olsa gerek.

Sosyal sorumluluk günümüzün en önemli olgularından biri. İçinde yer alan insanları başka bir dünyayla tanıştırıyor. O dünyanın içinde neler yok ki...

İnsanları cezbeden, merak ettiren, bir dertlerinin olmasına neden olan her türlü proje kendisine yer buluyor.

Önce her şey rahatsız olmakla başlıyor. Bu, Altan Ünver'in köylerde gördüğü yoksulluktan rahatsız olması gibi.

Aynı şekilde, UAA mezunu Aylin Sezgin'in Tohum Otizm Vakfı'nı kurarak yüzlerce çocuğunun yaşamına değmesi gibi... Veya ACI mezunu, görme engelliler için kütüphane kuran Şafak Özpoyraz gibi...

Sosyal sorumluluk bilinci bu şekilde hayatımıza giriyor. Çekiciliğinden kurtulamıyorsunuz. Projelerde yer almaya başlıyorsunuz. Kendinin yeni projeler yapmaya başlıyorsunuz. Dışarıdan bakıldığında, başkaları için bir şey yapmış gibi görünüyorsunuz.

Oysa, esas kıvılcım içinizde. Bir bakıyorsunuz ki verdığınızden daha fazlasını almış durumdasınız.

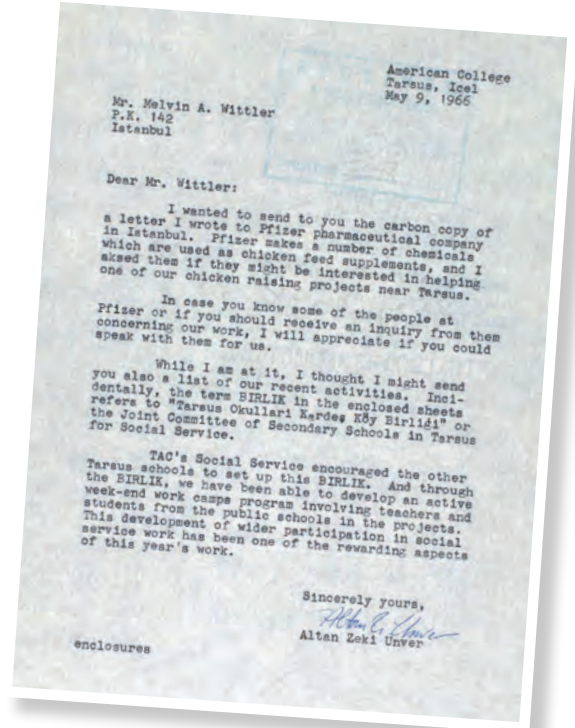
Değiştiren olmak için girdiğiniz projede birden kendiniz dönüşen olmuştunuz. Bildiğinizi sandığınızı pek çok şeyi öğrenmişsiniz... Neleri mi? Ekip çalışmasını... Yardımlaşmayı... Empati kurmayı... Kendine güven duygusunu... Arkadaşlığı... Sosyal çevreyi umursamayı...

Gelelim bizim okullarımıza...

Dört SEV lisesi ve üç ilköğretim okulu, sosyal sorumluluk ve toplum hizmetleri geleneğini büyüterek sürdürüyor. TAC, UAA, ACI, henüz çiçeği burnunda bir okul olmasına rağmen, sosyal sorumluluk projelerine ağırlık veren SAC ve ilköğretim okulları... SEV okullarının felsefesinde dersler kadar, spor kadar, sosyal sorumluluk kulüpleri de her zaman önemli bir rol oynadı.

Mezunlarımız yüz yılı aşkın bir süredir, değişik alanlarda yüzlerce yeni projeye başladılar, devam ettiler ve sonuçlandırdılar.

Bu sayımızın kapak konusu, mezunlarımızın ve okullarımızın sosyal sorumluluk projeleri... Buradaki projelere dikkat edin. Potansiyel proje kahramanlardan biri de belki yakın bir tarihte siz olacaksınız.

ŞAFAK BARIŞÇİMEN ÖZPOYRAZ ACI'80

En büyük ödül Gültekin Yazgan'a

Kendisine sosyal sorumluluk çalışmalarına nasıl başladığını soruyoruz. 'Enter to Learn Depart to Serve' mottosuyla anlatmaya başlıyor: "1972 yılında İzmir Amerikan Kız Koleji'ne başladığım gün hazırlık binasının duvarındaki, o gün için manasını bile bilmediğim o yazının, şimdi hayatımın amacı olacağını nereden bilebilirdim? Okul hayatımız süresince, üyesi olduğumuz sosyal komiteler ve kulüplerde, bizlere hep topluma hizmet etmemiz konusunda, o gün için fazla fark etmesek de çok iyi bir eğitim verilmişti. Lise ve üniversiteden sonra, evlilik ve çalışma hayatıyla birlikte bu sosyal çalışmalarım hep devam etti. Önce ACI Yetişenler Derneği daha sonra Rotary Kulübü üyeliği hayatıma girdi."

GÜLTEKİN YAZGAN'IN RÜYALARI GERÇEK OLDU

Özpoyraz, 2003 yılının başlarında ise çok eski aile dostları olan Tülay ve Gültekin Yazgan ile yaptıkları bir görüşme sonrasında kendisini çok farklı ve anlamlı bir çalışmanın içinde bulur. 11 yaşında gözlerini kaybetmiş olan Gültekin Yazgan'ın en büyük hayali olan Görme Özürlüler Kitaplığı'nın kuruluşunu 16 dostu ile birlikte gerçekleştirirler. Özpoyraz, kitaplığın kuruluşundan beri Yönetim Kurulu'nda Genel Sekreterlik görevini sürdürüyor.

Tamamen gönüllük esasına göre çalışmalarını sürdüren bir Sivil Toplum Kuruluşu olan Türkiye Görme Özürlüler Kitaplığı, resmen 2004 yılında İzmir'de kuruluyor. Kitaplığın amacının, görme-

yenlerin eğitim ve kültürlerine katkıda bulunmak ve böylece yaşam kalitelerini yükseltmek olduğunu belirten Özpoyraz, şu bilgileri veriyor:

ÜYE SAYISI 6 BİNİ GEÇTİ

TÜRGÖK, bugün sayıları 6 bini aşan

üyesine; sesli ve Braille (kabartma) baskılı roman, öykü, şiir, gezi, kişisel gelişim kitapları, her eğitim seviyesine yönelik ders kitapları, LGS, LYS, E-KPSS, TEOG, açık öğretim (lise, ilköğretim) soru bankaları ve sınav testleri hazırlıyor. Yine eğitimlerine katkı sağlamak amacıyla, özellikle üniversite öğrencilerinin Türkçe ve İngilizce kaynak kitapları, talepleri doğrultusunda kabartma ve sesli olarak üretiliyor ve kendilerine ulaştırılıyor. Bu çalışmalarda, birçok ACI mezunu da özellikle İngilizce kitapların hazırlanmasında çok büyük katkı sağlıyor.

TÜRGÖK'ün kuruluşundan itibaren her ay dergi çıkardığını belirten Özpoşraz, "İlköğretim 1. kademe öğrencileri için (Braille Kabartma) 'Yavru Balarısı' dergisi, 2. kademe öğrencileri için (Braille Kabartma) 'Balarısı' dergisi, lise öğrencileri ve yetişkinler için de MP3 formatında sesli 'Arkadaş' dergisi çıkıyor. Tüm bu yayınlar, kitaplık üyelerinin adreslerine ücretsiz olarak gönderiliyor. Üyeler ayrıca, kitapları ve dergileri, şifre ile internetten indirerek de okuyabiliyor," diyor.

KABARTMA KİTAP BASTIRMAK

TÜRGÖK, 2012 yılında, 7-14 yaş arası görme özürlü üyeler için "Ödünç Kabartma Kitap" projesi başlatıyor. Bu hizmete sponsor olmak isteyenler; yakınlarının adına ya da anısına kitap bastırabilecekleri

TÜRGÖK, GÖRME ÖZÜRLÜLERİN EĞİTİMLERİ İLE KÜLTÜREL GELİŞİMLERİNE ÜCRETSİZ HİZMET EDEN, TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK GÖRME ÖZÜRLÜLER KİTAPLIĞIDIR.

TÜRGÖK'E DESTEK VERMEK İÇİN

www.turgok.org
Tel: 0.232.224 26 27
bilgi@turgok.org

Posta Çeki No: 1737074
Banka Hesap No:
T.İş Bankası Mithatpaşa Şb.
3409 - 549771
IBAN: TR91 0006 4000 0013
4090 5497 71

gibi, doğrudan destekleriyle de bastırılacak olan Kabartma Kitaplar ile bu projedeki kitap sayısına katkı sağlıyorlar. Özpoşraz; İzmir SEV, ACI, TAKEV ve EGE Koleji gibi pek çok okulun öğrencilerinin de faaliyetler düzenleyip, para toplayarak, sınıfları adına Kabartma Kitap bastırdıklarını ve bu projeye katkı sağladıklarını belirtiyor.

Ayrıca kitaplık bünyesinde, görme özürlüler için bilgisayar kursu, kabartma yazı ve nota kursu, diksiyon kursu ve İngilizce kursu düzenleniyor. Gören ve görmeyenlerin birlikte katıldıkları aylık Kitap Kulübü toplantıları yapılıyor. Bu yıl altıncısı gerçekleştirilmiş olan görme özürlüler arası geleneksel "Öykü Yarışması" ile bu konuda yetenekli olanlar desteklenip ödüllendiriliyor.

STK'LAR İLE ORTAK PROJELER

TÜRGÖK, pek çok STK ile de ortak projeler düzenleyerek, görmeyenlerin sosyal gelişimlerini destekliyor. İZKA ile Kabartma ve Sesli İmla Kılavuzu, Sabancı Vakfı ile Bergama Cezaevi'nde okuma kabini ve tutukluların kitap seslendirme projesi, Rotary Kulüpleri ile Görmeyenler için Kabartma-Sesli Yemek Kitabı ve Yemek Kursu Projesi, Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı işbirliğiyle "Kabartma Nota Basımı Projesi" bunlardan bazıları...

EMİNE KARABİNA DEMİRAG ACI'72

Farklı bir konsept: Hasta Çocuk Evleri

Buluşma dergisi olarak 10 yılda 500 çocuğun Hasta Çocuk Evleri'nde konforlu bir ortamda tedavi olmasını sağlayan Emine Karabina (ACI'72) ile görüştük. Karabina, şehir dışından tedaviye gelen çocukları hastanelere yakın evlerde konuk ederek, farklı bir toplum hizmeti konsepti yaratan Hasta Çocuk Evleri Derneği'ni anlatıyor.

Lise çağlarında sosyal sorumluluk projeleriyle ilgilenir miydiniz?

Evet. Okulumuzun biz mezunlarına verdiği bir duygu mu bilmiyorum, ama hala içimde okulumla karşı minnet ve sevgi vardır. Bizleri, verdiği eğitimle farklı yetiştirdiğine her zaman inan-

mışım. Bugün, Hasta Çocuk Evleri Projesi'nde çalışmamda bile, Lise 2'de aldığımız sosyal servis dersinin çok etkisi olduğu kanaatindeyim. O yıllarda, kreşlere gidip hapisanelerde anneleriyle yaşayan ve her gün buralara (kreşlere) gelen çocuklarla ilgilenirdik. İlkokul çağından küçük oldukları için onları oyunlarla oylar ve eğitirdik. O zaman bu olay beni o kadar etkilemiştir ki, hala isimlerini unutmadığım çocuklar var.

Son yıllardaki çalışmalarınız nasıl başladı?

Oğlumu büyütüp iş hayatımı sonlandırınca kendimi boşlukta hissettim. Bir gün gazetede, okul hayatından gayet iyi tanıdığım sınıf arkadaşım Ecide Güneral Tanık'ın annesi ve sosyal etkinliklerini hep takdir ettiğim Suzan Teyze'nin (Suzan Kızılgök) bir röportajını okudum. O kadar etkilendim ki, onu hemen arayıp tebrik ettim ve onunla beraber çalışmak istediğimi söyledim. Böylece Suzan Teyze (üniversitede herkes ona anne der) ile üniversitede çalışmaya başladım. Dışarıdan fark etmediğim, fakat işin içine girince, bu bölümün ne kadar çok şeye ihtiyacı olduğunu ve bunların birçoğunun Suzan Teyze'nin daha öncelerdeki çalışmalarıyla karşılandığını gördüm.

Ne tür ihtiyaçları?

Örneğin; Türkiye'de Hacettepe Üniversitesi'nden sonra, Milli Eğitim'e bağlı ve devamlı iki eğitimci ve sınıfı olan hasta çocuk ilkokulu, Suzan Teyze'nin katkılarıyla Ege Üniversitesi'nde açılmıştı. Böylece, tedavileri uzun süren çocukların eğitimleri bir şekilde devam

etmiş oldu. Çeşitli makinaların tedariki, maddi imkansızlıkları olan çocukların ilaç temini, ünite tamirleri, çocukların ihtiyacı olan kitap, oyuncak gibi gereçlerin teminine hep Suzan Teyze ile beraber yardımcı olmaya çalıştık. Bu zaman zarfında edindiğim bilgi ve tecrübeler, birçok hastanın çok mağdur durumda olduğunu anlamamı sağladı.

Hasta Çocuk Evleri fikri nasıl doğdu?

Bir gün, o zamanki Bölüm Başkanımız Prof. Dr. Sevgi Mir, uzun seneler gönüllü olarak hastanede çalıştığını bildiği Suzan Teyze ve beni çağırarak, Prof. Dr. Buket Erer Del Castello ile tanıştırdı. Prof. Dr. Buket Hanım, uzun yıllar İtalya'da çalışan ve oradaki Hasta Çocuk Evleri'ne hasta yollayan ve onları takip eden biri olarak, bize bu evler hakkında bilgi verdi. İtalya'da bu evleri, köy evi olarak kuran Maria Chiera Hanım'ı İzmir'e davet edip, bizi bu evler hakkında bilgilendirip, İzmir'de de kurulmasında yardımcı olmasını rica ettik. Kurulma aşamasında İzmir Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Aziz Kocaoğlu'nu, o zamanki Ege Üniversitesi Rektörü Sayın Dr. Ülkü Bayındır'ı, çeşitli Oda Başkanlarını ziyaret edip, derneğimiz hakkında bilgi verdik ve yardımlarını istedik. Herkes projeden çok etkilendi ve bize destek olacaklarının sözünü verdi. Böylelikle 2006 senesinde Suzan Kızılgök'ün başkanlığında derneğimiz kuruldu. Yönetim kurulunda Prof. Dr. Sevgi Mir, Prof. Dr. Buket Erer Del Castello, ben ve iki arkadaşımız daha vardı.

Peki Hasta Çocuk Evleri nasıl hizmet veriyor? Çocuklar nasıl faydalaniyor?

Derneğimizin amacı, Ege Üniversitesi Hastanesi çocuk bölümünde tedavi gören hastalarımızın ilk tedavilerinden sonra, hastanemize yakın, hijyen şartlarının yerine getirildiği evlerde, aileleriyle beraber uygun koşullarda yaşamalarını sağlamak, maddi ve manevi yüklerini azaltmak. Evlerimizde kalma şartlarımız ise İzmir dışında yaşamak, İzmir’de yakınının olması, maddi imkanlarının kısıtlı olması, hastanın 18 yaşından küçük olması. Evlerimizde en uzun kalabilme süresi 5-6 ay. Bazen istisnai durumlar olabiliyor.

Evlerimizde kalacak olan hastalarımızı, bu kriterlere uygun olarak üniversitedeki doktorlarımız, hastanın aciliyet durumuna göre belirliyor.

Onlara her türlü ihtiyaçlarının -yaş sebze ve meyve hariç - bizim tarafımızdan karşılanacağını, bunun içinde elektrik, su ve doğal gazın da olduğunu söylüyoruz. Üyeler, aramızda iş bölümü yaparak, haftanın belli günleri uğrayıp ihtiyaçlarını karşılıyor. Bayram, yılbaşı gibi özel günlerde hediyeler dağıtıp, onları neşelendirmek için hastanede palyaçolu partiler düzenliyoruz. Böylelikle hasta çocuklara ve ailelerine moral vermiş oluyoruz.

Nasıl bir altyapınız var? Bugüne kadar neler yaptınız?

Hasta Çocuk Evleri Derneği, 2006 senesinde kurulup, ilk hastasını da 23 Nisan 2006’da aldı. İlk evimiz Bornova’da, İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin bize tahsis ettiği bir lojmandır. Evimiz, Çimentaş firması tarafından tefriş edilip teslim edilmişti. İçleri, iki hasta çocuk ve donörünün kalabileceği şekilde (iki yatak odası ve salon, iki banyo ve tek mutfak) düzenlenmişti. Banyolar da çamaşır ve kurutma makinaları, mutfakta ise iki buzdolabı, iki fırın var. Her hastanın ihtiyaçlarını ve konforunu karşılayabilecek şekilde tasarlandı.

Başkanın Mesajı

Başkanımız Sayın Suzan Kızılgök’ün sizlere bir mesajı var: İlginizden dolayı çocuklarımız ve idare heyeti arkadaşlarımız adına sizlere teşekkürlerimizi iletiyor, saygılarımızı sunuyoruz. Gelin sizler de, bizlere bir el uzatın.

Bilgi için:
Emine Karabina Demirağ
0533 733 94 22
<http://www.hastacocukevi.org.tr>

Daha sonra kurulan ikinci ve üçüncü evlerimiz aynı bölgede olup, Sayın Koçaoğlu tarafından aynı maksatla kullanılmak üzere verildi. Tefrişi ise bağışçılarımız tarafından karşılandı.

Kurulduğumuz günden beri bize destek veren bir bağışçı hanımefendi, Bornova, Hatay Basın Sitesi ve Balçova’da olmak üzere aynı maksatlarla kullanılmak üzere üç evini verdi. Bornova ve Basın Sitesi’ndeki evlerimiz derneğimiz tarafından tefriş edilip, hasta kabul ediyor. Bu arada Basın Sitesi ve Balçova’daki evlerimiz 9 Eylül Üniversitesi Hastanesi’ne yakınlığından dolayı, oradan da hasta kabulüne başlandı. Hastanenin çocuk bölüm başkanı Prof. Dr. Hale Ören’in onayı ile uygun görülen çocuklara öncelik tanınıyor ve evlere yerleştiriliyor. Tefrişine yeni başladığımız Balçova evimiz ise 160 metrekare. 3 hasta çocuk ve donörünün misafir edilebileceği şekilde tanzım edildi.

Bugüne dek bu evlerde kaç çocuk barındı? Nasıl kaynak sağlıyorsunuz?

Şimdiye kadar 10 sene içinde 500’ün üzerinde hasta çocuk evlerimizde misafir edildi. Bu faaliyetleri; üye aidatları, konserler, kermesler, ikinci el eşya satışları ve hayırsever kişilerden aldığımız bağışlarla gerçekleştirebiliyoruz. Bayramlarda verilen fitreler, kurban etleri ve firmaların yolladığı yiyecek ve temizlik malzemeleri, evlerimizde kalan hasta ailelerine derneğimiz tarafından ulaştırılıyor. Evlerimizin aylık masrafları 5 bin ila 7 bin lira arasında değişiyor. Elektrik, doğalgaz ve su, masraflarımızın en büyük bölümünü oluşturuyor.

Dernek olarak amacımız, mümkün olduğu kadar sesimizi duyurabilmek, Hasta Çocuk Evleri’ni yeni bağışçılar sayesinde çoğaltmak ve daha çok aileye yardımcı olabilmek. Yardımlarınız ve desteğiniz birçok hasta çocuğa şifa olacak.

METE BORA TAC'59

Tarsus Allah'ın bir lütfudur

Mete Bora, şirketi SUMMA ile dünyanın en uzak coğrafyalarındaki ülkelerde inşaat yapıyor, zaman zaman işletmelerini üstleniyor. Devlet Planlama Teşkilatı'nda memuriyetin yürümeyeceğini anlayınca, açtığı dükkana 'her iş yapılır' levhası asıp, kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmiş. Yaşlılar için 'Yaşam evi' ile yetinmeyip, Yaşlılar Konseyi Derneği'ni kuran Mete Bora, gençlere ve sanata destek veriyor. Okulu konusunda da çok iddialı: "Bugüne kadar ne öğren-diysen, Tarsus'tan öğrendim," diyor.

Mete Bora ile bir sanat merkezine dönüştürdüğü ofisinde görüştük.

Amerika'ya gidişiniz nasıl oldu?

ODTÜ'de okuyordum. Üçüncü sınıfı bitirince, ABD'ye California Üniversitesi'ne gittim. Kimya mühendisliğini bitirdim. Ondan sonra da iş idaresi tahsil ettim.

ABD'de kalmayı düşünmediniz mi?

Amerika'da bir yıl çalıştım. Çok sarmadı. Sevmedim.

Ne yaptınız Amerika'da?

Para kazandım. Ben para kazanmasını bilen bir adamım. Ne iş yapsam kazanırım. Türkiye'ye 1965 yılında geldim. Babam emekli subaydı. 'Devlete gir, devlet garanti,' dedi. Kıramadım. Planlamaya girdim.

Planlama 1960'larda yeni kurulmuştu ve genç, parlak insanları buraya alıyorlardı... Değil mi?

Evet. Bir yıldan daha az çalıştım. 'Burası benim yerim değil,' dedim. Herkes birbirine hoş görünmek için uğraşıyor.

DEPREMDEN SONRA "YAŞAM" EVİ KURDUK

1999'da Marmara depremi oldu. Yönetim kurulunu topladık. Dedik 'Memleket kan ağlıyor. Hangi ucundan tutalım?' Herkes fikrini söyledi. Biri 'Yaşlılar için yurt yapalım,' dedi. 'Olur,' dedik. Bilmemek çok güzel bir şeydir. Çünkü bilmeyen adam korkmaz. Biz kara cahildik bu işe girdiğimiz zaman. Zannettik ki bir tane bina yapılacak. O işi de iyi biliyoruz. Hemen yapalım. Başladık binayı yapmaya. Adını da Akyurt koyduk. Binayı tasarlamak bizim için sorun değil, ama çok soyut bir işmiş. Dünya standartlarını aldık elimize. Baktık ciddi sorunlar var. 'Biz bu insanları buraya nasıl getireceğiz? Hangi ucundan tutulur, ne yedirilir, ne içirilir? Ağlarsa ne diyeceğiz? Baktım olacak gibi değil, atlardım gittim Amerika'ya. Bir tane firma var. 118 bin yatakları var. Bizimkisi 70-80 yataklı olacak. Patronu bulduk. Adam benim iş görüşmesine geldiğimi zannetmiş. Vaktime yazık oldu ama sen de bir işadamsın. Bu kadar yolu tepip gelmişsin. Sana da saygı duyuyorum,' dedi. Arkasından da Avrasya müdürünü Türkiye'ye gönderdi. Adam geldi. El kitapları hazırladı. 'Neyi nasıl yapacağız, neyi yapmamalıyız?' hakkında bir hafta bize eğitim verdi. Ellerindeki bütün dokümanları da verdi. Beş kuruş da para almadı.

SANATA VE GENÇLERE DESTEK

Mete Bora, sadece yaşlıları değil, gençleri ve sanatı da desteklediklerini belirterek devam ediyor: "Burada da çok çalışıyoruz. Sanatın, bir kültürün oluşmasında en büyük faktör olduğunun bilincindeyiz. Buna rağmen, gençlerimizin sanatla karşılaşmasında, yakınlaşmasında, sanatı sevmesinde, imkanların kısıtlı olduğunu gördük. Bunu gidermek için de bir sürü şeyler yapıyoruz. Şirketin ismini taşıyan bir Summa resim ve sanat koleksiyonu oluşturduk. 760 tane tablomuz var. Resimde daha çok genç sanatçılara yer veriyoruz. Çünkü bunlar kendilerine yer bulamıyorlar. Biz bu imkanı sağlıyoruz. Bu binadaki bir katı sanat merkezi olarak tasarladık. Ressamlar sergiler açıyor, müzisyenler konser veriyor."

Doğrunun peşinden koşan yok.

Tekrar kamuya dönmediniz?

Başka bir şey yaptım. Ankara'da ufak bir yer tuttum. 'Her şey yapılır' tabelası astım. İlk olarak Renault Mais geldi. O zaman Mais, Volvo ile birlikteydi. 'Kapımıza bir logo koymak istiyoruz,' dediler. Yaptım. Çok beğendiler. 'Bir de toplantı odası yap' dediler onu yaptım. Sonra 'Bir fabrika kur,' dediler. Eski lastikleri değerlendirmek için... Boya, tutkal, çocuk pudrası; yani sermaye istemeyen, evin mutfağında karıştırılarak yapabileceğim işler yaptım.

Bu iş becerisi ve her koşulda ayakta durabilme yeteneğinin oluşumunda TAC'nin nasıl bir katkısı oldu?

Tarsus'tan sonra okula gitmenin hiç bir faydası yoktur. Tarsus'un kendi bir okuldur. Allah'ın bir nimetidir. Ben ne öğrendiysem, Tarsus'tan öğrendim; ağlamama, sızlamama, şikayet etmeme, dayak yiyip 'Oh ne kadar güzel oldu' diyebilme. Kaybettikçe hırslanmama. Demokrat olma. Derste Komünist Manifesto'yu bile okuyup tartışabileceğin bir yer.

Sizin döneminizde müdür kimdi?

Mr. Maynard.

Bu arada Ankara'da değişik alanlarda çalışmaya devam ediyor muydunuz?

Ben 1982'ye kadar Türkiye'de ufak tefek inşaat yaptım. 1982'de Atakule'yi yaptım. Hem fikir projesini, hem de yatırımını ben yaptım. Atakule'den sonra da Türkiye'de hiç iş yapmamaya karar

verdim. Türkiye'nin iş ahlakı bozuk.

İşlerinize yurtdışında mı devam ettiniz?

Evet. Türkiye dışına, dağlara, taşlara çıktık... Dünyada ayak basmadığımız yer kalmadı. Ve geriye dönüp Türkiye'ye bakmadık bile. Evvelki sene öğlumun bir arkadaşı rica etti. Yalıkavak Marina'yı yaptık.

Şu anda hangi ülkelerde çalışıyorsunuz?

Şu anda Amerika'da çalışıyoruz. Altyapı yapıyoruz. Kaya gazı çıkartıyoruz. Libya'da, Ekvator Ginesi'nde, Senegal'de epey iş yaptık. Geçenlerde de Limak ile ortak olarak hava limanını aldık. Senegal'de 15 bin kişilik bir kapalı spor salonu ve otel yapıyoruz. Kongo'da işimiz var. Ruanda'da kongre merkezi ve otel yapıyoruz. Fildişi Sahili'nde yakında başlayabilir. Nijer'de altın arıyoruz. Mukavele imzaladık. Pek çok ülkede buna benzer yatırımlarımız var.

Bu işleri yaparken, ihaleye filan girmeyiz biz. Onlar gelirler. Bizi bulurlar. Bün-yemizde aşağı yukarı 5 bin kişi çalışıyor. 2 bin mimar mühendis.

Bir huzurevi yaptınız. Ne tür engellerle karşılaştınız?

Burası bir huzurevi. Ama ben huzur öbür dünyada, bunlara "Yaşam evi" diyelim dedim. "Yaşam evi" dedim diye iki sene ruhsat vermediler. İki sene sonra benden bıktılar. Yaşam evi ismini verdiler. Artık kendileri de huzur evi

demeyi bıraktılar, yaşam evi diyorlar. Bir toplantı salonumuz var. Etkinlikler yapıyoruz. Yüzme havuzumuz, ahşap atölyemiz, hobi, resim, spor salonumuz var. Şark odamızda tavla maçları yapılıyor. Sürekli doktorumuz var.

TÜRYAK, yani Yaşlılık Konseyi Derneği'nin de kurucusu oldunuz...

Yurt kurunca, bunu tüm Türkiye'ye yayacak bir iş daha yapalım dedik ve Yaşlılık Konseyi Derneği'ni kurduk. Rahmetli Talat Halman bizim için bir yaşlılık andı yazdı. 'Zaman geçmeden gelecek zamanlar yaratmalıyız,' diye bir slogan belirledik. 'Biz yaşlı hakları savunucusuyuz,' dedik.

Ayrıca Türkiye'den ve dünyadan ÖrneK Kıdemli Vatandaş seçiyoruz. Mesleğinde başarılı, kanaat lideri, belli bir yaşı geçmiş, ama hala aktif ve sevilen sayılan isimlere her yıl ödül veriyoruz.

Bir de TÜRYAK sayesinde Türkiye'yi dünya yaşlıları nezdinde temsil ettik. Dünya Yaşlılar Federasyonu var. Merkezi Toronto'da. Dünyada 1.2 milyar Müslüman var. Ama burada, bu coğrafya ve kimlikten bir tane bile yönetim kurulu üyesi yoktu. 7 milyar insan. 30 kişilik yönetim kurulu var. Geldiler faaliyetlerimizi, hepsi bilimsel olan yayınlarımızı gördüler. TÜRYAK'ın çalışmalarını görünce Müslüman coğrafyayı temsilen beni aldılar. Kafkasya, Arap Yarımadası, Kuzey Afrika, Balkanlar ve Türkiye'den sorumludum.

AYŞEN ÖZYEĞİN UAA'67

Toplumdan aldığımızı topluma geri vermeliyiz

1 993 yılında kurulan Anne Çocuk Eğitim Vakfı, sadece Türkiye’de değil, yurtdışında da onlarca ülkede okul öncesi çocuklar için çalışmalar yürütüyor.

AÇEV, çocukların gelişimine katkıda bulunmak üzere eğitim programları geliştiriyor, yayınlar ve araştırmalar yapıyor, televizyon programları hazırlıyor. AÇEV’in kurucusu ve başkanı Ayşen Özyeğin için sosyal sorumluluk, hayatının çok önemli bir parçası... AÇEV’in yanı sıra İzmit Rehabilitasyon Merkezi, Eğitim Reformu Girişimi, Tohum Otizm Vakfı gibi birçok farklı projede de katkısı var. Ayşen Özyeğin, Buluşma’nın sorularını yanıtladı.

UAA sonrasında neler yaptınız?

1967 yılında Üsküdar Amerikan Koleji’nden mezun olduktan sonra, 1968-1973 yılları arasında halkla ilişkiler uzmanı ve gazeteci olarak çalıştım. Evlendikten sonra

AYŞEN ÖZYEĞİN, EŞİ HÜSNÜ ÖZYEĞİN VE TORUNLARIYLA BİRLİKTE...

ise çocuklarımı büyütürken aynı zamanda sosyal sorumluluk faaliyetlerine yöneldim. Önce eşimle birlikte, desteğe ihtiyacı olan üniversite öğrencilerine burs vermeye başladık. Daha sonra Acıbadem Yetiştirme Yurdu’na destek çalışmalarında yer aldım ve Cerrahpaşa Hastanesi Ağrı Merkezi’nin kuruluşuna destek oldum. 1993 yılında AÇEV’in kuruluşu bir dönüm noktasıydı. Marmara depreminden sonra İzmit Rehabilitasyon Merkezi, Eğitim Reformu Girişimi, Tohum Otizm Vakfı gibi eğitim, sağlık ve kırsal kalkınma alanında faaliyet gösteren çeşitli sivil toplum kuruluşlarının oluşmasına ve gelişmesine katkı sağlamaya çalıştım.

AÇEV fikri nasıl ortaya çıktı? Neden böyle bir alanı tercih ettiniz?

Çok eskilerden beri hayalim, desteğe ihtiyacı olan insanlarla beraber olmak ve onlara yardım edebilmektir. Çocukken bu konularda çok duyarlı olan annem ile Çocuk Esirgeme Kurumu’nu ziyaret eder, orada gönüllü faaliyetler yapardık.

İKİ KUŞAK ÜSKÜDAR MEZUNU, ÜÇÜNCÜ KUŞAK HAZIRLANIYOR

Üsküdar Amerikan’a girişiniz nasıl olmuştu? Ailenizde başka mezunlar var mıydı?

Ailem ikinci bir dil öğrenmenin önemine inanıyor, bizim yabancı dilde eğitim veren bir okula gitmemizi arzu ediyordu. Türkiye’de İngilizce eğitim veren köklü kurumlar arasından tercihimiz Üsküdar Amerikan Koleji oldu. Benden sonra kız kardeşim Gülşen Çapa Üsküdar Amerikan Koleji’nde okudu ve daha sonra onun oğlu Ali Çapa da Üsküdar Amerikan’dan mezun oldu. Torunum Lal Özyeğin ise halen Üsküdar SEV lîköğretim Okulu’nda eğitim alıyor ve ailemizden üçüncü kuşak Üsküdar Amerikanlı adayı olarak sınavlara hazırlanıyor. Ayrıca, eşimin annesi ve kız kardeşi de İzmir Amerikan Koleji mezunu.

Bu ülkeden aldıklarımızı geri verebilmek, ihtiyacı olanlara destek olabilmek ve bir fırsat yaratabilmek çok önemli. Bunu yapabilmek şansına sahip olduğum bir dönemde, karşıma Türkiye’de sivil toplum tarafından hemen hemen hiç ele alınmamış bir konu çıktı. Araştırmalar, çocuğun gelişiminde erken çocukluk döneminin çok önemli olduğuna işaret ediyordu. Eleştirel düşünce becerilerine sahip, yaratıcı, farklılıklara saygı duyan ve başarılı bireyler olmak için, bu dönemde yakın çevrenin ve eğitimin önemi vurgulanıyordu. Ancak, ülkemizde okul öncesi yaş grubundaki çocuklara ve bu dönemde çocuğu olan ailelere yönelik eğitimler yaygın değildi.

Üsküdar Amerikan’daki okul yıllarımızdan bu yana çok yakın arkadaşım olan, Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Sevda Bekman’ın da içinde bulunduğu bir grup akademisyenin, 1980’lerden beri üzerinde çalıştığı bir araştırma programından yola çıkılarak hazırlanan eğitim programıyla tanışmam, her şeyin başlangıcı oldu.

Daha önce hiç okul öncesi eğitim almamış 5-6 yaş grubunda çocuğu olan annelere yönelik bir eğitim programının pilot uygulamaları yapılıyordu. Yaygınlaşabilmesi için desteğe ve kurumsal bir yapıya ihtiyaç vardı. Amaçlarıma çok uygun düşen bu çalışmaya hemen katıldım. Türkiye’nin çok önemli üç akademisyeni olan Prof. Dr. Çiğdem Kağıtçıbaşı, okul arkadaşım Prof. Dr. Sevda Bekman ve Prof. Dr. Diane Sunar’ın yürüttüğü akademik çalışmalar öncülüğünde Anne Çocuk Eğitim Vakfı’nı (AÇEV) kurduk.

AÇEV’deki çalışmalarınızda Üsküdar Amerikan’daki yıllarınızın nasıl bir etkisi olmuştur? Okulda toplum hizmeti çalışmalarınız var mıydı?

Üsküdar Amerikan’da toplum hizmetleri bir gelenektir ve önemlidir. Öğrencilere, toplumun ihtiyacı olan kesimlerine özen göstermeleri ve destek olmaları için önderlik edilir. Toplumdan aldıklarımızı topluma geri verme konusundaki hassasiyetimde tabii ki bu dönemlerin çok etkisi olmuştur.

AÇEV’in dünden bugüne faaliyetlerinden ana hatlarıyla bahseder misiniz?

AÇEV’i kurduğumuz dönemde hayırseverlik anlayışı, daha çok okul binası gibi fiziksel ihtiyaçlara yöneliyordu. Biz farklı

TOKAT'TA BİR ANNENİN ÇOCUĞUNA İLK KEZ "KIZIM, OĞLUM" YERINE ADIYLA HİTAP ETMESİNİ İŞİTMEK... BABALARIN ÇOCUKLARIYLA GEÇİRDİKLERİ GÜZEL ZAMANLARIN HİKAYELERİNİ DİNLEMEK ÇOK GÜZEL. BUGÜN TÜRKİYE’NİN 81 İLİNDE, AÇEV’İN UYGULADIĞI ERKEN ÇOCUKLUK, AİLE VE KADIN DESTEK EĞİTİMLERİ VAR.

bir konuya eğildik ve bilimsel bir eğitim programının yaygınlaşmasına yatırım yaptık. Bu, hem çok yoğun emek hem de imkan gerektiriyordu. Uzun soluklu bir çalışmaydı. Araştırma verilerine dayalı bilimsel çalışmalar ve akademisyenlerimizin önerileri bizi yönlendirdi ve misyon o zaman oluştu: ‘Ülkenin her yanındaki tüm çocuklara eşit fırsat sağlayacak, bilimsel temelli erken çocukluk eğitimleri oluşturmak ve uygulamak.’ Bunu çeşitli işbirlikleriyle gerçekleştirebildik. O zamandan beri ülke genelinde başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere, yerel ve ulusal düzeyde çeşitli kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapıyoruz.

‘Yedi Çok Geç’ adı altında, beş yıl boyunca sürdürdüğümüz kampanya ile daha fazla çocuğun erken eğitimden yararlanması için, Türkiye’de okul öncesi eğitim konusunda farkındalık yaratmaya çalıştık. O dönemde kampanyamız çok başarılı oldu ve Millî Eğitim Bakanlığı’nın yüzde 100 okul öncesi he-

defi ile yüz binlerce çocuk, okul öncesi eğitimden yararlanmaya başladı.

AÇEV’de sizi en çok etkileyen bir anınızı anlatabilir misiniz? AÇEV’in sizi en çok gururlandıran başarısı nedir?

Çalışmalarımızda o kadar çok anı ve öykü var ki, aralarından sadece birini seçmek çok güç... AÇEV eğitimlerine katılan çocuklar, anneler, babalar ve kadınlarla geçirdiğim her zaman dilimi beni çok etkiliyor ve benim için unutulmaz birer anı oluyor.

AÇEV’in bu çalışmaları; danışmanları, çalışanları ve gönüllüleri sayesinde hayat buluyor. AÇEV’in en büyük zenginliği büyük bir gönüllülük ve inançla çalışan insanlar...

Çalışmalarımızın uluslararası platformlarda takdir görmesi, Birleşmiş Milletler ’den ödüller alması, AÇEV’e Wise ödülünün verilmesi, Clinton Küresel İnisiyatifi’nin takdir belgesinin sunulması çok mutluluk verici. Diğer yandan, Türkiye’de Vehbi Koç Ödülü’nü eğitim alanında alan ilk sivil toplum kuruluşu olmak, benim için en gurur verici başarılarımızdan biri oldu diyebilirim.

Önümüzdeki yıllar için AÇEV’e yönelik için ne gibi planlarınız var?

AÇEV, önümüzdeki yıllarda da erken çocukluk döneminde nitelikli eğitim, gelecek nesillerin yetiştirilmesinde ailelerin rolü ve yaşam boyu öğrenim konularında çalışmaya devam edecek. Toplumsal cinsiyet eşitliği, farklılıklara saygı, çocuk koruma ve engellilik gibi temaları ve toplumun değişen ihtiyaçlarını her zaman çalışmalarında dikkate alacak. Bu çerçevede, hem babaların çocuklarıyla ilgi ve iletişimlerinin artırılması, hem de toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması konularına eğilmeye devam edecek.

Ayrıca, faaliyetlerimizde, bilgi teknolojilerinin getirdiği olanaklardan yararlanma yetkinliğimizi de artırıyoruz. İnternet ve mobil iletişim yoluyla,

GÖNÜLLÜLÜK VE BAĞIŞ KÜLTÜRÜ

İnsanlar AÇEV’e nasıl destek verebiliyor? Türkiye’de bağış kültürü dünya ile karşılaştırıldığında yeterli mi?

Öncelikle AÇEV’e eğitimlerinde destek veren ve sayıları on binleri bulan büyük bir gönüllü eğitimci kitlemiz var. Vakfımızın varlığını devam ettirmesinde onların katkıları çok önemli. Tabii ki, pek çok projemizde bizimle işbirliği yapan kurum ve kuruluşlar bulunuyor. Hizmet desteği, lojistik destek ya da finansal destekler veriyorlar. Ayrıca, çok sayıda bireysel destekçimiz var. Ben tüm destekçilerimize gönülden teşekkürlerimi sunuyorum. Kampanyalarımızda; yardımseverlik koşullarıyla, ürünleriyle ve hizmetleriyle bize katkıda bulunuyorlar.

AÇEV’e destek vermek isteyenler için yakın zamanda www.acevle.org isimli bir web sitesi hayata geçirdik. Burada, ziyaretçilerimize, desteklemek istedikleri eğitim alanlarımızla ilgili gönüllülük, düzenli bağış modülleri, dönemsel kampanyalar ve AÇEV ürünleriyle ilgili seçenekler sunuyoruz. Destek; sadece maddi olarak değil, savunduğumuz alanlarla ilgili farkındalık yaratılmasına katkı sağlayarak da verilebilir. Sosyal medya bunun için çok önemli bir araç, çalışmalarımıza dikkat çekmek de önemli bir katkı sağlıyor.

Ülkemizdeki bireysel bağış kültürü, gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında, şu an maalesef gelişme aşamasında denilebilir. Örneğin; ABD’de STK’ların bir yılda aldığı bağışların yüzde 80’i bireylerden, yüzde 20’si kurumlardan gelirken, Türkiye’de bireysel bağışların oranı yüzde 29’lar seviyesinde kalıyor. Ancak son yıllarda bu tabloyu değiştirmeye yönelik olarak çalışan, sosyal fayda bilinciyle iş dünyasında kazandıkları yetkinlikleri bir araya getiren genç sivil toplum aktörleri sayesinde, bir zihniyet dönüşümünün yaşanmakta olduğunu da mutlulukla gözlemliyorum. Bu dönüşüm, Türkiye’de bireysel bağış kültürünü de olumlu yönde etkileyecektir.

program ve faaliyetlerimizin yaygınlık ve etkinliğini daha yükseğe taşımayı hedefliyoruz. Erken çocukluk eğitiminde, hem sahada hem de teknoloji araçlarıyla farklı programlar uyguluyoruz. Türkiye Vodafone Vakfı ile birlikte hayata geçirdiğimiz ‘İlk Altı Yıl’ mobil uygulamamız sayesinde, anne ve babalara, cep telefonları üzerinden çocuklarının erken çocukluk dönemine ilişkin kapsamlı bilgilendirme yapabiliyoruz. Bu tür yenilikleri çalışmalarımıza entegre etmeye devam edeceğiz.

UAA genç mezunlarına ve öğrencilere, sosyal sorumluluk çalışmaları veya bu alanda profesyonel kariyer yapmak hakkında neler söylersiniz?

Bence en önemli sorumluluk, insanlara, hayata başlarken eşit bir fırsat sunabilmekte. Ben, ülkemizde bunun, bireylere erken eğitim fırsatı sunmakla mümkün olabileceğine inanıyorum.

Gençlere önerim, topluma katkıda bulunma konusunda mutlaka bir hedeflerinin olması. Ancak bu şekilde içinde yaşamaktan mutlu olacakları bir dünyaya kavuşabilirler. Kendi gelişimlerine olduğu kadar toplumun gelişimine de önem vermeleri gerekiyor. Onların sahip oldukları imkanları ve bilgi birikimlerini ihtiyacı olanlarla da paylaşmaları çok önemli. Mutlaka okullarında sivil toplum çalışmalarına katılınsınlar ve bu alanda çalışmak istiyorlarsa sivil toplum kuruluşlarında staj yapsınlar.

Son dönemlerde sivil toplum alanında çalışmak isteyenlerin sayısı gittikçe artıyor. Bu, çok mutluluk verici. Bu sektörün iyi eğitimli ve bu konulara gönül veren insanlara ihtiyacı var. Biz AÇEV’de, çok iyi okullarda eğitim görmüş, sivil topluma gönül vermiş bir ekip sayesinde, bu kadar başarılı işlere imza atıyoruz.

TAMER SEÇKİN TAC'72

Kadınların yüzünü güldüren cerrah

Dr. Tamer Seçkin EFA'yı ünlü aktör ve model Padma Lakshmi ile kurdu.

Endometriozis'in adını bugüne kadar duymamış olabilirsiniz. Kısaca anlatalım. Endometriozis, pek çok ünlünün hayatını karartmış olan bir kadın hastalığı. Marilyn Monroe hastalığı olarak biliniyor. Monroe'den Clintonlar'ın kızı Chelsea'ye, Salman Rüşdi'nin eski eşinden Celin Dion'a, pek çok ünlü de bu hastalıktan muzdarip.

Bu hastaları yeniden hayatına bağlayan ise bir Türk doktoru. Adı Tamer Seçkin (TAC'72). Tarsus Amerikan'dan sonra Hacettepe'de okudu ve New York'a yerleşti. ABD'de bir vakıf kurdu ve bu sevimsiz hastalığa karşı mücadelenin yüzü oldu. Başta New York Times olmak üzere, pek çok ünlü medya kuruluşu kendisiyle görüşme yaptı ya da hakkında makale yayınladı.

Kurduğu vakfın adı Endometriosis Foundation of America (EFA). Tamer Seçkin, ünlü isim Padma Lakshmi ile birlikte vakfın kurucuları arasında. Aynı zamanda da kuruluşun tıbbi direktörü.

Vakfın amacı, eğitim ve araştırmalarla

farkındalık yaratmak. Dr. Seçkin, bu amaçla uygun olarak, yüksek okul öğrencilerine, hastabakıcılara ve öğretim üyelerine her yıl konferans veriyor. Hastalığın genel gidişatına ait son bilgiler ve ameliyatlardaki gelişmeler de bu konferanslara konu oluyor. Her yıl destek için düzenlenen gala geceleri de bir hayli ilgi görüyor.

Bu hastalık 13 yaşında başlayıp kişi menopoza olana kadar sürüyor. Hasta, cinsel ilişki sırasında dayanılmaz ağrılar çekiyor. Bu hastalarda ikili bir kanama yaşanıyor. Karın iç zarındaki kanama orada kalıyor. Balçık çamur gibi bir hal alıyor. Sonuçta böbrek yolları tıkanıyor. Hasta farkında olmadan böbreğini kaybedebiliyor. Bağırsaklarda tıkanıklık, yumurtalıklerde kist ortaya çıkıyor.

Diğer organlara saldırdığı için hastalığa 'öldürmeyen kanser' deniyor. Ameliyatla hastanın yaşam kalitesi düzeliyor. Türkiye'de de 2 milyon civarında endometriozis hastası olduğu düşünülüyor.

Prof. Dr. Tamer Seçkin, laparoskopik cerrahide de dünyanın önde gelen isimlerinden... Bu alanda kendi geliştirdiği birçok teknik ve tedavi yöntemi bulunuyor. Sözü kendisine bırakıyoruz: "Bizim çok değişik bir ameliyat tarzımız var. Kadınlar için laparoskopik cerrahi yapan gruplar arasında dünyanın ilk üçündeyiz. Laparoskopik cerrahide, televizyon ekranına bakarak ameliyat yapıyorsunuz. İki boyutlu bir ekranda, olayı üç boyuta çevirip, operasyonu hata kabul etmeyen bir titizlikle yapmak zorundasınız."

www.endofound.org; www.drseckin.com

EFA'nın her yıl düzenlediği "Blossom Ball"a birçok ünlü isim katılarak vakfa destek veriyor.

Bildiğiniz bütün dernekleri unutun!

Ayşe Damla İşeri (UAA'09), arkadaşlarıyla Türkiye'de daha önce denetlenmemiş, farklı bir sosyal sorumluluk projesi geliştirdi. DEM adını verdikleri projeye gönül verenler, kendilerini 'Empati Temelli Sosyal Girişimci' olarak tanımlıyorlar. İşeri'nin ilk projesinin öznesi ise sağır... Ama bildiğiniz bir sağır derneğinden kavram olarak çok farklı. Dünyada sosyal girişimcilik olarak da adlandırılan bir modele sahip DEM Derneği'nin ilginç projeleri ve gelir yaratma modelleri var. İsterseniz, yavaş yavaş anlatalım.

Ayşe Damla İşeri, Üsküdar Amerikan Lisesi'nden 2009'da mezun olmuş. Lisedeyken gazetecilikten başka hiçbir meslek düşünmemiş. Her gün, okul çıkışı Cumhuriyet gazetesinin arşivine gidecek kadar gazetecilik tutkunu.

Mezuniyetten sonra ABD'ye gazetecilik okumaya gidiyor. Türkiye'ye döndüğünde, hayalini yine gazetecilik süslüyor. Bazı medya kurumlarında çalışıyor. Ama yaşadığı bazı olaylar ve şanssızlıklar kendisini gazetecilik mesleğinden uzaklaştırıyor. Devamını kendisine soruyoruz:

Gazetecilikten sosyal sorumluluk alanına geçişiniz nasıl oldu?

Gazetecilik, bir şeyleri gösterip 'arkadaşlar bunun çözülmesi lazım'ı alttan verip, birilerinin onu çözmesini beklemek aslında. Artık, çözüm mekanizmasının içinde olmak için gazetecilikten sivil topluluğa bir kayış yaşadım.

DEM Derneği'ni kurdunuz ve ilk ola-

rak sağırarla ilgili çalışıyorsunuz. Neden bu alanı seçtiniz?

Çünkü sağır, bugün toplumda olmayan diyalogun çok somutlaştığı bir yer. Türkiye’de, Türkçe dışında, 2005 yılında resmi olarak kabul görmüş, yani legal bir zemini olan tek dil, Türk İşaret Dili.

Sizin yaklaşımınızdaki farklılık nedir?

İnsanların genel olarak konuya yaklaşımı ‘Ah zavallı sağır, konuşamıyorlar,’ şeklinde oluyor. Ben, böyle salt bir hayırseverlik güdüsüyle çalışmaya başlamadım. Kürt me-selesinde yaptığım bir araştırmada, gördüm ki toplumda yaygın bir diyalogsuzluk var.

Sağırarla da aynı şekilde... Bambaşka bir dilleri var. Ama diğer tüm dillerin aksine, bunun legal bir zemini var. 2005 yılında onaylanmış. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, bu dille ilgili çalışmalar yapıyor. Sivil toplumun ilerlemesi için iyi bir zemin olarak görüyoruz işaret dilini.

Bu fikir nasıl aklınıza geldi?

Amerika’dayken 2012 yılında bir programa katıldım. Bir gemide dünyayı dolaştım. Gemide sağır bir Amerikalı kız vardı. Bu kız, farklı işaret dilleri kültürlerini tanımak için dünyayı gezmeye başlamış. 2013 yılında Türkiye’ye geldiği zaman kendisiyle buluştuk. Kız, beni Türkiye’den Cem ve Burcu diye sağır bir çift ile tanıştırdı. Bu ilişki beni DEM ve sağırarla ilgili projelere götürdü. 2015’ten beri hayatımda sadece dernek var.

Derneği biraz anlatır mısınız?

Öncelikle bir ‘Sağır Derneği’ değiliz. Öyle bir şey olmaya da çalışmıyoruz. Hikayenin başlangıcı bence onun için önemli. Sağır buradaki bir sembol. Bir başlangıç. Diyalogsuzluğa somut bir başlangıç olduğu için sağır seçtik. Klasik bir dernekçilik anlayışı ile yürütmek istemiyoruz. Kendimizi Empati Temelli Sosyal Girişimci olarak tanımlıyoruz.

Klasik bir vakıf veya dernek gibi çalışmıyorsunuz yani?

Evet, dünyada hızla yayılan bir sosyal şirket kavramı var. İktisadi bir işletme gibi organize olup, dezavantajlı gruplar, çevre, sosyal politikalar gibi alanlarda çözüm üreten bir girişimcilik modeli. Türkiye’de sosyal şirket statüsü resmi olarak olmadığı için, biz bunu dernek, derneğin iktisadi işletmesi veya ortak olduğu şirketler üzerinden kur-

guluyoruz. Onun için her projeyi, bir gelir getirme modeli olarak kurgulayıp, ondan sonra çalışmaya başlıyoruz.

Bizim aslında değiştirmek istediğimiz ne? Biz diyalog kurmayı istiyoruz. İstiyoruz ki ‘sağır konuşamıyor, duyamıyor’ diye tanımlanmasın. Çünkü onlar kendi aralarında gayet iyi anlaşıyorlar, ama asıl biz onları anlamıyoruz.

Sosyal girişimcilik kavramına Türk insanı pek aşına değil. Siz bu kavramı nasıl tanımlıyorsunuz?

En basit tanımıyla; kapitalist düzende var olabilen, kendi gelirini kendi üreten ama ürettiği kârı da, tekrardan sosyal amaçlar için değerlendiren bir model. Klasik sosyal sorumluluk faaliyetleri gibi değil. Tabii ki bunlar da olacak. Ama bu işlerden para kazanmak ayıp değil. Kazanıp yine bu alana yatırılıyorsunuz zaten, kendi kendine yaşayan projelere ürettiğiniz.

Sonraki aşamada sizi ne bekliyor?

Amacımız, yıllık olarak proje yapıp, onun modelini oluşturduktan sonra başka projelere yelken açmak... İlk projemiz sağırarla ilgiliydi. Burada, bir kafe ve kültür merkezi gibi bir mekan açacağız. Yatırımcısı, iş planı, her şey hazır. Burada sağır arkadaşlar çalışacak. Hem istihdam sağlayacağız hem de sağır olmayanlarla diyalog ortamı yaratacağız. İşaret dili kurslarını burada düzenleyeceğiz. Bu merkezde, sağırlara yönelik özel bir çağrı merkezi kurma hedefimizi var. Başta da belirttiğim gibi; empati gerektiren alanlarda sosyal şirketler kurup, kendi ayakları üzerinde duran girişim projelerine devam edeceğiz.

ÖNCELİKLE BİR SAĞIR DERNEĞİ DEĞİLİZ. ÖYLE BİRŞEY OLMAK DA İSTEMİYORUZ. BİZ SOSYAL GELİŞİMCİYİZ. BU KENDİ GELİRİNİ ÜRETEK VE ÜRETTİĞİ KÂRI DA TEKRARDAN SOSYAL AMAÇLAR İÇİN DEĞERLENDİREN BİR MODEL.

ÜSKÜDARLILARIN BÜYÜK DESTEĞİ VAR

“Kurucu kadrodaki tek Üsküdarlı bendim. Ama başta sınıf arkadaşlarım olmak üzere tüm Üsküdar camiası sürekli yanımda oldular. Birkaç sınıf arkadaşım bizzat işin içinde destek veriyor.

BESTE ÖZER (UAA’09): İlk gelen Beste oldu. Derneğin sosyal medya koordinasyonu Beste’de. Profesyonel olarak başka bir işi olmasına rağmen, geri kalan bütün zamanını derneğin medya koordinasyonu ile geçiriyor. İngiltere’de sosyal medya yüksek lisansı yaptı. İş de sosyal medya. Dernek kurulduktan bir ay sonra ‘Ben de bir ucundan tutmak istiyorum,’ diyerek geldi. ‘Bu sene yüksek lisans başvurusu yapıyorum ve yapacak hiç bir işim yok,’ dedi. Dediği günden de elini verdi kolunu kapırdı.

ELİFNAZ DEMİRDAĞ (UAA’09): Mütemediyen yemek yapıyor ve bu konuda çok yetenekli. Ayrıca, üye işlerini yönetmeye yardım etti.

ELİF AKÖZ (UAA’09): Derneği benim tanımadığım insanlara tanıttı. Hala minik odak toplantıları yapıyor.

İPEK BOZKURT UAA'96

Nerede bir kadın cinayeti varsa biz oradayız

İpek Bozkurt, 20 kentte örgütlü 'Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun avukatı. Gönüllü olarak davadan dava-ya koşuşturuyor. Nisan ayında New York'taki Women in the World Summit'e konuşmacı olarak çağırıldı. Bozkurt, mahkemelerde erkekleri koruyan yaklaşımdan rahatsız. "Bizim mücadele ettiğimiz şey cezasızlık kültürü," diyor.

Kendisiyle Tophane'deki bürosunda görüşüyoruz.

Üniversiteden sonra platformun avukatı olana kadar neler yaptınız?

UAA'dan 1996'da mezun oldum. Kız okulu döneminin son sınıfıydık. Marmara Hukuk'u 2000 yılında bitirdim. O zamanlar Avrupa Birliği çok önemliydi. AB üzerine yüksek lisans yapmak istiyordum. Jean Monet bursu aldım. London School of Economics'te, AB ve hukuk üzerine yüksek lisans yaptım. Türkiye'ye döndükten sonra on sene büyük bir hukuk bürosunda çalıştım. Yaklaşık iki sene önce kendi ofisini açtım. 'Kadın Cinayetlerini Durduracağız' adlı kadın platformunun avukatlığını yapıyorum. Türkiye'de 20 ilde ör-

gütlü olan ve kadına karşı şiddete karşı çalışan bir platform.

Türkiye'de kadın, özel yaşamında da şiddet görüyor ve hukuk onu korumuyor. Nedir bunun arkasında yatan?

Ataerkil bir toplumuz diyoruz. Hukuk sistemi de çok ataerkil. Bu tür da-valarda hukukun müthiş bir pasifliğini görüyoruz. Haksız takdirlerle, erkekleri çok koruyan bir hukuk sistemi var. Kadınlar çok yalnız kalıyorlar. Bunu önlemek için, platformumuz da, nerede bir kadın cinayeti varsa, buradaki

davayı takip ediyor, davalara müdahil olmaya çalışıyor. Müdahil olunca şunu söylemiş oluyorsunuz: 'Ben bu davadan etkilendim. Beni de bu davanın parçası say. Ben de bu davayı takip edebileyim.' Mesela bir kadın öldü. Onun annesi ve babası bu davaya müdahil olur. Bunun gibi... Platformun müdahil olması, aslında yeni ve bizim ortaya koyduğumuz bir şey. Çünkü biz kadın haklarının, kadın cinayetlerinin, kadına karşı şiddetin karşısında duruyoruz. Takip ediyoruz. Çünkü biz de mağduru.

Bize farklı farklı illerdeki davalarda da taraf olma ehliyeti verildi. Biz bu davaları takip ediyoruz. Ben o platformun avukatlarından biriyim. Onların adına illere gidiyorum, davaları takip ediyorum. Ayrıca İstanbul'daki davaları da takip ediyorum.

Peki devletin yani Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın size bir katkısı oluyor mu?

Aslında Türkiye'de kadına karşı şiddetin, aile içinde önlenmesine dair bir kanun var. 6284 sayılı kanun. Avrupa'daki örneklerle dayanılarak hazırlanmış. Bu kanun, "Kadına karşı şiddetin önlenmesi için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı davalara müdahil olabilir," diyor. Hak veriyor kanun. Ama bakanlık, davaları pek takip etmiyor. Biz mahkemelere, "Bakanlığa hak verildiyse biz de takip edebiliriz," diyoruz. Bazıları kabul ediyor. Bazıları etmiyor. Onlara anlatıyoruz. Söylüyoruz. "Bakın kanun var. İstanbul Sözleşmesi var," diyoruz.

Bu kadınların gördüğü şiddet sistematik. Onun için de mahkemenin vereceği karar gerçekten çok önemli. Bizim devlete söylediğimiz özetle şu: "Herhangi bir haksız tahrik durumunda iyi hal indirimi yapma. Cezasızlık kültürüne katkıda bulunma." Bizim platform bunları takip ettiği zaman toplumsallaştırıyoruz. Yoksa bu tip davalar adli birer vaka olarak kalıyor.

İstanbul Sözleşmesi nedir? Biraz anlatır mısınız?

2014'te yürürlüğe girdi. Birçok devlet tarafından imzalandı ve yürürlükte.

Kadın şiddetine karşı müthiş bir altın standart. Dört P dedikleri bir temeli var. Protection, Prevention, Prosecution, Policy. Yani şunları söylüyor: İlk önce şiddeti önleyeceksin. Yok şiddet varsa koruyacaksın. Koruyamadın, şiddet ortaya çıktı, yargılayacaksın. Düzgün soruşturacaksın ve buna karşı politika önereceksin. Sivil toplum örgütleriyle birlikte çalışacaksın. Kadına karşı şiddet verilerini yayınlayacaksın...

Finansmanı nasıl sağlıyorsunuz?

Çok az sayıda üyemizin verdiği bağışlar, kermesler, basit şeyler. Özerkliğimizi korumak istiyoruz.

Yani size maddi destek veren ulusal ya da uluslararası bir kuruluş yok mu?

Yok! Gönüllülükle yapıyoruz.

Kadına olan şiddet konusunda en son hangi tür çalışmalar yaptınız? New York'ta Women in the World Summit'e katıldığınızı okuduk. Nasıl oldu?

Cleo adında İngiliz bir arkadaşım var. Türkiye'deki kadına şiddeti de yakından izliyor. "Belgesel çekeceğim sen de rol alar mısın?" diye sordu. "Tamam," dedim. Çekmeye başladı. Gündelik hayatımı takip ediyor. Davalara geliyor. Ofise geliyor. Duruşmalara giderken, gelirken izliyor.

Dying to Divorce adındaki bu belgeselin fragmanı, geçen sene ekim ayında, İngiltere'de bir sponsorluk yemeğinde gösterildiği zaman çok beğenilmiş. Türkiye tam seçim arifesinde olduğu için ben gidemedim.

Women in the World diye bir organizasyon var. Birkaç yerde toplantı yapılıyor. Biri Hindistan, diğerleri New York ve Londra. Londra'daki düzenleyici insanlar, "Biz bu trailer'ı da, buradaki avukatı da çok beğendik. Organizasyonumuza davet etmek isteriz. Bir tanışabilir miyiz?" demişler. Cleo, "Seninle konuşmak istiyorlar," dedi. Ben de "Tamam," dedim. New York'taki zirveye davet ettiler.

Tartışılan konular nelerdi?

Bu organizasyonun başında Tina Brown isimli, İngiliz asıllı, Amerika'da yaşayan bir 'anchorwoman' var. Lady Diana'nın biyografisini yazmış. Çok geniş bir çevresi var. Bu organizasyon altı senedir yapılıyor. Bu sene 30'dan fazla oturumda, dünyanın her tarafındaki kadın hakları mevzuları dile getiriliyor ve kadın aktivizmi tartışılıyor. Bunun içinde Afrika'daki cihat da konuşuluyor, Hindistan'daki kadın sağlığı da, Kanada'da öldürülen Kızılderili kadınlar da, Suriyeli göçmen kadınların sorunları da... Oturumlardan bir tanesi de 'Türkiye'nin Korkusuz Kadınları' oldu. Ben de bu oturuma davet edildim. Her kadın, ülke ülke nasıl aktivizm yaptıklarını anlatıyor. Bizim konuşmacılarımız da, benim dışımda Amberin Zaman, Selin Sayek Böke ve bir de Amerika'da Hillary Clinton'un kadın hakları danışmanı bir büyükelçi olan Melanne Vermeer idi. Bizim oturum dışında ben de 30'dan fazla oturumu izledim. Dünya kadınları ile ilgili gelişmeleri takip edebildim.

Mezunlarımızın sosyal

Avukma Kooperatifi: İşleniyoruz güçleniyoruz

Özlem Kılınçoğlu Ergün (ACI'78)

Özlem Kılınçoğlu Ergün, Ödemiş'te kadınlara yeni iş olanakları yaratmak üzere kurulan Avukma Üreten Kadınlar Kooperatifi'ni anlatıyor:

"Çoğu Ödemiş ve İzmirli kadınlar olarak Mayıs 2015'te, Avukma Üreten Kadınlar Kooperatifi'ni kurduk. Kuruluş amacımız, kadınlarımıza iş olanakları yaratarak, ekonomik güce ve özgürlüğe sahip olmalarına bir nebze destek olabilmektir.

On kadının kurduğu

kooperatif, İzmir ve Ödemiş'ten onlarca kadınla birlikte, geleneksel mutfak kültürümüze ait ürünlerin üretilmesi için çalışıyor. Avukma kadınlarının elinin değdiği her ürün, doğal ve geleneksel yaşam kültürünün yok olmadan gelecek nesillere aktarılması kaygısıyla seçiliyor.

Son bir yılda ağırlıklı olarak mutfak kültürümüze ait geleneksel tekstil ürünlerinin günümüz yaşamına ve ihtiyaçlarına göre tasarlanarak üretilmesi için çalıştık. Ayrıca üretimimize daha çok kadını katmak ve ürettiklerimizi daha çok kişiye ulaştırmak için çalışmalar yaptık. Bunun için tanıtım stantları kurup, buluşmalar düzenleyip düzenleyip projeler geliştirdik. 2015'te, Üniç Maslak'ta, Anneler Günü etkinliği için 'Anneler ve Kızlarına Ege Otları Tarifleri' etkinliğini yaptık. Ürünlerimiz, 'Tadında Anadolu' mağazalarında satılıyor." avukmakoop.com.tr facebook.com/avukmakoopatifi

Okulumun mottosu olan 'Enter to Learn, Depart to Serve', okula ilk adım attığımdan mezun olduğum güne kadar iliklerime işlemiştir. ACI'da okurken, kendime rol aldığım tüm modeller, topluma faydası olmuş ve yaptığı işlerle sosyal fayda sağlamış kişilerdi. Ben de ileride bu alanda çalışmayı aklıma koymuştum.

Bu nedenle öncelikle, okulumla karşı hissettiğim manevi borcu ödeyebilmek için Sağlık ve Eğitim Vakfı'nda çalışmaya başladım. Ancak bu dönemde gördüm ki; öncelikle kendimi yetiştirmeli, farklı alanlarda tecrübe edinmeli ve sonrasında edindiğim bu tecrübeleri okulumu daha iyi temsil etmek için kullanmalıyım.

SEV'den ayrıldıktan sonra UPS'te İnsan Kaynakları Departmanı'nda yürüttüğüm görevde de sosyal sorumluluk projelerinin yönetiminde bulundum. UPS Vakfı'nın sağladığı fonlar ile Türkiye Omurilik Felçlileri Derneği,

Dünyanın en önemli çevresel iş fikirleri yarışması İçten Eraybat (ACI'04)

İçten Eraybat (ACI'04), dünyadaki en önemli çevresel iş fikirleri yarışmasını Türkiye'ye getirdi. Bu sırada okulu ve kardeş okulu UAA'dan tanıştığı, Yılmaz Yıldırım (ACI'06), Emir Kozikoğlu (UAA'08) ve Ayşegül Kuyumcu Elbeyli (UAA'08) en büyük desteği verenler arasındaydı. Eraybat, ClimateLaunchpad'i anlatıyor:

"ClimateLaunchpad; 'Cleantech' iş fikirlerini fonlamak için, 2010 yılından beri Avrupa Birliği Inovasyon ve Teknoloji Enstitüsü tarafından organize edilen, 28 ülkenin yarıştığı uluslararası bir organizasyon. Temel amacı; sınır tanımayan iklim değişikliği, karbon salınımı gibi konulara odaklanan, temiz enerji projelerine ulaşarak, bu fikirleri finansal fon sağlamak.

Türkiye'de faaliyet göstermemesi nedeniyle geçen yıl, iş arkadaşarımla beraber geliştirmiş olduğumuz "cleantech" projemizle, Yunanistan adına yarışmaya katılmıştık. Bootcamp ve yarışma sürecinde, Türkiye'nin de bu yarışmada bulunması gerektiğini ekip arkadaşarımla paylaştım ve onların desteğiyle, finallerden hemen sonra, organizasyonu Türkiye'ye getirmek için çalışmalara başladık. Hollanda'daki ana ekiple görüşerek, Şubat

Hazırlıkta bile kulüplerden çıkmıyordum

Bahar Moraligil (ACI'05)

2005 yılında ACI'dan mezun olan Bahar Moraligil, hayatının önemli bir parçası olan toplum hizmetleri ve sosyal sorumluluk çalışmalarını anlatıyor:

"Liseden sonra burslu olarak girdiğim İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde İşletme ve İletişim bölümlerinde çift ana dal yaparak, fakülte birinciliği ile üniversitemden mezun oldum.

Kadın Emeğini Destekleme Vakfı, ÇEKÜL, Altı Nokta Körler Derneği, Kanseri Çocuklara Umut Vakfı gibi pek çok farklı vakıf ile ortak projeler yürüttük.

Türkiye ile bağı olan tüm kadınların birbirlerine ilham ve güç verdikleri küresel bir paylaşım platformu olan TurkishWIN ile de buradaki görevimde tanıştım. Şu anda TurkishWIN'de kadınların güçlenmesi, toplumun her alanında kadınlara fırsat eşitliği sağlanması için çalışmalarına devam ediyorum."

www.turkishwin.com

"Ben istersem herşey olur!"

avukma
Üreten Kadınlar Kooperatifi

0950 222 36 02
www.avukmakoop.com.tr

sorumluluk projeleri...

ayında Türkiye'yi de bu serüvenin içerisine kattık ve Amsterdam'daki uluslararası toplantıyla beraber kolları sıvadık. Dünyadaki en büyük 'cleantech' iş fikri yarışmasını Türkiye'ye getirdiğimiz için çok heyecanlıyız.

ClimateLaunchpad Türkiye ekibinde "National Lead" (Ülke sorumlusu) olarak görev alıyorum. Benimle beraber üç gönüllü ekip arkadaşım daha var ve ekip olarak temel amacımız, 8 Ekim'de Tallinn'de yapılacak olan uluslararası finalden ödülle dönmek. Türkiye'nin bu yıl ilk defa katılacak olması nedeniyle, bize oldukça fazla iş düşüyor.

Çalışmalar esnasında, Yılmaz Yıldırım (ACI'06) ve Emir Kozikoğlu (UAA'08) ile yollarımızın kesişmiş olması ve bize hem sektörel uzmanlık hem de partnerlik anlamında destek vermeleri, mezunlarımızın sosyal sorumluluk projelerine verdikleri önemi gösteriyor."

Destek vermeye devam edeceğiz Yılmaz Yıldırım (ACI'06)

"EY'nin (eski Ernst&Young) İklim Değişikliği ve Sürdürülebilirlik Ekibi olarak; kurumsal firmalara, sürdürülebilirlik, denetim ve danışmanlık hizmetleri vermektetiz. İçten Eraybat, hizmetlerimizi duyup EY'de çalışan bir başka ACI 2004 mezunu Ayşegül Kuyumcu Elbeyli ile iletişime geçmiştik. Elbeyli, 'projeyle ilgilenir misiniz?' diye sorunca konuya dahil oldum. ACI bağlantımız ve ortak geçmiştik; benim ve ekip arkadaşım olan yine UAA 2008 mezunu Emir Kozikoğlu için bu güzel projede yer alma fırsatı doğurdu. Sürdürülebilirlik ekibi olarak, hizmetlerimize paralel bu projeyi desteklemeye devam edeceğiz."

Her zaman her alanda hep kadınlar için...

Candan Ateşoğlu Çilingiroğlu (ACI'74)

Candan Ateşoğlu Çilingiroğlu İzmir doğumlu. 1974 yılında ACI'dan sonra Ege Üniversitesi Endüstri Mühendisliği'ni bitirmiş. 18 yıldır, ayakkabı sektöründe faaliyet gösteren aile şirketine çalışıyor. Çilingiroğlu, uzun yıllar ACI'da Yetişenler Derneği'nde de görev yaptı.

Evli, 2 kızı var. İkiisi de ACI mezunu... Başak Çilingiroğlu ACI'97 ve Burçak Çilingiroğlu ise ACI'2000.

Candan Ateşoğlu Çilingiroğlu, sosyal sorumluluk projelerine ACI'da okurken başlıyor. 2008 yılında, İzmir'in ilk iş kadını derneği olan İZİKAD'ı (İzmir İş Kadınları Derneği) kuran yedi iş kadınından biri oluyor. İZİKAD'ın mottoğu 'İşte Kadın Güçlü Kadın'. 2011-2016 yılları arasında İZİKAD Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yapıyor ve kısa süre önce başkanlık görevini devrediyor.

Başkanlığı süresinde birçok projeye imza atmış. Çilingiroğlu, "Bizim amacımız iş hayatındaki kadın sayısını artırmak. İster çalışan, ister girişimci olsun," diyor.

İZİKAD'ın, kadınları iş hayatına kazandırmak için çeşitli ve sürekli projeleri mevcut. Bunlardan biri 'Mesleğim Var' projesi. Amaç, mesleği olmayan kadınları meslek sahibi yapmak. Kendi işini kurmak isteyen kadınlar için de eğitimler veriliyor.

İşini kurmuş ama geliştirmek isteyen kadınlar için de İZİKAD Akademi eğitimleri bulunuyor.

Bir de geleceğin iş kadınları var. 'Genç İZİKAD' projesiyle de dört dönemdir üniversite son sınıf, yüksek lisans ve doktora öğrencisi kızlara girişimcilik eğitimi veriliyor. İZİKAD, geçen yıl AFAEMME-Akdeniz İş Kadınları Dernekleri Federasyonu'na üye olmuş. Bu federasyona 26 Akdeniz ülkesinden 44 iş kadını derneği üye. Çilingiroğlu, "Şimdi amacımız bu ülkelerle işbirliği yapıp projeler üretmek," diyor ve ekliyor: "Sosyal sorumluluk bilinci yüksek bireyler yetiştirmemiz dileğiyle..."

Inner Wheel'in ideali Üsküdar'ınkine benziyor

Ayfer Hünler Çarkoğlu (UAA'57)

Ayfer Hünler Çarkoğlu, 1990 yılında Rotary eşlerinden oluşan arkadaşlarıyla Inner Wheel Derneği'nin İzmir şubesini kurdu. Inner Wheel, uluslararası bir dernek. 1924 yılında Manchester'da Rotary eşleri tarafından kuruluyor. Hemen hemen bütün dünyaya yayılıyor. Şu anda 103 ülkede, 100 bin üyesi ve 3 bin 895 derneğiyle topluma hizmet veriyor.

Amaçlarının dostluk, kişilerde hizmet isteğini teşvik etmek ve uluslararası anlayış ve toleransı geliştirmek olduğunu belirten Ayfer Çarkoğlu, şöyle devam ediyor: "Derneğim bana okulumun ideallerine yakınlığından

dolayı çok cazip geldi. Almış olduğum görevler arasında ben en çok heyecanlandırıran ise Uluslararası Inner Wheel Yönetim Kurulu Üyeliğim idi. 2010-2012 yılları arasında, derneğin Manchester'daki merkezinde, 103 ülkeden 100 bin üyenin arasından seçilen 16 kurul üyesinin arasında bulunmak, rengi, dini ve ırkı çeşitli bu topluluğun arasında yer almak ve böyle geniş bir sivil toplum kuruluşunun idarecileri arasında olmak; bana büyük bir sorumlulukla birlikte büyük zevk de verdi. 25'inci kuruluş yılını kutladığımız derneğimizin topluma çeşitli konularda yardımları olmuştur. Bunlar arasında; öğrenci bursları, hastanelere yardımlar, okullarda ana sınıfları, yetişkinlere okuma - yazma kursları, deprem felaketlerinde bizlerin yaptığına destek olarak yurt dışındaki derneklerden de yapılan yardımları sayabilirim." www.internationalinnerwheel.org/ İzmir için: Ayfer Hünler Çarkoğlu / acarkoglu@hotmail.com Deniz Hısm Özhan / dozhun@pilenpak.com İstanbul için: Ülkü Somer (UAA'52) / ulkusomer@gmail.com

EGİAD'dan Urla Çocuk Köyü'ne başış

Seda Kaya (ACI'97)

Seda Kaya, İzmir'de aile şirketi olan pek çok otelin yönetim kurulu üyeliğinin yanı sıra EGİAD'ın (Ege Genç İşadamları Derneği) ilk kadın başkanı. Görevi boyunca birçok sosyal sorumluluk projesini hayata geçiriyor. EGİAD Hayat Okulu, İzmir'de

meslek yükseköğretiminde eğitim gören öğrencilerin, kurumsal hayata hazırlanmalarını amaçlıyor. EĞİAD Melekleri Bireysel Katılım Ağı'nın kurulmasıyla, genç girişimcilere finansman sağlayacak bir yapı hayata geçirildi.

EĞİAD son olarak İzmir Urla'da inşaatı süren Koruncukköy'e destek oluyor.

En tepede bir Türk Rotaryen

Örsçelik Balkan (TAC'59)

Sosyal hizmetleriyle ünlü Rotaryenlerin yüz yılı aşan tarihinde, ilk defa Türk Rotary'sinden Örsçelik Balkan, 2006-2008 yılları arasında Uluslararası Rotary'nin (UR) yönetimine girmeyi başarmıştı. UR Yönetim Kurulu Üyesi ve İcra Kurulu Başkanlığı'nı yürüten Balkan, geçen yıl Rotary Vakfı'nın dört yıl süreyle mütevelli heyetine seçildi. Örsçelik Balkan, yaptığı açıklamada şunları söylüyor: "2015-16 Rotary Dönemi, Türk Rotary'si için milat niteliğinde önemli bir tarihi olgudur. Bu dönemde, hem UR Yönetim Kurulunda bir Türk Direktör, hem de UR Vakfı Yönetim Kurulu'nda bir Türk 'Trustee' birlikte görev yapacaklar. Tüm bölgelerimizin ve kulüplerimizin, çok sık tekrarlanmayacak bu olanaktan azami derecede yararlanmalarını dilerim."

Türk Rotary tarihinde ikinci kadın başkan

Yeşim Tanık Yöney (ACI'82)

Yirmi yılı aşkın bir süredir Rotary çalışmaları içinde sosyal sorumluluk çalışmaları yürüten Yeşim Tanık Yöney, 2010-11 döneminde, altı ildeki 62 kulübü kapsayan 2440. bölgenin Federasyon Başkanı seçildi. Yöney, böylece, Türk Rotary tarihinin ikinci kadın guvernörü oldu. Başkanlıktan sonra, 2440. bölgede; Uluslararası Anakomite Başkanlığı, Dünya Toplum Hizmetleri Komite Başkanlığı, Grup İnceleme Değişim Programı Başkanlığı, Eşli Bağışlar Komite Başkanlığı ve Rotary Vakfı Ana Komite Başkanlıklarını da yürüttü.

Biz Yeniden çalışmak istiyoruz!

Hande Ayvaci Erden (ACI'97)

Hande Ayvaci Erden, Yenidenbiz ile yeniden çalışmaya başlamış biri. Dernek fikrinin sahibi,

kurucularından biri ve Yönetim Kurulu Başkanı da, yine bir ACI mezunu Ayşe Güçlü Onur (ACI'92). Erden'e, YenidenBiz ile nasıl tanıştığını soruyoruz: "2013 yılında İstanbul'da bir Peryön Kongresi'nde tanıştım" diyor ve devam ediyor: "Yeni anne olduğum bu dönemde, kariyerime ara vermekle devam etmek arasında gidip geliyordum. Benim gibi çelişki yaşayan birçok kadın olduğunu, bir kısmının işe ara verip sonrasında iş hayatına dönmekte zorlandığını, YenidenBiz'in bu kadınlara destek amacıyla kurulan bir platform olduğunu öğrendim."

Peki şu anda Yenidenbiz'de neler yapıyor? Sözü kendisine veriyoruz: "Ben, daha önce İnsan Kaynakları İşe Alım alanında çalışmışım ve uzmanlığım da orta üst düzey yönetici işe alımıydı. Bu nedenle derneğe, YenidenBiz aday havuzundaki adayların değerlendirilmesi ve uygun iş fırsatları ile buluşturulması yönünde destek vermeye çalışıyorum."

YenidenBiz'in hedef kitlesi; 10 sene ve üzeri iş tecrübesi olan, üniversite ve üstü eğitim düzeyine sahip, herhangi bir sebeple en az bir sene iş hayatına ara vermiş ve şu anda çalışma yaşamına geri dönmeyi hedefleyen kadınlar...

Yeniden çalışacaklarla şirketler arasında köprü

Ayşe Güçlü Onur (ACI'92)

Halen Egon Zehnder Türkiye Başkan Yardımcısı olan Ayşe Güçlü Onur, daha önce, BNP Paribas JV bünyesinde şirketin Strateji ve İş Geliştirme işlevlerini kurup yönetti. New York ve Londra'da stratejik danışmalık hizmeti veren Booz Allen Hamilton'da çalıştı; İstanbul'da

Arthur Andersen'da Kıdemli Danışman olarak görev yaptı. MBA derecesini ABD'deki Duke Üniversitesi'nden alan Güçlü Onur, Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nden lisans derecesi sahibi. Uluslararası sosyal girişimcilik kuruluşu Ashoka Türkiye'nin Yönetim Kurulu Üyesi olan Ayşe Güçlü Onur, ayrıca Endeavor Türkiye'nin de Danışma Kurulu Üyesi. Yenidenbiz, yani yeniden işbaşı yapan kadınlar platformunun da kurucularından biri. YenidenBiz'in amacı oldukça net: İş hayatına dönmek isteyen eğitilmiş, deneyimli kadınların istihdamını kolaylaştırmak. www.yenidenbiz.com

Kadına Şiddette Birleşmiş Milletler ittifakı

Meltem Ağduk (ACI'86)

Gazetecilik ve Hakla İlişkiler bölümünde okurken, bir taraftan da kadın sivil toplum kuruluşlarında çalıştı. Yüksek lisans eğitiminin ardından araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Ankara Üniversitesi'nde Kadın Çalışmaları Merkezi açılınca, Meltem Ağduk da destekçilerinden birisi oldu.

Üniversitede on yıl çalıştıktan sonra istifa edip, 2003 yılından itibaren Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu'nda (UNFPA) Toplumsal Cinsiyet Programları Koordinatörü olarak görev yapmaya başladı.

Çalışmalarını 1970'lerin başından itibaren Türkiye'de de sürdüren UNFPA, 2000'li yıllarda özellikle kadın – erkek eşitliğinin sağlanması ve kadına yönelik şiddetle mücadele konularında çalışmalar yürütüyor. Ağduk, 2003 yılından bu yana bu alandaki tüm programları

Mezunlarımızın sosyal sorumluluk projeleri...

koordine ediyor.
www.unfpa.org.tr/protectingwomen/irtibat.htm

Bir kariyer olarak sosyal sorumluluk

Ayça Aksoy (ACI'2001)

Koç Holding'te sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk alanında görev yapan Ayça Aksoy, bu alanda kariyer yapmak isteyenlere çok iyi bir örnek. Kendisine 2001'de ACI'dan mezun olduktan sonra en büyük sivil toplum kurumlarında süren hikayesini soruyoruz:

Kariyerinizi sosyal sorumluluk alanında yapmaya nasıl karar verdiniz? Bugüne kadar neler yaptınız?

Sosyal sorumluluk veya sürdürülebilirlik konularına her zaman ayrı bir ilgilim vardı. Ege Üniversitesi'nde iktisat okurken, ilk stajımı bir şirketin finans departmanında yapmıştım. En yararlı stajım olduğunu düşünüyorum, çünkü ne yapmak istediğime karar vermiş oldum. Bu nedenle ikinci stajımı Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nda gerçekleştirdim. Mezunluğumdan sonra da; Fransa'da kırsal kalkınma yüksek lisansı ve sonrasında da biraz daha araştırma yönüne ağırlık veren ekonomi odaklı ikinci bir yüksek lisans daha yaptım. Bir süre Fransa'da çalıştıktan sonra, bizim işlerde saha deneyiminin öneminden hareketle, WWF-Türkiye'de, Bafa Gölü'nde yürütülen bir projenin sorumlusu olarak başladım.

Tematik olarak daha çok su kaynakları ve tarım odaklı çalıştım. Yaklaşık beş yılı geçkin deneyimim sonunda da işe başladığım bölümün sorumlusu olarak ayrıldım. Bu alanda önemli bir profesyonel deneyimin yanı sıra katılımcılık, paydaş yönetimi ve proje yönetimi gibi, bugün iş hayatımda büyük önem taşıyan kazanımlarım oldu. Daha sonra BM Kalkınma Programı Bölgesel Ofisi'ne geçip, su kaynakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda fon veren bir projenin yöneticiliğini yaptım.

İzmir'in sosyal yaşamında fark yaratmak için çalışıyoruz

Filiz Eczacıbaşı Sarper (ACI'73)

Filiz Eczacıbaşı Sarper, İKSEV'in kurucusu. İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı'nın kuruluşunu şöyle anlatıyor: "İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı 1985 yılında kuruldu. Vakıfta ilk Yönetim Kurulu Başkanımız Dr. Nejat Eczacıbaşı oldu. Başkan Yardımcısı olarak yedi yıl onunla çalıştım. Vefatından sonra başkanlığa seçildim. Kuruluşunun hemen akabinde Uluslararası İzmir Festivali'ni başlattık. Çok önemli sanatçıları, orkestraları toplulukları, şefleri ve solistleri İzmir'e getirdik."

Sarper, İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı ile sorularımızı şöyle yanıtlıyor:

İKSEV geçen yıl neler yaptı? Yeni projelerden bahsedebilir misiniz?

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı (İKSEV), geçen yıl başarılı bir çalışma dönemi geçirdi. Çok kısaca özetlersek; 5 – 21 Mart 2015 tarihleri arasında 22. İzmir Avrupa Caz Festivali'ni düzenledi, programda 8 konserin yanı sıra, 2 sergi, 6 film gösterisi, 1 seminer, 2 konser, 4 atölye çalışması ve toplam 12 halka açık etkinlik yer aldı. 29. Uluslararası İzmir Festivali, 26 Mayıs – 2 Temmuz 2015 tarihleri arasında başarıyla gerçekleştirildi ve Riccardo Muti, Itzhak Perlman, Janusz Olejniczak, Cameron Carpenter, Franz Liszt Oda Orkestrası ve Arkas Trio ve Orquesta Buena Vista Social Club gibi önemli isimleri ağırladık. Daha birçok eğitim ve kültürel faaliyet gerçekleştirildi.

Sosyal sorumluluk konusunda neler söylemek istersiniz?

Bizler sorumluluk sahibi bireyler olarak yetiştirildik. Üzerine düşeni zamanında ve en iyi şekilde yapan bireyler olarak, sadece kendimize değil, yaşadığımız topluma ve çevreye karşı da görevlerimiz olduğuna inanıyorum.

Sosyal sorumluluğu lisede öğrendik

Belgin Egeli (ACI'75)

ACI'nın ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde işletme okuyan Belgin Egeli, kısa bir iş hayatından sonra sosyal sorumluluk projeleriyle ilgilenmeye başladı. Egeli, ACI'da okurken sosyal sorumluluk projelerinde sürekli yer aldıklarını belirterek şunları söylüyor: "Sosyal sorumluluk projeleri her zaman çok önemseydiğim bir konu oldu. Cumartesi günleri Çocuk Hastanesi'nde hasta çocuklara kitap okur, onlara oyunlar öğretirdik. Bizim için basit olan bir çabanın o minicik çocukları ne kadar mutlu ettiğini hiç unutamam." EÇEV'in (Ege Çağdaş Eğitim Vakfı) kuruluşundan beri ailece destek verdikleri bir vakıf olduğunu söyleyen Egeli, "EÇEV'in sosyal komitesinde severek çalıştım. Şimdi de dışardan destek veriyorum. Son yıllarda örgü çanta üretip satarak elde ettiğim geliri, 'Kızım Öğretmen Olacak' kampanyasına aktarıyorum," diyor.

Berrin Şener Ertürk (ACI'73)

Kuruluşundan bu yana EÇEV'de görev yapan Berrin Ertürk, 2011 yılında Yönetim Kurulu Başkanı seçildi. Daha önce dört dönem boyunca Yönetim Kurulu Üyeliği ve Komisyon Üyeliği yapan Berrin Ertürk, SOMA ile ilgili projeleriyle dikkat çekti. EÇEV'deki görevini 2015 Mayıs ayında Yasemin Reşitoğlu'na devretti. Halen denetim kurulunda yer alıyor. www.ecev.org.tr

EÇEV'in kurucusu ve ilk başkanı

Gülgün Ünal (ACI'71)

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı (EÇEV) Başkanı Gülgün Ünal, İzmir'in önde gelen 96 ismini de yanına alarak 1995 yılında vakfı kurdu. 2004 yılına kadar başkanlık görevini yürüten Ünal, bu tarihten beri Denetim Kurulu'nda yer alıyor. EÇEV'in ilk projelerinden biri olan Manisa EÇEV Kız Öğrenci Yurdu'nun yapılmasında önemli bir çaba sarf etti. Annesi ve kardeşi Belgin Egeli'nin de desteği ve bağışlarıyla temeli atılan Manisa Kız Yurdu, 2003 yılında 100 öğrenci kapasitesiyle

faaliyete geçti. O dönem 500 öğrenciye burs verildi. Ayrıca açılan Yamanlar Eğitim Merkezi'nde yetişkinlere giyim nakış, kuaförlük ve bilgisayar; öğrencilere resim, seramik, bağlama, satranç, jimnastik, basketbol ve bilgisayar kursları düzenlendi. www.ecev.org.tr

KAMER rüyalarımızı gerçek yaptı

Ayşe Nur Gedik (ACI'81)

Ayşe Nur Gedik, uzun yıllar profesyonel yöneticilik yaptıktan sonra KAMER ile tanışıp, kadının ekonomik bağımsızlığı için ve gördüğü şiddete karşı büyük emek harcayan isimlerin başında geliyor. Sözü kendisine bırakıyoruz:

"ACI'daki yıllarımın bana kattığı en önemli değerlerden biri, kendimi toplumla bir bütün olarak hissettirmesidir. İş hayatımda, insanı ilgilendiren veya insani durumlarla ilgili sorunlar, her defasında benim de sorunum olmuştur. Bunun için 'eski köye yeni adet getiren' kişi olduğumu düşünenler olduğuna da eminim. Türkiye'nin gelir ve fırsatlar açısından içinde bulunduğu eşitsizliği en derinden gözlemlediğim günlerin, Bodrum'da yaşamaya başladığım zamana denk geldiğini, ben de sonradan fark ettim.

Bodrum'da dünya çapında tanınırlığı olan butik otelin yöneticisi olduğum dönemde, en büyük sıkıntıyı ekip arkadaşlarımı belirlerken yaşıyordum. Turizm

sektöründe çalışmayı ve kazancıyla ailesine destek olmayı hedefleyen pırl pırl gençlerin yeterli donanımına sahip olmaması, işi yürütmek için gerekli koşulları sağlamak açısından elimi kolumu bağlarken; diğer taraftan geri çevirmek zorunda kaldığım gençleri bekleyen geleceği düşünmeden duramıyordum.

Kadına yönelik şiddet olaylarına tanıklığının artması da aynı döneme denk geliyor. Öğretmen, ev kadını, temizliğe giden kadınlar; iş adamı, doktor, bekçi kocalarından aynı şekilde fiziksel şiddet görüyor ve bizler ne yapacağımızı bilmeden öylece seyirci kalıyorduk. Bir grup kadın olarak kendimizi çaresiz hissediyorduk. Diğer yandan o günlerde yasalar hakkında ne kadar bilgisiz olduğumu da yeni görebiliyorum.

KAMER Vakfı ile tanıştığım 2006 yılında, Kadın Girişimciliği alanında Mardin, Kars ve Diyarbakır'da lokantalar işletilmekteydi. Ben de deneyimlerimle, maliyet hesaplama, nakit akışı gibi konularla birlikte işletme hijyeni ve servis konularında destek vermeye başladım. Aynı zamanda KAMER'li arkadaşlarım, kadının insan haklarını, ilkelerini ve bu ilkeleri belirlerken yaşadıkları deneyimleri paylaşıyorlardı. İşletme menfaatini önde tutan sistem içinde bireyleri korumaya çalışan Ayşe Nur'dan, adalet terazisinin bireylerin lehine bozulmaması için çok dikkatli olması gerektiğini sıklıkla kendine hatırlatan bir Ayşe Nur'a doğru dönüşüm yaşıyordum. Çok verimli, çok beslendiğim, değişimimi heyecanla izlediğim bir dönem olarak

hatırlıyorum.

Sonrasında, Dersim'de KAMER'in misafirhanesinin bir rüyadan gerçeğe dönüşmesi süreci geliyor. Bu süreçte iş dünyasının, sivil toplumun çalışmasını desteklemesiyle nasıl bir değişim yaratılabileceğinin tanığı oldum. İşinin ehli bir mimarın projeyi gönüllü çizmesi, iş kollarına bağlı olarak inşaat malzemesi ve misafirhanesinin, A'dan Z'ye ihtiyaçlarını karşılamaya hazır destekçilerle, dört katlı bir binanın kadınların işletmesine hazır hale gelmesi; bir rüyanın gerçeğe dönüşmesinden başka ne olabilir?

Bir dönem, ACI'dan sonra ve KAMER ile yolum kesişmeden önce, neden bir sivil toplumda aynı heyecanı bulamadığımı soruyordum kendime. Sonra bu sorunun cevabını KAMER'in ilkelerinde buldum. Benim için en önemlisi bağımsızlık ilkesiydi; kurumsal olarak tüm siyasi yapılanmalardan, sivil toplum örgütlerinden, kişi ve kuruluşlardan bağımsız olmanın önemi, ülkenin bir başka gergin dönemi içinde netleşmişti. Ayrımcılık ve şiddete karşı olmak, paylaşım ve dayanışmadan yana olmak, evrensel düşünüp yerel çalışmak ilkelerinde de buluşuyordum. Daha da önemlisi, hiç birimiz çalışmalarımızda ilkelere dönüp vermeyorduk; bu dönem, kendimi KAMER'li olarak tanımlamaya başladığım aynı döneme denk geliyor.

Çocuk yuvasının yolunu – hem de evimin sadece birkaç sokak ilerisindeki – öğrenen ACI olmuştur. Okul tatile girdiğinde yuvaya gitmeye devam etmişim; bahçeye çıkış saatlerinde birlikte oyun oynuyorduk, bu oyun saatleri bana çok iyi geliyordu. Oyun arkadaşımın akan burnunu silmek gibi sorumluluklar alırken veya ailesini uzun uzun anlatan Memiş'i dinlerken, neler hissettiğimi bugün hatırlıyorum. Ama Memiş'i her düşündüğümde halen yüzüme bir gülümseme yerleşir. O günlerde, ailesinden ayrı çocukların dünyasını paylaşmanın, ailenin tek çocuğu olarak bende nasıl ufuklar açtığının farkında değildim. www.kamer.org.tr

Koruncuk için destek

Ayşe Özgener (ACI'94)

Psikolog, aile danışmanı ve yazar Ayşe Özgener, Koruncuk Vakfı İzmir Şubesi'nin yönettiği ve İzmir Urla'da kurulacak olan ikinci Koruncukköy için çalışanlar arasında yer alıyor. Kendisine, Koruncukköy ve sosyal sorumluluk çalışmalarını soruk: "Koruncuk Vakfı, korunmaya muhtaç çocuklara yuva sağladığı için mesleğimle de örtüşüyordu. Bu şekilde vakıfla yollarımız kesişti. İzmir Urla'da çocuklar için yaptığımız köyümüz inşaat aşamasında. Ben de gönüllü olarak bu köyün hayata geçmesi için çalışıyorum. Koruncuk Vakfı'nın İzmir Şubesi'nde hem yönetim kurulu üyesiyim hem de sosyal komite başkanımı. Vakfı tanıtmak ve köyün inşaatına katkıda bulunmak için sosyal projeler düzenliyoruz. İzmir Amerikan Koleji'nde de sosyal sorumluluk projesi yürüten kulüplerde görev almıştım. Özellikle unutmadığım, kitap kulübümüzdür. İzmir'de bir köy için kitap toplayıp, hafta sonları da götürüyorduk. Bu şekilde hem çocuklara kitap okuyorduk, hem de bir kütüphane oluşturmuştuk." www.koruncuk.org/vakfimiz/koruncukkoyurla

Sen de Yap

Öngün Tan (TAC'98)

4. Sanayi Devrimi konuşulurken bu gelişmelerin önemli bir ayağını da Maker adı verilen kültür oluşturuyor. İşte Maker'lığın Türkiye'de tanınması ve yaygınlaşmasında önemli bir misyon üstlenen Makers Türkiye'yi TAC mezunu Öngün Tan kurdu. Turckell'deki profesyonel işinden ayrılarak tam zamanlı Maker ve girişimci olan Tan'a Maker Türkiye ve en yeni gelişmeleri soruyoruz:

"MakersTürkiye olarak, Türkiye'de inovasyon ve üretim kültürünü yaygınlaştırmaya çalışıyoruz. Ne demek bu? Maker Hareketi ile artık teknolojik üretim araçları hem kolaylaştı, hem ucuzladı. Artık bir cep telefonu üretmek, eviniz için bir akıllı cihaz üretmek ya da bir mobil uygulama üretmek çok çok kolay. Bunun için gerekli olan sadece 3 boyutlu yazıcılar, elektronik kartlar ve kodlama platformları. Bunların üzerine girişimcilik ve tasarım atölyeleri açık prototip ve son ürün geliştirmelerinde hem çocuklara hem yetişkinlere destek oluyoruz.

Türkiye'deki en büyük Maker topluluğu olan Makers Türkiye'nin üye sayısı 50 bin kişiyi aştı bile. 'Anadolu Sen de Yap' adlı programımız ile Elazığ, Diyarbakır, Adana, Ankara, İzmir gibi şehirlere giderek buradaki kişilerle atölye çalışmaları yaptık, sohbet ettik.

İstanbul MakerLab girişimimizde Türkiye'nin ilk MakerSpace'ini kurmuş olduk. Yani bu işe başlamak isteyen kişiler ve kurumlar için ilk uğramaları gereken adres burası. Yeni nesil atölye diyebiliriz. Maker Çocuk girişimimiz ile de sekiz ayda 3 binden fazla çocuğa kodlama, 3 boyutlu yazıcılar, elektronik kartlar ve girişimcilik eğitimi verdik.

Şu anda çeşitli belediyelerle, kurumlarla, okullarla ve vakıflarla temas halinde bu hareketi yaygınlaştırmaya devam ediyoruz. Sloganımız 'Sen de Yap, Çünkü Artık Yapabilirsin.'" www.makersturkiye.com

Yayalara yol verirsek...

Şirin Sezer (TAC'99)

Kısa adıyla YaYaYa'yı hayata geçiren Şirin Sezer, girişimin felsefesini, "Trafikte ilk geçiş hakkının içgüdüsel olarak yayaya verilmesi ve bu davranış biçiminin hayatlarımızdaki diğer alışkanlıklara yansması" olarak açıklıyor. Sözü kendisine bırakıyoruz: "YaYaYa'nın hedef kitlesi çok geniş; şu an sürücü ehliyeti olanlar ve gelecekte sürücü ehliyeti olacaklar. YaYaYa için; konuyla ilgili, farklı isimler altında, sekiz adet temalı etkinlik ve organizasyon kurgulandı ve bunların hayata geçirilmesi için çalışmalarımız sürüyor. Bu organizasyonlardan, çocuklara yönelik olan 'Anneme ve Babama Mektup' projesinin ilki, geçtiğimiz haftalarda gerçekleştirildi. Bu etkinlikte, bir anaokulunda karşıdan karşıya nasıl geçilmesi gerektiği anlatıldı, konuyla ilgili oyunlar oynandı ve resimler yapıldı. Bu resimler daha sonra mektup formatına dönüştürülerek, anne ve babalara gönderildi. Buradaki amaç; çocuklara trafikte nasıl davranmaları gerektiğinin

öğretilmesinin yanı sıra, anne ve babalara yayalara yol verme konularında bir mesaj göndermekti.

Diğer etkinliğimiz olan 'Sizce Hayatınızda Neler Değişir' projesini de en yakın zamanda hayata geçirmeyi planlıyoruz. Bu proje kapsamında, yayalara yol veren sürücülerle röportaj yaparak, bu röportajları yayınlayacağız." www.yayaya.club www.facebook.com/yayayaclubtr

Suriye belgeseli için bir araya geldiler

Fulya Memişoğlu (TAC'99)/ Kaan Uysal (TAC'02)

Fulya Memişoğlu (TAC'99) 'The Syrian Spillover...' adındaki belgeselin Araştırma Direktörü olarak Suriye dramının belgelenmesinde görev aldı. Memişoğlu, Türkiye'deki Suriyeli mülteciler hakkındaki belgesel için, "Bir süredir de zorunlu göç ve bu konunun insan hakları boyutunu çalışıyorum. Bu belgesel projesi de böyle başladı," diyor. Belgesel projesini 'Young Friends of Turkey' isimli, Avrupa Parlamentosu'nda faaliyetlerde bulunan bir sivil toplum kuruluşunun başında bulunan arkadaşları ve onun teknik ekibiyle birlikte yürütmüşler. Daha sonra ekibe, belgeselin müziklerini yapmak üzere Kaan Uysal (TAC'02) da katılmış.

Kaan Uysal, TAC'de Echo geleneğinden gelen bir müzisyen. 2002 Echo'nun solisti ve gitaristi. TAC'den mezun olduktan sonra, müzik okumak istemesine rağmen, bunu özel sebeplerden dolayı yapamayan Uysal,

Çukurova Üniversitesi İşletme Bölümü'nü bitiren ve aile şirketine çalışmaya başlar. Okul arkadaşı Fulya Memişoğlu'ndan belgeselin müzikleri için telefon alınca tereddüt etmeden kabul eder ve tamamlayıp teslim eder. Memişoğlu, bu belgeselle amaçlarının Avrupa'da ve Türkiye'de farkındalık yaratmak olduğunu söylüyor.

Bizi otizmle tanıştırdı

Aylin Sezgin (UAA'82)

Bugün eğer otizm konusunda fikir sahibiysek, bunu önemli ölçüde Tohum Otizm Vakfı Kurucu Başkan Yardımcısı Aylin Sezgin'e borçluyuz. Otizmin nedeni bilinmiyor. Bu nedenle Aylin Sezgin ve çalışma arkadaşlarının ilk amacı, otizm diye bir rahatsızlık olduğunu insanlara duyurmak olmuş. Milli Eğitim Bakanlığı'na gitmişler. Sayılardan bahsetmişler. "150 bin otistik çocuk olmalı. Nerede bu çocuklar?" diye sormuşlar.

Bu arada Tohum Otizm

Vakfı, bir okul açarak model oluşturmuş. Aylin Sezgin, şunları söylüyor: "Biz bu okulu kurduk, çünkü devlet, eğitime bu çocukların bir yere geleceğine inanmıyordu. Model oluşturup bunu devlete göstermek zorundaydık. Bunu yaptık."

www.tohumotizm.org.tr

Sağlığa adanmış bir kariyer

Demet Güral (UAA'75)

Doktor ve halk sağlığı uzmanı olan Demet Güral, cinsellik ve üreme sağlığı hizmetleri ve çalışmalarında 25 yıllık bir deneyime sahip. Halen New York'ta, üreme sağlığı konusunda faaliyet gösteren uluslararası sivil toplum kurumu Pathfinder International'da, Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyor. Kurumda tüm programlardan sorumlu olarak, merkezde ve 20 ülkede yer alan ofislerindeki ekipleri yönetiyor. Ayrıca Teknik Servisler ve Program Operasyonları birimi de Demet Güral'a bağlı çalışıyor.

Köy okulları atıl olmaktan çıkıyor

Hayrettin Günc (UAA'07)

Herkes İçin Mimarlık Derneği; Türkiye'deki sosyo-kültürel sorunlara mimarlık ve tasarım konusunda çözümde bulunmak amacıyla, 2011 yılında kurulmuş genç bir organizasyon. Çoğunluğunu mimarların ve tasarımcıların oluşturduğu 80 üyesile birlikte, kentsel ve kırsal

alanlarda arabulucu rolünü üstlenerek, değişim yaratacak projelerini katılımcı süreçlerle gerçeğe dönüştürmeye çalışıyor.

Dernekte pek çok farklı sorumluluğu yüklenen Hayrettin Günc (UAA'07) anlatıyor: "Derneğin en önemli projelerinden biri Atıl Köy Okulları projesi. Köylerde atıl durumda olan okullar, ihtiyaçlara göre 'Herkes İçin Mimarlık' üyeleri tarafından tekrar işlevsel hale getiriliyor. Köylerde birkaç ay boyunca kalan üyeler, köylülerle birlikte inşaatı tamamlıyor. Mimaride katılımcı süreci esas alan dernek, sorunların tüm muhatapları ile konuşarak ve onların görüşlerini alarak projeyi şekillendiriyor.

Dernek, atıl durumdaki köy okullarını keşfedip onları hayata geçiren projelerle yoluna devam ediyor.

Daha fazla bilgi için:

www.herkescininmimarlik.org

www.atilkoyokullari.com

İyiden Mükemmele...

Yıldız Günay (UAA '85)

Yıldız Günay, Türk Eğitim Vakfı'nın en genç ve ilk kadın genel müdürü oldu. Bir yerden sonra, girdinin de çıktının da para olduğu değil, girdinin para olsa da çıktının mutluluk olacağı bir sektöre, sivil topluma geçme kararı almış. *Buluşma* Yıldız Günay'a soruyor:

TEV'den önce neler yaptınız?

Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun olduktan sonra Citibank'ta çalışmaya başladım. Şansım, o dönemde Citibank'ın 60 kişilik bir kadroyla çalışmasıydı. Bir hafta eğitimden sonra Türk lirası portföyünü yönetmeye başladım. Sonra hazine pazarlama denedi bölüme geçtim. O dönemde Cargill'le tanıştım. 28 yaşında genel müdür yardımcısı oldum.

Ayrılıp Türk Eğitim Vakfı'na geçme kararını nasıl aldınız?

Jim Collins'in "Good to Great" (İyiden Mükemmele) adlı bir kitabı vardır, daha sonra

"Good to Great and the Social Sectors" (İyiden Mükemmele ve Sosyal Sektörler) çıktı. İkinci kitapta finansal sektörle sosyal sektör arasındaki farkı şöyle tarif eder: Bir tarafta girdi de paradır, çıktı da. Diğer taraftaysa girdi paradır, ama çıktı başka bir şeydir. Ben kendi değişimimi de böyle yaptığımı düşünüyorum.

İş için Güney Afrika'ya gidecektim, oradaki yatırımların sorumluluğunu da bizim ofise bağlamışlardı. Valizimi hazırlarken Türk Eğitim Vakfı'ndan bir telefon geldi. En sonunda, "Yıldız Hanım, biz sizin bugünkü enerjinize talibiz," dediler. Çok güzeldi ve kabul ettim.

Yenidoğanlara umut ışığı

Zuhal Ramazanoğulları (UAA'61)

Zuhal Ramazanoğulları, Anne ve Bebek Sağlığı Vakfı'nda on iki yıldır gönüllü olarak çalışıyor. On yıldan beri de Sosyal Kurul ve Komitelerinin Başkanlığı'nı yapıyor. Aynı

Mezunlarımızın sosyal sorumluluk projeleri...

zamanda vakfın mütevelliisi ve Yönetim Kurulu Üyesi... Ramazanoğulları anlatıyor:

"Başkanlık dönemimde, vakfın kurumsallaşması, bir işletme niteliğinde çalışması ve reorganizasyonu konularına önem verdim. Aynı zamanda, vakfın bilinirliğinin artması adına yapılan çalışmalara öncelik vererek, sadece ilgili çevrelerde değil, geniş kitleler tarafından tanınmasına gayret ettim. Bu süre içinde gerçekleştirdiğimiz en önemli faaliyet; İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi 'Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Bölümü Yenidoğan Yoğunbakım Ünitesi'nin tamamen yenilenmesi ve hastanelerin 'Yenidoğan' ünitelerine ihtiyaç duydukları cihazların alım projesinin hayata geçirilmesi olmuştur. İhtiyaç olduğu sürece, bu proje sayesinde pek çok bebeğin hayata tutunması mümkündür. Cerrahpaşa'da da yaptığımız ünite, bugüne kadar 2 binin üstünde bebek hayata dönmüştür.

Bütün bunlar bir ekip işi olup, 40 küsur gönüllüden oluşan Sosyal Komite üyelerinin başarısıdır. Her bir komite, üstüne düşen görevi titiz bir iş bölümü ve disiplini içinde yürütmektedir.

Gelenegi olan, karşılıklı sevgi ve saygı prensibine dayalı ilişkilerle yürüyen bu kadronun bir parçası olmak, beni hem heyecanlandırmakta, hem de gururlandırmaktadır. Görevimi başarmakta bana yol gösteren en önemli unsurlardan biri de; muhakkak ki UAA'da öğrenim görürken bize kazandırılan sorumluluk ve üstlendiğimiz bir işi başarı ile sonuçlandırma duygusudur."

Her çocuk anne sevgisiyle büyümeli

Kerim Urallı (UAA'01)

Türkiye'de korunmaya muhtaç çocukların bakımı denildiğinde, akla ilk olarak Çocuk Esirgeme Kurumu geliyor. Ama bu işi yapmak için devletten izin almış ikinci bir kuruluş daha var. İşte bu kurum, Koruncuk Türkiye Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı...

Kerim Urallı, Koruncuk Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı'nda, Strateji ve İş

Geliştirme Koordinatörlüğü yapıyor. Burada, Çocuk Esirgeme Kurumu'ndan daha farklı bir uygulama var. Vakıf, 1979 yılında kurulmuş. 1992 yılında da İstanbul Arnavutköy'de, 40 dönüm arazi üzerinde Bolluca Çocuk Köyü açılmış. O günden bu güne 380'den fazla korunmaya muhtaç çocuğa burada bakılıyor, eğitim veriliyor. Urallı, ayrıca Sen de Gel Derneği'nde görev yapıyor. <http://www.koruncuk.org>

Değişime gençlerden başlıyorlar

Sema Başol (UAA'70)

Sema Başol, Amerika'da çok başarılı bir iş hayatından sonra kendisini 'Kıvılcım'lara adanmış. Yani çoğunlukla orta gelir grubundan, üniversitede okuyan, çalışkan ama hayata girme konusunda gerekli becerilere ulaşamayan kızlara... Başol, üniversitelerde kız-erkek oranı neredeyse yarı yarıya iken, mezuniyetten sonra kızların iş hayatına girememesinden yola çıkmış. Türkiye'de kurulan Değişim Liderleri Derneği'nin (DLD) yanı sıra Amerika'da kardeş kuruluş olarak TWI Turkish Women's Initiative'i kurmuşlar. Kıvılcımlar Programı ile birçok şehirden kızlar seçilerek, iletişim becerilerinden,

projelerini, aldıkları eğitimleri, tanıştıkları rol modellerini ve bu programın kendilerine kattıklarını paylaştılar. Zirvede ayrıca EÇEV, ESBAŞ, 9 Eylül Üniversitesi İşletme Fakültesi gibi kuruluşları temsilen paydaşlarımız da vardı."

"Dernek büyüdükçe paydaşlarımız da artıyor," diyor Başol, şöyle devam ediyor: "9 Eylül Üniversitesi İşletme Fakültesi ve Bilgi Üniversitesi öğrencileri ile çalışmaya başlıyoruz. Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Proje Ofisi, derneğimizin film yoluyla tanıtımında bize destek verecek. EÇEV, ÇYDD gibi gençlerimize burs veren kurumlarla, öğrenci seçiminde yakın çalışıyoruz. Bolu Bağışçılar Vakfı, Sabancı Gönüllüleri ve TurkishWIN gibi kurumlarla ortak çalışmalar yapıyoruz. ESBAŞ, Amway ve Gediz Elektrik gibi şirketlerden bağışlar alıyoruz."

Bu çalışmalar için Üsküdar Amerikan mezunlarından büyük destek gördüğünü belirten Sema Başol, "İzmir'de TEV yurt müdürü ve benim UAA'dan sınıf arkadaşım Jale Ergelen (UAA'70) ile ACI mezunu Nazlı Ergenç Güneş'in (ACI'98) destekleri hâlâ sürüyor" diyor. Ayrıca Avdan Boyacıgiller (UAA'70) ve Ayşe Nur Gedik (ACI'81) de DLD'ye destek veren SEV okulları mezunları arasında. www.degisimliderleri.org

Sema Başol (solda) ve Nazlı Ergenç Güneş

Bir 'Kıvılcım' yaratmak

Jale Ergelen (UAA'70)

UAA'dan sınıf arkadaşı Sema Başol, İzmir'de TEV Kız Öğrenci Yurt Müdürü olarak görev yapan Jale Ergelen'e

Değişim Liderleri Derneği ve Kıvılcımlar fikrini anlatınca, hemen kolları sıvarlar. Ergelen, Derneğin yönetim kurulu başkanlığı görevini üstleniyor. DLD'nin hayatına ne kattığı sorusuna şöyle yanıt veriyor: "Rol model olmanın önemi; gençlerin çok kısa zamanda kendilerini ne derece geliştirdiklerini görmenin verdiği gelecek umudu; harekete geçmenin, gençlerde bir kıvılcım yaratmanın getirdiği inanılmaz gelişim; kendi eksiklerimin farkına varmak ve gönüllü çalışma ruhu."

Zirveyi düzenledi Nazlı Ergenç Güneş (ACI'98)

Geçen yıla kadar Değişim Liderleri Derneği'nin Genel Müdürlüğü yapan Nazlı Ergenç Güneş, görevinden ayrılrsa da Kıvılcımlar'la birlikte. Bu yılki zirveyi organize eden Güneş, Ege Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nü bitirdikten sonra 'pasta ustası' olma hayalinin peşine düşmüş ve 2005 yılında İzmir'de "bisQwi" isimli kendi butik pastanesi açmış. 2011'de eşinin işi nedeniyle Sapanca'ya taşınınca pastaneyi devretmiş. İzmir'e dönünce Sema Başol ile tanışmış ve Değişim Liderleri Derneği'nin Kıvılcımlar Programında psikolog olarak çalışmaya başlamış. Birkaç gün sonra Sema Başol ve Jale Ergelen, kendisine DLD'nin genel müdürlüğünü teklif etmişler. İki yıl bu görevi sürdüren Güneş, yine pastacılık macerasına dönmek üzere genel müdürlüğü bırakmış, ancak hâlâ DLD'nin en aktif gönüllülerinden biri.

Büyükkanneler teknoloji tutkunu olabilir

Artemis Karaali (UAA'65)

ABD'de Harvey Mudd Koleji'nde Rachel Levy adlı bir kadın matematik profesörü, 2013 yılında internet ortamında bir proje başlattı. Projenin amacı, toplumda kadınlar - özellikle de yaşlı kadınlar - için yerleşmiş bulunan bazı yanlış algıları düzeltmekti. Bulunduğu akademik çevrelerde sık kullanılan, "Anlatacaklarını büyükkannenin anlayacağı şekilde basitleştirmelisin," gibi ifadelerden hiç hoşlanmıyordu.

Çok sayıda yaşlı kadın teknolojiye meraklıydı ve bu tür yakıştırmalardan muzdaripti.

Levy, internetin de gücünden yararlanarak, bir şeyler yapmaya çalışan kadınların kendilerini gösterecekleri bir alan yaratmak istedi. Bu kişileri gerçek hikayeleri ile sergileyebileceği "Grandma Got STEM" adlı siteyi oluşturmakla işe başladı (<https://ggstem.wordpress.com/>).

STEM, aslında, "Bilim, Teknoloji, Mühendislik ve Matematik" kelimelerinin İngilizcedeki baş harflerinden oluşuyor. Peki Artemis Karaali bu site ile nasıl tanışmış? Gıda mühendisliği, gıda bilimi ve teknolojisi anabilim dallarında çok sayıda ulusal ve uluslararası yayını bulunan Prof. Dr. Artemis Karaali, site ile tanışma sürecini şöyle anlatıyor: "Bu siteden haberdar oluştum; ABD'de Pomona College'da kendisi de bir matematik profesörü olan kızım Gizem Karaali'nin (UAA'92), uzun yıllar STEM alanlarında kariyer yapan benim (gıda mühendisliği) ve babaannesinin (optik fizik)

hikayelerini siteye eklemesiyle oldu." (<https://ggstem.wordpress.com/2013/04/11/selma-karaali-and-artemis-karaali/>)

Sitede, Şubat 2013'ten beri, hemen her ülkeden her STEM alanında çalışmış kadınlar hakkında verilen gerçek bilgilerle oluşturulmuş zengin arşive, güncel ilaveler yapılmasına izin veriliyor.

Bu siteyi incelediğimizde; kadınların STEM konularında gösterdikleri varlığın, sanılının aksine çok eskilere dayandığını, bazı büyükkannelerin Nobel ödülü dahi alacak kadar başarılı olduklarını, hemen hepsinin cinsiyetlerinin yarattığı olumsuz algılara karşı bireysel mücadeleler verdiklerini görüyoruz.

"Daha çok kadının bu alanlarda var olmaları için elbette daha kat edilecek çok yol, yapılabilecek çok şey var," diyor Artemis Karaali, Grandma Got STEM için şunları söylüyor:

"Örneğin hemen akla gelen; çocuklarımız daha küçük yaşlarda iken, takım çalışmalarına da yer veren, seçilmiş STEM konularında düzenlenecek tematik kamplarda, onlara örgün eğitimde pek de verilemeyen yaratıcı düşünce fırsatları sağlanabilir."

Filistinlilerin meleşti

Melek El Nimer (UAA'75)

Melek El Nimer, gazeteci-yazar. Bir Filistinli ile evli ve bu ülkede yaşıyor. Geçtiğimiz yıl, Lübnan Amerikan Okulu'nun "İlgi Yaratan Kadın" ödülünü aldı.

Aile oldukça politik.

Kayınpederi, gençliğinde Filistin'de tutuklanmış, fakat 17 yaşında olduğu için asılmaktan kurtulmuş.

Nimer, Filistinlilerin yaşadığı kamplarda büyüyen çocuklar için yurtdışı eğitim bursları ayarlamaya çalışıyor.

Peki ne tür sorunlarla karşı karşıya kalıyor?

Öncelikle şunu söyleyelim: Filistinlilerin çalışamayacağı 20 kadar meslek var. Doktor, mühendis, mimar, hukukçu olamıyorlar.

Birleşmiş Milletler gözetiminde 1960'lı yıllarda kurulmuş olan bir organizasyon var. Adı UNRWA. İngilizce kısaltılmış hali United Nations Relief Works Agency.

Filistinlilerin her şeyinden Suriye'de, Ürdün'de, Lübnan'da, Batı Şeria ve Gazze'de UNRWA sorumlu.

El Nimer, çalışmalarını şöyle anlatıyor: "UNRWA okullarından mezun olan yüz öğrenciyi mülakatla

belirleyerek SAT ve TOEFL'a hazırlıyoruz. Yapmaya çalıştığımız, bu çocukları en iyi burslarla eşleştirip, yurtdışındaki en iyi okullara göndermek."

Şu anda Filistin'den 235 kişi yurtdışında okuyor. Bunun 20'si Türkiye'de...

Üniversitelilere rehberlik

Bilge Zabcı Koloğlu (UAA'51)

YÖRET (Yüksek Öğrenimde Rehberliği Tanıtma ve Rehber Yetiştirme Vakfı), 1972 yılında kuruldu. Amacı, üniversiteli gençlere danışmanlık ve rehberlik hizmetleri sunmak ve bunu sunacak uzmanlar yetiştirmek... Önleyici ruh sağlığı, Vakfın önem verdiği konuların başında geliyor.

Vakfın kurucularından Bilge Zabcı Koloğlu; YÖRET kurucusu, Bakraç Sanat Galerisi sahibi ve çevirmen.

Anlattıklarınıza bakınca eğitim sevgisinin size aileden miras kalmış olduğunu görüyoruz. Babanızın bu konudaki çabasını biraz anlatır mısınız?

Eğitime çok önem veren bir aileden geliyorum. Babam, 28 yıl Malatya Milletvekiliydi. Köy Enstitüleri'nin gerçekleştirmesi için büyük çaba göstermişti. O yıllarda, Malatya'dan İstanbul'a üniversiteye gelen öğrencilerin kalacak yeri yoktu. Babam, "Okumuşu Çoğaltma Okuyanı Koruma" adlı bir dernek kurmuştu. Bu dernek, Şehzadebaşı'nda, Malatyalı öğrencilerin barınması için bir yurt binası yaptırmıştı. Babam hafta sonları bir grup delikanlıyı -o zamanlar sadece erkekler gelebiliyordu- eve getirir,

Gülgün Tezgider (soldan dördüncü), "social service" geleneğini deprem bölgesinde sürdüren ÜAL'74 sınıfından bir grup arkadaşıyla.

hep beraber yemek yedik. Babam onlara tuvalet adabını, nasıl besleneceklerini, kızlara eşit davranmaları gerektiğini öğretir, tiyatro, sinema gibi kültür yerlerine gitmelerini, kitap okumalarını öğütlerdi.

YÖRET'in kurulmasında sizin nasıl bir katkınız oldu?

Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'ni bitirdim. Bir süre Fulbright organizasyonunda çalıştım. En sevdiğim görevdi bu. Sonra Amerikan Kültür Merkezi'nde görev aldım. Bir süre sonra beni üç aylığına ABD'ye gönderdiler. İlk işim, ABD'de 14 üniversiteyi ziyaret edip, öğrencilere verdikleri hizmetleri öğrenmek oldu. Türkiye'ye dönünce benimle hemfikir olan Rahmetli Turhan İstanbul ve Fatma Torun'la (UAA'58) birlikte YÖRET'i 1972'de kurduk. O yıllarda, ilk üniversiteler kılavuzunu çıkardık, üniversite yaşıntısını tanıtıcı oryantasyonlar yaptık. Amerika'dan uzmanlar geldi. Psikolojik danışmanlık alanında iletişim becerileri, kriz yönetimi gibi çok temel eğitimlerin verilmesinde öncü olduk. Vakıf daha sonra Nüket Atalay başkanlığında ve Necla Öner (ACI'54) başkan yardımcılığında, çocuk haklarının, okullarda psikolojik danışma ve rehberliğin gelişmesi çalışmalarına odaklandı. Vakıf bugün, hem üniversiteli gençleri desteklemeye hem de uluslararası hem de ulusal projelerin gerçekleşmesinde rol alıyor.

Afette gönüllü sorumluluk

Gülgün Tezgider (UAA'74)

Üsküdar Amerikan'dan sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun

olan Gülgün Tezgider, kamu, özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarında çalıştı. Ağustos 1999'da deprem bölgesinde gönüllü çalışmak üzere, o sırada İstanbul'da üst yönetici olarak sürdürdüğü profesyonel çalışma hayatından ayrıldı.

Adapazarı'nda Kriz Yönetim Merkezi bünyesinde, yardım dağıtım noktalarının düzenlenmesinde gönüllü olarak görev aldı. 12 Kasım 1999 depreminin ardından, depremde ağır kayıplara uğrayan Düzce'nin Kaynaşlı ilçesine yerleşti. İlçe Kriz Yönetim Merkezi'nde, acil yardım yönetiminde, ardından ilçede yeniden yapılandırmaya yönelik altyapı, sosyal rehabilitasyon, yerel ekonomiyi canlandırma ve kırsal kalkınma projelerinin hazırlanması ve saha uygulamasında gönüllü olarak çalıştı.

2001 yılı sonunda, Kaynaşlı Kriz Yönetim Merkezi'nde sorumluluk üstlenen kamu üst yöneticileri ile birlikte, afet sonrası saha tecrübesini ülke düzeyinde paylaşmak üzere, merkezi Kaynaşlı'da olan bir sivil toplum kuruluşunun, (Acil Destek Vakfı'nın - ADV) kurucuları arasında yer aldı.

Mahalleliler ve muhtarlar MUHİT ile iletişimde

Sera Tolgay (UAA'10)

Mahalle kültürü, teknoloji çağında nasıl yaşatılır? İşte cevabı:

Muhit.co sitesi. Sera Tolgay, semt sakinlerinin kendi aralarında ve yerel yönetimlerle iletişim kurmasını sağlayan sistemi arkadaşlarıyla birlikte

kurmuş. Yurtdışında yarışmalarda, Muhit.co ile finallerde yarışıyor. Sera Tolgay, kurdukları Muhit.co sitesini anlatıyor:

"Son bir senede gönüllü olarak çalışan yazılımcılar, şehir plancıları ve tasarımcılardan oluşan idealist bir ekiple, MUHİT'i (www.muhit.co) oluşturduk. MUHİT; mahallelilerin, önerilerini iletebileceği ve fikirlerinin değer gördüğü bir platform oluşturarak, yaşadıkları yerlerde söz sahibi olmasını hedefliyor. Gittikçe merkezileşen ülkemizde, katılımcı ve şeffaf yerel yönetimlere ve aktif vatandaşlara çok ihtiyacımız var. İlk hedefimiz, muhtarları sisteme dahil etmek. 180 yıldır seçilen muhtarlar, bağımsız, yerel ve doğrudan demokrasinin temsilcileri. Günümüzde belediyelerin aldığı kararlarda, mahalle temsilcileri olarak özel bir konuma sahiptir. Bu sebeple, mahalleliler ve muhtarlar arasındaki iletişim çok değerli. MUHİT, Toplum Gönüllüleri Vakfı'nın proje yarışmasında yaklaşık 150 proje arasından seçilerek, hibe desteği ile hayata geçti. Amerika'da, MIT Üniversitesi'nin Küresel Değişim Projeleri yarışmasında finale yarıştık."

www.muhit.co

Türkiye'de 'yeni' bir kurum: Rehberlik ve Danışmanlık

Necla Palamutlu Öner (ACI '54)

Prof. Dr. Necla Palamutlu Öner (ACI '54); emekli akademisyen ve YÖRET Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi. Öner'e, 'Rehberlik ve Danışmanlık'

konusunda neler yaptığını soruyoruz:

"Türkiye'de Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık mesleğini başlatan rahmetli Prof. Dr. Feriha Baymur, bana 1960'lı yıllarda, 'Rehber/ Danışmanlık' mesleğinin gelişmesi için bir vakfın kurulmasını arzu ettiğini anlatmıştı. Amerika'da yüksek lisansımı tamamladığım sırada, Mrs. Blake beni, İzmir Amerikan Koleji'nde bir rehberlik birimi kurmak üzere davet etti. 1963-66 yılları arasında, İzmir'de mezun olduğum okulun öğrencilerine hizmet etme amacıyla, rehberlik servisini kurdum. Türkiye'nin ilk rehberlik/danışmanlık hizmeti olabilir. Daha sonra tekrar Amerika'ya gittim ve döndüğümde Ankara'da Hacettepe Üniversitesinde Psikoloji Bölümü'nde akademisyen oldum.

Kariyerime, 1996'da emekli olana kadar, 1980'de girdiğim Boğaziçi Üniversitesi'nde devam ettim. Bu süreçte, 'Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik' alanının gelişmesi için birçok araştırmaya imza attım ve öğrenci yetiştirdim. Türkiye'de kullanılan, Psikolojik Testler kitabını hazırladım. 1996'dan beş yıl öncesine kadar da Boğaziçi Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Merkezi BÜREM'i yönettim.

1972'de, Üsküdar Amerikan mezunu Bilge Zapoğlu, Amerikan Haberler Merkezi'nde çalışırken vakfımızı kurdu. Ben de rehberlik hizmetlerinin sadece ilk ve orta eğitim kurumlarında değil, aynı zamanda yüksek eğitimde de sunulmasını arzu ettiğimden, vakfın çalışmalarını destekliyordum. 1972'de kurulan vakfın adını, Yüksek Öğrenimde Rehberliği Tanıtma ve Rehber Yetiştirme Vakfı olarak önerdiğimi hatırlıyorum. Vakfın adı daha sonra kısaltılarak YÖRET olarak toplumda tanındı. Eğitime katkısı olan pek çok projeyi sürdürdü ve halen çalışmalarını devam ettiriyor."

Amacımız barışı getirmek

Sibel Usluer Erenel (UAA'78)

Sibel Usluer Erenel; Yüksek Öğrenimde Rehberliği Tanıtma ve Rehber Yetiştirme Vakfı (YÖRET) Başkanı, Uzman Lisanslı Evlilik ve Aile Terapisti, Satır İnsan Gelişimi ve Aile Terapisi Enstitüsü Kurucu Yöneticisi ve eğitmen. Pek çok işi birlikte yürütüyor. Kendisine soruyoruz:

Bir terapist olarak ne tür eğitimler veriyorsunuz?

Şu anda vakıf başkanlığımın yanı sıra; çift ve aile terapisti olarak çocuk, ergen ve ailelerine, çiftlere ve yetişkinlere terapi hizmeti, uzmanlara Avrupa Aile Terapisi Derneğince onaylı aile terapisi eğitimi veriyorum. İşimin yanı sıra sivil toplum çalışmalarımı yürütüyorum. Vakıf çalışmamla birlikte Çift ve Aile Terapileri Derneği Kurucu Yönetim Kurulu Üyesi ve Uluslararası Aile Terapisi Derneği Yönetim Kurulu Üyesiyim.

YÖRET'teki göreviniz nedir?

Amerika'dan 12 yıl sonra geri döndüğümde, 2005'te, hocam Necla Öner'in başkan yardımcısı olduğu YÖRET Vakfı'nda gönüllü çalışmaya başladım. 2009'da yönetim kurulu üyesi oldum, son iki yıldır da vakfın başkanı olarak görev yapıyorum.

Paylaşılmayan bilgi bilgi değildir

Nurseli Ayvaz Tamer (UAA'77)

YÖRET Vakfı İcra Kurulu Üyesi Nurseli Ayvaz Tamer, liseden sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ni bitirdi. American Express Bank'ta işe başladı ve Türkiye'nin ilk fon yöneticilerinden biri oldu. 1998'de, kızının doğumuyla ciddi bir kariyer değişimi yaparak, 'tam zamanlı anneliğe' terfi etti.

Buluşma olarak Tamer'e ikinci hayatını soruyoruz:

Finans piyasalarından ayrıldıktan sonra neler yaptınız?

Bu alanda öğrenmeyi, yenilikleri izlemeyi sürdürürken; seminerler, sertifika programları, SENG (Supporting Emotional Needs of Gifted) temsilciliği ve üniversitelerde misafir öğrencilik de yaptım. Kızımdan aldığım ilham ve eşim Selçuk Tamer'in (TAC'70) desteğiyle, 2014 yılında Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde Eğitim Yönetimi Yüksek Lisansımı tamamladım. Tezimi, teknolojik (sanal) zorbalık; farkındalık, önleme ve iyileştirmeye yönelik bir eğitim uygulaması üzerine yazdım. Bir anne olarak, kendi yaşadığım zorlukları başkalarının yaşamaması adına çalışırken YÖRET'le tanıştım. Uzaktan değil, doğrudan çocuklar, anneler, öğretmenler ve eğitimle ilgilenen

YÖRET, tam da bana uygun geldi. Şu sıralar İcra Kurulu Üyesi olarak görev alıyorum.

Kahvehanelerde insan hakları

Şaziye Kahyaoğlu Kurtoğlu (UAA'66)

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nden Türkan Saylan'ın izinde iki UAA'lı, kendilerini ve çalışmalarını anlatıyor:

"UAA'dan 1966 yılında

mezun olduktan sonra Brandon University Manitoba Kanada'dan, 1970'te ana dal ekonomi ve yan dal psikoloji alanında BA derecesiyle Türkiye'ye döndüm. Kanada Children's Aid Society of Western Manitoba'da, yaz aylarında çalışarak, oradaki engelli kesime yönelik neler yapıldığını gözlemledim.

Aslında ben, Türkan Saylan'ın çizim ile ilgili yaptığı çalışmalar hakkında bilgi sahibi olduğum 1980'lerden beri, Saylan ile gönüllü olarak çalışmayı aklıma koymuştum. 1999 depreminde, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin (ÇYDD) oluşturduğu kriz masasında yer alarak sivil toplum çalışmalarına başladım.

Derken AB'ye geçiş süreci başladı. AB'den ilk fonumuzu alarak, 'Kahvehanelerde İnsan Hakları' projesini gerçekleştirdik. AB'ye giriş süreci ile Türkiye mevzuatına giren yeni haklar ve hak arama yöntemleri konusunda bilgilendirme yaptık. 2004'ten sonra, sivil toplum alanındaki gelişmelere ayak uydurarak

Şaziye Kahyaoğlu Kurtoğlu (solda) ve Güldal Başarı Ebeoğlu

hepsi moda

hepsiburada.com

Bu yaz da moda yine hepsiburada!

U.S. Polo Assn.
Kırmızı Şapka
59,95 TL

DeFacto
Hasır Çanta
39,99 TL

BPC Selection
Siyah Plaj
Kimono
99,99 TL

Ayyıldız
Üçgen Kalıp
Bikini
288 TL

Calvin Klein
Güneş Gözlüğü
279,90 TL

Yves Rocher
Moment De Bonheur
EDP 50 ml Parfüm
159,90 TL

Havaianas Top
Lime Green Terlik
24,90 TL

dünyaya açılmaya başladık.

AB Bakanlığı'ndan, Erasmus + Hayat Boyu Eğitim alanında akreditasyon alarak, Türkiye ve Avrupa'daki sivil toplum kuruluşları arasında bilgi, deneyim ve birlikte proje yapılması, gençlik değişimi konusunda çalışmalar yaptık. Gençlerimize yeni bir kapı açtık.

Güldal Başarı Ebeoğlu (UAA'70)

"UAA'dan mezun olduktan sonra, 1974'te Boğaziçi Üniversitesi (BÜ) Kimya Mühendisliği'ni ve 1976'da yine BÜ'de MBA yaptım. Mühendislik eğitiminden sadece analitik düşünce yetisini saklayıp, Teknika, Vidar ve aile şirketi Tepta Aydınlatma'da çeşitli idari görevlerde bulundum. Yararlı olabileceğim bir görev olduğuna karar verip ÇYDD ailesine katıldım. ÇYDD proje ekibi olarak, bir taraftan ÇYDD'nin geleneksel projelerini desteklerken; aynı zamanda burslu gençlerimize, bursun yanı sıra iş hayatına atıldıklarında rekabet edebilmelerini sağlayacak donanımlar kazanabilmeleri için çalışmalar yaptık. Buna yönelik hem sosyal hem de kişisel gelişim alanında projeler geliştirerek uygulamaya koyduk. Bunlardan mentorluk projesi, dört yıldır sürüyor. Bu proje çıktılarından öğrendiğimiz bilgilerle, bir takım yan projeler de kendiliğinden ortaya çıkıyor. Gençlerin İngilizce bilgilerini geliştirecek bağlantılar kurmak, yurtiçi ve yurtdışında staj olanakları sağlamak bunlardan birkaçı. Dikkat ederseniz hep çoğul olarak anlatıyorum, çünkü ÇYDD'nin ortaya çıkardığı tüm projeler, aralarında birçok gönüllü UAA mezunun da bulunduğu, ÇYDD'nin karşılaştığı tüm zorluklara rağmen, omuz omuza sürdürüldüğü çalışmalarla gerçekleşiyor."

"Otistik bir çocuğum var"

Ayşim Akurgal (UAA'69)

Zihinsel Yetersiz Çocukları Yetiştirme ve Koruma Vakfı (ZİÇEV) İstanbul Şubesi kurucu üyelerinden Ayşim Akurgal (UAA'69), kendisini sosyal sorumluluğa götüren süreci anlatıyor:

Otizmle nasıl tanıştınız?

"1982'de oldu. Oğlum Seçkin'in üç yaşındayken hâlâ konuşmaması, huysuzlukları, davranışlarındaki uyumsuzluklar bizi bir araştırma sürecine götürdü. Tanı peşinde birçok uzmanla görüştük. En açıklayıcı bilgileri veren, okuldayken bize psikoloji dersini sevdiren öğretmenimiz Fatma Ramazanoğlu Reid oldu. O zamanlar pek bilinmeyen otizm sözünü ilk defa ondan duyduk. Ardından bizim otizmi öğrenme sürecimiz başladı. Seçkin'e ne şekilde yardımcı olacağımızı araştırdık.

Nasıl bir karar verdiniz?

Bu süreç zor, üzücü ve yıpratıcı bir süreçti. Birçok hayal kırıklığı yaşadık. İngiltere'de gittiğimiz çok ünlü bir çocuk hastanesindeki çok ünlü bir profesör bize, 'bu çocuğu unutup ve yeni bir bebek yapın' dedi.

Seçkin'in eğitimi nasıl oldu?

İmdadımıza Uzman Psikolog Fatma Ramazanoğlu Reid yetişti. Bir anaokulunda haftada bir gün iki saat özel

eğitime başladık.

Derneğin kurulması nasıl oldu?

İki ailenin arayışlarına, otizmle karşı karşıya olan birçok aile daha katıldı ve çocuklarımıza eğitim verecek bir ortamı yaratmak için Zihin Engelli ve Otistik Çocuk Aileleri Derneği'ni kurduk. Derneğin verdiği eğitimin temelini Pedagog Ülker Yaşın oluşturdu, birçok aileye danışmanlık da yaparak yön verdi.

Bize katılan aileler arttıkça, yaş sınırlaması getirmeden, tüm çocuklarımıza eğitim çağında eğitim vermek, ilerleyen yaşlarda sosyal beceriler kazandırmak, topluma entegre etmek için yeni arayışlara başladık. Bu da bizi Ankara'daki Zihinsel Yetersiz Çocukları Yetiştirme ve Koruma Vakfı'yla tanıştırdı. Vakıf, Down Sendromlu bir çocuk sahibi merhume Makbule Ölçen'in, 1982'de gönüllülerle birlikte kurduğu, topluma yararlılığı Bakanlar Kurulu tarafından onaylanmış vakıflar arasında yer alıyor. Ben ve arkadaşlarım, bu Vakfın ilk şubesi olan İstanbul Şubesi'ni 1987'de oluşturduk. Zaman içinde Vakfın yurt genelinde 14 şubesi oldu.

Zihinsel engellilere fotoğraf eğitimi

Rukiye Kefeli Güneş (UAA'75)

ZİÇEV'in Tekirdağ Şube Başkanlığı'na da Üsküdar mezunu Rukiye Kefeli Güneş yürütüyor. Son olarak 'Bizim Gözümüzle Görmek İster misiniz' adlı bir eğitim programına başladılar. Programa göre, 12 zihinsel engelli çocuğa, dokuz ay süresince fotoğrafçılık eğitimi verilecek.

Her alanda sürdürülebilirlik

Ebru Bakkaloğlu Tüzecan (UAA'86)

Koç Holding Kurumsal Sosyal Sorumluluk ve Sürdürülebilirlik Genel Koordinatörü Ebru Tüzecan, "Kurum olarak, çok farklı sektörlerde, sürdürülebilir kalkınmaya yönelik projelerin içinde yer almak istiyoruz" diyor.

Ebru Bakkaloğlu'na okulu ve iş hayatını soruyoruz. UAA'nın sayesinde, bugün farklı sektörlerde farklı işlerle uğraştığını ve bundan çok memnun olduğunu söylüyor. İşte Buluşma'nın soruları ve Bakkaloğlu'nun cevapları:

Sosyal sorumluluk ve STK alanındaki çalışmalarınıza nasıl başladığınızı anlatır mısınız?

Sosyal sorumluluk alanındaki çalışmalarım, özellikle Coca-Cola Türkiye Kurumsal İletişim Direktörü olarak çalıştığım 15 yıllık dönemde öne çıktı. Zaman içinde paydaş talep ve beklentilerinin şirket stratejilerine yansıtılması, bu doğrultuda projelerin ortaya çıkarılması ve öncelikli alanlarda sivil toplum ve kamu ortaklıklarında sosyal yatırımlar gerçekleştirilmesi giderek daha fazla gündeme geldi.

2008 yılı sonunda 'Coca-Cola Hayata Artı Vakfı' kuruldu ve vakfın çalışmaları, çevre ve fiziksel aktivite alanlarına odaklandı. Tüm bu süreçte UNDP ortaklığında Hayata Artı Programı, Doğal Hayatı Koruma Vakfı (WWF) ile Bafa'ya Su Ege'ye Bereket Projesi ve Tarım Bakanlığı ortaklığında Konya Su Programı'na hayata geçirdik. Fiziksel aktivite alanında

ise Milli Eğitim Bakanlığı ile ilköğretim okullarında, öğrencilerin oyun yoluyla daha aktif olmasını hedefleyen 'Çık Dışarıya Oynayalım' projesi gerçekleştirildi.

Tüm bu projelerin uzun dönemli olmasına dikkat ettik. Örneğin, Hayata Artı Programı on yıl sürdü. Nisan 2016'dan bu yana 'Koç Holding KSS ve Sürdürülebilirlik Koordinatörü' olarak görev yapıyorum. Buradaki görevim; sürdürülebilirlik alanında rehber içeriklerin üretimi, paydaşlarla farkındalık, işbirliği ve ortaklık platformlarında ilişkilerin geliştirilmesi ve toplumsal yatırım projelerinin geliştirilmesini kapsıyor.

Af Örgütü Türkiye Direktörü oldu İdil Eser (UAA'81)

Uzun yıllardır birçok sivil toplum kuruluşunda çalışan İdil Eser, Mayıs 2016 itibarıyla Uluslararası Af Örgütü'nün Türkiye Direktörü oldu. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Columbia Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. Chicago Üniversitesi'nde Rusya tarihi üzerine doktora yaparken, annesinin hastalığı nedeniyle yarıda bırakıp Türkiye'ye döndü. Bu dönemde TEMA Vakfı, Türk Tarih Vakfı, Helsinki Yurttaşlar Konseyi (HYK) gibi sivil toplum kuruluşlarında çalışmaya başladı. Ardından AB Sivil Toplum-Kamu İşbirliği Teknik Destek Projesi'nde networking uzmanı olarak görev yaptı. Helsinki Yurttaşlar Konseyi'nde proje ve stratejik iş geliştirme bölümünde çalıştı, HYK ile Sınır Tanımayan Doktorlar arasında temsilcilik yaptı.

Bilgi Üniversitesi'nde Sivil Toplum Yöneticiliği alanında proje bütçesi hazırlama ve raporlama dersleri verdi.

Türkan Saylan'ın izinde 22 yıl

Oya Baysal Kıvrırcık (UAA'56)

Oya Baysal Kıvrırcık, sosyal sorumluluk projeleriyle ilk kez 1994 yılında ÇYDD'de tanıştı. O günden bugüne pek çok faaliyette bulundu. Bugün aynı kuruluştaki yönetici olarak çalışıyor.

Buluşma olarak mikrofonumuzu Oya Baysal Kıvrırcık'a doğrultuyoruz: Bize yaşamının önemli evrelerini anlatmasını istiyoruz. Söz kendisinde...

"Sosyal Sorumluluk fikri bende, çocukluk yıllarımda, evvela ailemde gözlemlediğim duyarlılıkla başladı ve okul yıllarımda hocalarımızın yönlendirmeleri ile gelişti. Bu konuda bugün vardığım aşama için anne-babama ve okuluma minnettarım. Yıllar sonra, iki oğlum yetişip, kendi ayaklarının üzerine basınca, ben de 22 yıl yaptığım sekreterlik görevinden emekli oldum. Evde oturmak bana göre değildi.

1989 yılında, bugünün karanlığını gören efsane başkanımız Prof. Dr. Türkan Saylan'ın kurduğu Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin (ÇYDD) Beyoğlu Şubesi'ne 1994 yılında kaydolup, sosyal projelerde çalışmaya başladım. Bu çalışmaların yanı sıra, AÇEV'in (Anne Çocuk Eğitim Vakfı) açtığı 'Yetişkin Okuma Yazma Eğiticiliği' kurslarına katılarak, 'Yetişkin Eğitmeni' oldum. Özellikle Sultanbeyli'de, ÇYDD okuma-yazma projemiz çok başarılı oldu, yüzlerce kişi eğitildi.

ÇYDD üyeliğim ve çalışmalarım devam ederken, bir yandan da uluslararası kadın kuruluşu "Inner Wheel" Kulübü'ne 2010'da üye

oldum ve 2012 Nisan'ında gerçekleşen 15. Uluslararası İstanbul Inner Wheel Konvansiyonu sekreterlik görevini iki yılı aşkın süreyle yürüttüm. Dünyanın dört bir köşesinden gelen yaklaşık 2 bin 500 yabancı misafirimizi başarıyla ağırladık. 2013 yılında, ÇYDD Beyoğlu şubemizde yönetim değişikliği gerçekleşti, Şube Yönetim Kurulu'na seçildim ve başkan oldum. Üç buçuk yıldır başkanlık görevimi sürdürüyorum."

100'den fazla ülkede 100 binin üzerinde üye

Ülkü Baysal Somer (UAA'52)

Rotaryen eşlerinin kurduğu 'Inner Wheel'in üye sayısı katlanarak büyüyor. Bunda, Ülkü Baysal Somer'in çalışmalarının da payı büyük.

Ülkü Baysal Somer'den bize hikayesini anlatmasını istiyoruz. Ve Buluşma olarak sözü kendisine bırakıyoruz: "İstanbul, Kadıköy'de doğdum, büyüdüm, okula gittim. İlkokulda başarılı, sessiz, içine kapalı bir öğrenciydim. İlkokuldan sonra, 1945'te Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'ne girdim, 1952 yılında mezun oldum. Yine sessiz ve çalışkan, görev duygusu hep ön planda olarak okudum. 6'ncı sınıfta aldığım ilk başarı ödülü bir kitap; içinde okul müdürü Miss Martin'in, 'To be of use in the world is the only way to be happy - Bir işe yaramak mutlu olmanın tek yoludur' notu yazılıydı. Bu, benim yaşamımda en büyük yol gösterici oldu.

Ayrıca, okulum bana sorumluluk duygusunu, katılımcı olmayı, dürüstlüğü,

çalışmanın ve başarılı olmanın sağladığı mutluluğu öğretti. Mezun olduktan sonra Selçuk Somer'le evlendim ve 'öğrenmek' yaşam ortamında sürdü. Selçuk, üniversitede öğretim üyesi, aynı zamanda işadamdı. Bir süre sonra, Rotary kuruluşuna üye olunca, yaşamımız bir boyut daha kazandı.

Rotary'nin ana ilkesi 'Kendinden Önce Hizmet - Service Above Self', ideallerimize eklendi. O dönemde Rotary bir erkek kuruluşuydu. Seyahatlerimiz sırasında, Rotaryen eşlerinin kurduğu 'Inner Wheel' kulüpleriyle tanıştım. Rotary'den 20 yıl sonra kurulan Inner Wheel'in (IW) amacı; 'gerçek dostluğu, topluma hizmet idealini ve uluslararası anlayış ve barış'ı yeryüzüne yaymaya çalışmaktır. IW kısa sürede, Rotary dünyası kadınlarına yayıldı. 100'den fazla ülkede, 100 binden çok üyesi ile dünyanın en büyük kadın hizmet kuruluşlarından biri oldu.

IW, ülkemize 1990'da geldi. Ben de, 'din, dil, ırk, renk, kültür' ayrımı gözetmeksizin insanlar arasında dostluk köprüleri kurmaya ve barış idealini yaymaya çalışan bu kuruluşa üye oldum.

Bugün verilen her görevi üstlenerek çalışmaktayım. Kulübümde, bölgede ve uluslararası yönetimde görev aldım. KKTC'de iki IW kulübü kurdum, kuruluşa katılan Türkiye büyükelçisi, "Sizi kutlarım, Kıbrıs Türk kadını için dünyaya bir pencere açtınız" dedi.

2008-2010 yıllarında, Uluslararası Inner Wheel yönetim kuruluna seçilen ilk Türk üye olma onurunu yaşadım. Her üç yılda bir yapılan Uluslararası IIV Konvansiyonu'nu İstanbul'a taşımaya başardım. 2012 yılında 2 bin 500 kişinin katıldığı çok başarılı bir 'Dünya Konvansiyonu' gerçekleştirdik.

Son olarak bir çağında bulunmak istiyorum: Kulüplerimizi çoğaltacak, yurttan ve dünyada sesimizi daha güçlü duyuracak, daha çok uluslararası görevlerde çalışabilecek genç üyelere, dil bilen, modern teknolojiyle donanımlı üyelere, yani okulumuzun mezunlarına 'bize katılın' diye sesleniyorum." ulksomer@gmail.com

ÖĞRETMEN GÖRÜŞÜ

Mottomuzun bir eksiği var

Neslihan CANDAN
Özel Olimpiyatlar Kulübü
Sponsor Öğretmeni
Birleştirme Projesi
Partner Öğretmeni

Özel İzmir Amerikan Koleji'nin mottosu, "Öğrenmek İçin Katıl Hizmet İçin Ayrıl"dır. Bu motto, kalıplaşmış bir söz öbeğinden çok, her bir mezunun iliklerine kadar işlemiş bir yaşam felsefesidir adeta.

Sadece son bir yıllık sosyal sorumluluk proje lideri olarak açıkça söyleyebilirim ki, bence bu motto bir anlamıyla eksik; çünkü Amerikan Koleji'ne öğrenciler her ne kadar öğrenmek için katılsalar da, 'hizmet etmek' için okuldan ayrılmayı beklemiyorlar. Daha okula adımlarını attıkları ilk andan itibaren 'öğrenmekle' aynı

anda 'hizmet etmeye', yoğun akademik programlarına ek olarak, çok sayıda sosyal sorumluluk projesinde görev almaya başlıyorlar.

Sosyal sorumluluk maceram bu yıl, Mr. Cuddington'ın önerisiyle çok renkli, çok besleyici ve bir o kadar da duygusal bir zenginliğe dönüştü. Geçen yıl eylül ayında katıldığımız tanıtım toplantısının ardından, TÖSSED, Özel Olimpiyatlar Türkiye organizasyonunda, 'Birleştirme Projesi'nde partner okul olmaya karar verdik. O günkü ilk toplantıda, Olimpiyat şampiyonu özel sporcumuz Dila'nın yanında gururla duran öğretmenini ve annesini gördüğümde, 'özel sporcu' ne demek, 'partner okul', 'partner aile' ne demek öğrenmiş oldum.

ÖRNEK PROJE

Hayvan Barınağı Kulübü'nde 200 kişi olur mu?

Fatma Bildacı
Hayvan Barınağı Kulübü
sponsor öğretmenlerinden

Lise 2'deydi. Dönem sonundaki bir derste, "Büyüyünce kurtarılmaya muhtaç hayvanlarla ilgilenmek istiyorum," demişti pırl pırl gözleriyle ve kocaman gülümsemesiyle... Bir yıl geçti üzerinden o konuşmanın. Dönem sonuydu... Yine, nefes nefese yanıma geldi. "Fatma Hanım, hayvan barınaklarıyla ilgili bir kulüp kurmak istiyorum. Sponsor öğretmen alıyorum. Mrs. Elagöz ile konuştum ama tek başına yapamayacağını söyledi. Yardımcı olur musunuz?" "Sokak hayvanları için ne yapılabilir?" diye düşünürken böyle bir teklifle karşıma çıkınca, düşünmeden "Tamam," dedim. Sonra "Nasıl yapacağız?" kısmı geldi.

Hayvan bakımevine

belediye bir araba sağlıyordu ve haftada bir okullardan artıkları topluyorlardı.

Öğleden sonraki her uzun teneffüse arkadaşları ile gittiler ve o kocaman torbaları okulun bir ucundan diğer ucuna taşıdılar. Sızlanmadan, söylenmeden, incecik bilekleriyle....

Artık bir Lise 4 öğrencisi olmuştu, mezun olacaktı. Dönem başında '15-20 kişi olsa yeter' diye düşünürken, 120 kişi kayıt yaptırmıştı kulübe.

Anlattıklarımın üzerinden altı yıl geçmiş. Her yıl kulüp elemanları sayısını artırdık. İlk toplantımızda, 200'ün üzerinde öğrenci Oditoryum'da bizi bekliyordu.

Bu arada kulübümüzün fikir annesi olan o güzel gözlü sıcacık gülümsemeli kız, Melis Borovalı (ACI'11), üniversiteden mezun oldu. Şu anda Gaziantep'te bir yardım derneğinde çalışıyor.

ACI'DAKİ SOSYAL HİZMETLER

ATIK MALZEMELERDEN YARARLANAN YARATICI ÜRETİCİLER KULÜBÜ *Creative Manufacturers who Benefit from Recycled Materials Club*
Kulüpte üretilen ürünler satılarak, belirli bir miktarda gelire sahip olunur ve bu gelir ihtiyacı olan yerlere bağışlanır.

HAYVAN BARINAĞI KULÜBÜ *Animal Shelter Club*
Haftada bir okulda toplanan atık

yiyecekler hayvan bakımevine ulaştırılır.

HUZUREVİ KULÜBÜ *Old Folks Club*

Amaç, yaşlılarımızın sorunlarını, ziyaretlerimiz sırasında geçici de olsa unutmalarını sağlamaktır.

KANSADER KULÜBÜ *Kansader Club*

Kansader (Kanserle Savaşan Ailelere Yardım Derneği) ile çalışıp

kanserle mücadele eden ailelerin çocuklarına yardım eder.

KARDEŞ OKUL KULÜBÜ *Sister School Club*

Yakın çevrede okuyan 1. ve 2. sınıf öğrencilerine şarkılar ve ders kitapları ile İngilizce öğretilir.

LÖSEV KULÜBÜ *LÖSEV Club*
Kulüpte çeşitli faaliyetlerle lösemili çocuklara ulaşmak ve yardım etmek hedefleniyor.

ÖZEL OLİMPİYATLAR KULÜBÜ *Special Olympics Club*
Toplumumuzdaki engelli bireylerin, gerek antrenman gerekse yarışmalarda yanında yer almak hedeflenir.

PAMUK ELLER KULÜBÜ *Microcredit Club*
Mikrokredi, anapara ihtiyacı olan kişilere verilen küçük kredilerdir. Mikrokredi projeleri sayesinde, küçük bir anapara miktarı ile büyük etkiler oluşturmak mümkündür.

SADECE YEŞİL KULÜBÜ *Simply Green Club*
Temel amacı kağıt ve giysi geri dönüşümü yapabilmektir.

YERDEKİ YILDIZLAR KULÜBÜ *Like Stars on Earth Club*

Amacı, gelişimleri farklı olan bireylerle ilgili farkındalığı arttırmak, onların dünyasını keşfetmektir.

ÖĞRETMEN GÖRÜŞÜ

165 öğrenci sosyal yardım için örgütlendi

Gülay Karamollaoğlu
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencilerini, 'Sosyal Yardım Projeleri' üretme, hayata geçirme, uygulama, sonucunu yakından takip etme konusunda çok başarılı, bir o kadar da istekli buluyorum... Sosyal Yardım Kulübü üyelerinin sayısı 165 öğrenci olan kaç okul olabilir diye düşünüyorum...

Üsküdar Amerikan Lisesi'nde öğrencilerin, okula girdiği andan itibaren kendisi gibi şanslı olmayanların da var olduğu bir dünyaya dikkatleri çekilir. Başka dünyadaki insanları tanımaları sağlanır; insan tanımadığını sevmeyiz, hissedemez...

Öğrenciler lise yıllarında; sokak çocuklarını, barınma yurdundaki çocukları, tutukevinde anneleriyle daha hayatın başında tutuklu olan çocukları yakından

tanır. Hasta ve yorgun yaşlı bir kalbe genç arkadaş olur. Sokak hayvanlarına malzeme taşır. Engellilere manevi kol olur. Bu projelere maddi kaynak için kendisi kek, kurabiye yapar, arkadaşlarına sunar. El ve ev becerisi gelişir. Tek başına ya da gruba birçok işi başaran çocuğun özgüveni, yaratıcılığı gelişir. Yüreği hiç nasır bağlamaz. İleride önemli yerlere geldiğinde alacağı kararlar, yapacağı işlerin mayası bu yaşlarda tutmuş olur.

Ne kadar varlıklı olursak olalım ruhumuzu manevi duygular, paylaşımlar ve de sevgiler beslemiyor mu?...

Dünyada hümanizmi ilk başlatan, sevgiye, hoşgörüye, yardımlaşmaya insan olmanın değerleri diyen; Yunuslar, Mevlanalar, Hacıbektaş Veliler; bu toprakların erenleri. Bizim çocuklarımızda bu öğretileri hem içselleştirecek, hem de evrendeki tüm insanlarla paylaşacak...

ÖĞRETMEN GÖRÜŞÜ

Önemli olan gerçek dünyadaki zorlu şartlara dayanmak

Ediz Kaya
CAS Koordinatörü- Beden
Eğitimi Öğretmeni

Sosyal sorumluluk projeleri gündeme geldiği zaman, öğrenciler bulundukları rahat ortamdan çıkıp gerçek dünyadaki zorlu şartlarla yüzleşme imkânı

buluyorlar. Bu şartların düzeltilmesi için kendilerinde bir sorumluluk hissediyorlar ve çaba gösteriyorlar. Bu çaba süresince kendi güçlü ve zayıf yönlerinin farkına varıyorlar, takım çalışmasının ne kadar önemli olduğunu anlıyorlar ve içlerinde var olan potansiyeli açığa

çıkartıyorlar. Topluma faydalı olabilmeyi vermiş olduğu kendini değerli hissedebilme duygusunu yaşıyorlar. Bu tip toplumsal projeler ile öğrencilere gerçek eğitimin nasıl olması gerektiğiyle ilgili değerli imkânlar sunmuş oluyoruz. Her bireyin, yaşadığı topluma bir şekilde

kendi imkanları ve yetenekleri doğrultusunda katkıda bulunması gerektiği fikrinin, bu projeler ile kazanılacağına inanıyorum. Her öğrencinin bunu başarabildiğini düşündüğümde, toplumsal sorunların çok daha kolay ortadan kaldırılabilceği gerçeğine inanıyorum.

İKİ ÖRNEK PROJE

Cezaevi çocuklarının yüzü güldü

BAKIRKÖY TUTUKEVİ ANAOKULU PROJESİ: Kadın tutukevinde anneleriyle birlikte mahkum hayatı yaşayan çocukların, dış dünya ile temaslarının olmadığını, ayaklarının hiç çimene basmadığını ve cezaevinden hiç dışarı çıkmadıklarını öğrenen Sosyal Yardım Kulübümüz, mahkum çocukları için bir organizasyon üzerinde hazırlıklara başladı. Çocukların öncelikle kısa süreliğine de olsa tutukevinden dışarı çıkmaları amaçlanan proje için, öncelikle tutukevi yöneticileriyle uzun süren bir izin alma süreci tamamlandı. Tutukevinde kalan çocukların neye ihtiyaçları olduğu yöneticilerle görüşüldü ve ihtiyaç listeleri hazırlandı. UAA öğrencilerine proje duyurulduktan sonra, misafir çocuklar için oyuncaklar alındı. Tutukevinde kalan çocukların isteği doğrultusunda, tek tek hediye paketlerinin yüzlerine isimleri yazılarak hediyeleri hazırlandı.

Okulda çocuklar için düzenlenen yılbaşı partisinde, öğrencilerimiz gruplara ayrılarak çocuklarla bire bir ilgilendiler, yüz boyama, yap-boz oyunları, dans, çuval yarışı ve çeşitli oyunlarla eğlenceli bir program hazırlandılar. Bahçeye çıkan, basketbol oynayan küçük çocukların neşeleri görülmeye değerdi.

Öğrencilerimiz, misafir çocuklara sevebilecekleri menüler de hazırladı. Söylenen şarkılarla yılbaşı pastasının kesilmesinin ardından hediyeleri verildi.

Hintli çocuklara İngilizce dersi

HİNDİSTAN PROJESİ: Ağustos 2015'te 9. ve 10. sınıflardan oluşan bir grup öğrencimiz, toplum hizmeti ve kültürler arası etkileşim amacıyla Hindistan'ın Cochin, Chennai ve Pondicherry şehirlerini ziyaret etti. 11 gün süren organizasyona 5 UAA öğrencisinin yanı sıra Delhi'den 8 IB öğrencisi ve Edyanchavadi köyünden 4 öğrenci de katıldı. Organizasyonda, öğrenciler doğal malzemelerle ev inşa atölyesinin yanı sıra, bambudan müzik aleti yapımında da çalışma şansı buldular. Edyanchavadi okulunda yerel öğrencilerle bir araya gelen UAA'lılar, öğrencilere başta İngilizce olmak üzere çeşitli konularda dersler verdiler.

UAA'DAKİ SOSYAL ÇALIŞMALAR

- Huzurevini iki ayda bir ziyarete giden öğrencilerimiz, yaptıkları pasta ve poğaçaları da huzurevi sakinlerine ikram ediyorlar. Bu ziyaretlerde, yaşlılara gitar eşliğinde şarkılar söyleniyor, sohbetler ediliyor. Huzurevi sakinlerinden ve yalnızlıklarından çok etkilenen öğrencilerimiz; ailenin değeri, ebeveynlerimizin bize ihtiyaçları olduğu dönemde onlara sevgi, ilgi ve gereken ihtimamın gösterilmesinin önemini canlı olarak yaşama şansını buluyorlar.
- Çarşamba/ Samsun Mustafa Kemal Ortaokulu'nun talebi üzerine, bir velimizin de desteğiyle bilgisayar ekipmanları temin edildi ve bu okulda bir bilgisayar sınıfı kuruldu.
- Menderes/İzmir Değirmendere Ortaokulu'ndan gelen istek doğrultusunda öğrencilerimiz, okulun ihtiyacı olan kırtasiye malzemelerini temin ettiler.
- Okulumuzda kurabiye satışlarından toplanan para ile Suriyeli çocuklar için kitap, oyun hamuru ve boya alındı.
- Yedi koli kitap, Payda Mardin Kitap Masası'na yollandı.
- Dört koli yün giysi Üsküdar Kızılay'a teslim edildi.
- Okulumuz 12. sınıf öğrencileri, YGS'ye girdikten sonra, hiç kullanmadıkları test kitaplarını okula getirerek hazırlanan

kutulara bıraktılar. Dokuz koli test kitabı, hikâye ve romanlardan oluşan üç koli, spor malzemelerinden oluşan bir koli Büyükçekmece Çakmaklı Cumhuriyet Anadolu Lisesi'ne gönderildi.

- Sosyal Yardım Kulübü tarafından, İstanbul'da tiyatrodan oynayacak görme engelli bir öğrencinin, İstanbul'a her ay provalara gidip gelebilmesi için gerekli maddi destek sağlandı.
- Mezunlar derneğinin okulumuzda düzenlediği Mor Salkım Festivali'nde, Sosyal Yardım Kulübü öğrencileri, pizza satarak gelirini Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne bağışladılar.
- Körleri Eğitim ve Kalkındırma Derneği'ne maddi destekte bulunuldu.
- Edirne ve Gömeç'te ilkokullara çeşitli yardımlarda bulunuldu.
- Aziz Nesin Vakfı Çocuk Köyü'nde 23 Nisan Etkinliği düzenlendi, Vodafone Maratonu da Aziz Nesin Vakfı için koşuldu ve maddi destek toplandı.
- Görme Engelliler için sesli kitap projesinde kitap okuması yapıldı, İngilizce dersi verildi.

ÖĞRETMEN GÖRÜŞÜ

Sosyal sorumluluk geleneği bize çok şey kazandırdı

Güliden Manav
Coğrafya Öğretmeni

Üç yıl önce geldiğim Tarsus Amerikan Koleji'nde beni en çok etkileyen çalışmaların, belki de en başta geleni, sosyal sorumluluk projeleri oldu.

Bu projelerin okul için çok önemli olduğunu, bazı okullardaki gibi sadece proje isimlerinden ibaret olmadığını, öğretmen ve öğrencilerin gayretli çalışmalarını, özellikle de çalışmalarda öğretmenden çok öğrenciye sorumluluk verildiğini, öğretmenlerin iyi birer danışman olduklarını gördüm.

Aslında okulumuz için sosyal sorumluluk projelerinin çok önemli olmasının en büyük kanıtı da; bu projelerin okulun kurulduğu günlerden beri

varlığını hiç aksatmadan, hatta yeni projeler eklenerek devam ettirilmesidir.

Okulumuzda her zümrenin en az iki projesi bulunur ve mutlaka bütün zümre öğretmenleri ve idareciler, bu güzel sorumluluk duygusunu yaşayabilme fırsatını bulurlar. Sorumluluk yerine getirilirken, gönüllülük esasına bağlı olarak öğrencilere etkin roller verilir.

Örneğin öğrencilerimizin, yani başımızdaki devlet okulu Karamehmetler İlkokulu'nun öğrencilerine haftanın dört günü çeşitli dersler vermesi ve bu derslerde küçük öğrencilerin abla ve ağabeyleriyle yaptıkları sohbetlerin, sordukları sorulara aldıkları yanıtların onların geleceğine olumlu yönde şekil vermesinin amaç edinilmesi; özel

günlerde öğrencilerimizin kardeşlerini unutmayıp onlara küçük sürprizler hazırlamaları; yine yaklaşık 20 dakikalık mesafede varlığından bile haberdar olmadığımız köylere ulaşip orada bulunan öğrencilere yeni ufuklar açabilecek kitapların ulaştırılması; görme engelli öğrenciler için sesleriyle kitaplara hayat veren öğrencilerimiz gibi daha birçok projedeki temel amacımız öğrencilerimizin bu projelerin içerisinde yer almasını sağlamaktır.

Projelere katılan öğrencilerimizde gözlemlediğimiz bazı davranışlar ve onlara kazandırmayı istediklerimiz ise; okulumuzun çatısı altında bulunan herkesin olumlu davranışlar edinmesi, yaşanan problemlere çözüm önerileri sunabilmesi, kültürel

ve çevresel konularda etik ve duyarlı davranışlar sergilemesi, empati/duygudaşlık kurabilmesi, fedakarlık yapabilmesi, geleceğe umutla bakabilecek gençlerin yetişmesi için katkı sağlayabilmesi, paylaşımı öğrenmesi, projeleri yerine getirirken sarf ettikleri enerjinin iyilik yapma duygusunun kazandırdığı huzurla birbirini dengelemesi, her sınıf seviyesinin aynı projede buluşması nedeniyle grup çalışması bilincinin kazanılması, kaynaşmayı sağlaması ve iletişimlerinin güçlenmesi, hem kendilerinin hem de gittikleri yerdeki öğrencilerin özgüven duygularının gelişmesine katkı sağlamaları ve en önemlisi adından da anlaşılacağı gibi sorumluluk duygusu kazanmalarının sağlanmasıdır.

ÖRNEK PROJE

Gezici kütüphane geleneği

Önder ŞİT
Türk Dili ve Edebiyatı
Bölüm Başkanı

Tarsus Amerikan Koleji geleneğinin bir parçası olan Gezici Kütüphane etkinliği geçmişten bugüne uzanan bir çizgide, zenginleşerek, gelişimini ve varlığını sürdürmektedir. Yüz yıllık bir mazisi olan etkinlik, civardaki köylere binek hayvanı erişen öğrencilerimiz, öğrenme ve öğretme sürecinin aşamalarını da anlar, sevgi dolu bir lider olma yolunda sağlam adımlar atarlar.

Ders anlatımının ardından okul bahçesine geçilir ve oynanan oyunların, kimi zaman yenilen yemeklerin ardından kitap alışverişi yapılır. Küçük öğrenciler istekle, adeta yarışarak, kitaplara ulaşmaya çalışırlar. Yaş grubuna uygun roman ve hikâye kitaplarının ağırlıkta olduğu kütüphaneden dilediği kitabı alan küçük öğrenciler, okuma hevesiyle evlerine dağılırlar. Öğrenciler hafta boyunca kitaplarını okur, ailelerindeki bireylerle, arkadaşlarıyla paylaşırlar. Zaman zaman farklı bir okuldan öğrencinin gelip kitap istediğini görmek harika hissettirir.

Kitap, köyde farklı bir hava yaratmıştır artık. Olanaksızlıklar içinde bir umut olur Gezici Kütüphane. İlk kez bir köy gören öğrencilerimizle, dilediği kitabı seçen küçük talebeleri kaynaştırır. Merkepten, minibüse dönüşmüştür ama daima sevgiyi taşır. Ova köyünde zeytin yetiştiğini fark etmişizdir böylelikle, alaturka okul tuvaletini, çeşmelerini görmüşüzdür. Yeni sözcükler öğrenmişiz, 'memleket kokusunu' çekmişizdir içimize.

Her sene bir nebze daha geliştirip varlığını sürdürdüğümüz Gezici Kütüphane, Tarsus Amerikan Koleji'nin mühim ve etkili sosyal sorumluluk projeleri arasındaki yerini/değerini korur böylece.

dersleri vererek öğrenme sürecini çeşitlendirme yoluna giderler.

Anlatımlar, ders notları ve hazırlıklı/hazırlıksız yaratıcı etkinliklerle desteklenir.

Oynanan oyunlar ve haftalık olarak sürdürülen konular, nitelikli bir iletişim de beraberinde getirir. Ders anlatımı neticesinde özgüvenini geliştiren ve okul misyonundaki 'liderlik' vasfına erişen öğrencilerimiz, öğrenme ve öğretme sürecinin aşamalarını da anlar, sevgi dolu bir lider olma yolunda sağlam adımlar atarlar.

Ders anlatımının ardından okul bahçesine geçilir ve oynanan oyunların, kimi zaman yenilen yemeklerin ardından kitap alışverişi yapılır.

Küçük öğrenciler istekle, adeta yarışarak, kitaplara ulaşmaya çalışırlar. Yaş grubuna uygun roman ve hikâye kitaplarının ağırlıkta olduğu kütüphaneden dilediği kitabı alan küçük öğrenciler, okuma hevesiyle evlerine dağılırlar. Öğrenciler hafta boyunca kitaplarını okur, ailelerindeki bireylerle, arkadaşlarıyla paylaşırlar. Zaman zaman farklı bir okuldan öğrencinin gelip kitap istediğini görmek harika hissettirir.

Kitap, köyde farklı bir hava yaratmıştır artık. Olanaksızlıklar içinde bir umut olur Gezici Kütüphane.

İlk kez bir köy gören öğrencilerimizle, dilediği kitabı seçen küçük talebeleri kaynaştırır. Merkepten, minibüse dönüşmüştür ama daima sevgiyi taşır. Ova köyünde zeytin yetiştiğini fark etmişizdir böylelikle, alaturka okul tuvaletini, çeşmelerini görmüşüzdür. Yeni sözcükler öğrenmişiz, 'memleket kokusunu' çekmişizdir içimize.

Her sene bir nebze daha geliştirip varlığını sürdürdüğümüz Gezici Kütüphane, Tarsus Amerikan Koleji'nin mühim ve etkili sosyal sorumluluk projeleri arasındaki yerini/değerini korur böylece.

TAC'DEKİ SOSYAL ÇALIŞMALAR

- **Lösemili çocuk kalması:** Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün gerçekleştirdiği sosyal sorumluluk projelerinden "Çocuk Onkoloji Ziyaretleri" önemli bir yere sahip. Amaç, lösemili çocuklara yardım elini uzatmak.
- **Çocuklar için kıyafetler toplandı:** Öğrencilerimizden Sema Nil Yılmaz'ın yaptığı proje kapsamında, göçmen tarla işçilerine göndermek için çocuk kıyafetleri bağışı toplandı.
- **Mersin Gözne hayvan barınağındaki dört ayaklı dostlarımız:** Hayvan sevgisinin ve onları sahiplenmenin önemini hissettirmeyi amaç edinen TAC öğrencileri ve öğretmenleri, Fen Bölümü'nün üstlendiği sosyal sorumluluk projesi kapsamında Mersin Gözne hayvan barınağını ziyaret etti.

● Adana Huzurevi ziyareti:

Adana Huzurevi ziyaretinde birçok hayat tarzını tanıma fırsatı bulduk. Amacımız, yaşlılarımızı ziyaret edip yanlarında olmak ve onlarla güzel vakit geçirmekti. Sohbetleri cana yakın ve övgü doluydu. Her fırsatta biz gençlere olan inançlarını dile getirdiler. Öte yandan TAC Matematik Bölümü de huzur evini ziyaret etti. Öğretmenleri ve öğrencileri,

2015-2016 eğitim öğretim yılında, TAC Müdürü Günseli Yüksel'in başlattığı ve uzun zamandır devam eden sosyal sorumluluk projesi kapsamında, "Mersin Yardım ve İyilik Vakfı'na çeşitli tarihlerde ziyaretlerde bulundular.

- **Komşu okul öğrencilerinin fen derslerinde yardım:** IB öğrencilerimiz, komşu okul öğrencilerinden 3., 4. ve 5. sınıfta olup, fen derslerinde başarısını yükseltmeye istekli olan öğrenciler ile her hafta salı günü okul sonrasında, bireysel ve toplu olarak akademik çalışmalar yaptı.

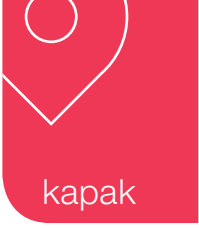
- **ZİÇEV Zihinsel Engelliler Okulu ziyareti:** Tarsus Amerikan Koleji Matematik Bölümü öğretmenleri ve bir grup öğrenci, toplum hizmeti kapsamında, 2014 ve 2015 Eğitim-Öğretim yıllarında, Tarsus ZİÇEV Makbule Ölçen Zihinsel Engelliler Okulu'na iki ayrı ziyarette bulundular.

- **Komşu okul öğrencilerine matematik desteği:** Tarsus Amerikan Koleji öğrencileri, Matematik Bölümü öğretmenlerinin desteğiyle, üç yıldır hafta içi okul sonrası Hasan Karamehmetler İlköğretim Okulu'ndan gelen bir grup 3. ve 4. sınıf öğrencilerine matematik dersi desteği veriyorlar.

- **Tarsus Huzurevi Ziyareti:** Toplum Hizmetleri kapsamında, Sosyal Bilimler Bölümü öğretmenleri, yatılı bir grup öğrenci ile birlikte Tarsus Huzurevi'ni ziyaret ettiler.

- **Kadın Sığınma Evi Ziyareti:** "Kadın Sığınma Evleri Projesi", ülkemizde 1990 yılında uygulanmaya başlandı. Kadın Sığınma Evleri denince, öncelikle sadece şiddet gören kadınların sığındıkları yerler akıllara geliyor. Halbuki sadece fiziksel şiddet değil, cinsel istismara uğrayan, törelerle hayatı tehlikeye giren, sokakta yaşayan, gidecek yeri olmayan kadınların da sığındıkları yerlerdir Kadın Sığınma Evleri. TAC öğrencileri bu konuyla da yakından ilgilenerek hassasiyetlerini kanıtladılar.

STRATEJİK BAKIŞ

SAC'den yeni bir model: Social Engagement

SAC Amerikan Koleji, SAC Social Engagement adlı projelerini hayata geçirmeye başladı. Proje, demokrat bilinci içselleştiren bireyler yetiştirmeyi ve toplumsal duyarlılığı artırmayı hedefliyor. Bu proje, öğrencilerin kişisel özelliklerini ön plana çıkartıyor ve bireysel sorumluluk almalarına da fırsat veriyor. SAC Social

Engagement projesinin yanında, öğrenci kulüpleri de kendi çalışma alanları içerisinde topluma hizmet projeleri üretiyorlar. Bu şekilde, kulüplerini daha aktif bir hale getiriyorlar. Öğrenciler, projenin hazırlık aşamasından bitimine kadar aktif bir katılımı fikir üretiyorlar, projenin yürütülmesinde aktif rol oynuyorlar.

ÖRNEK PROJE

SOMA'da buluştuk

Bu sene 23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı Soma'da, Somalı öğrencilerle birlikte kutlamak isteyen SAC, bu ziyareti çok sıkı ve detaylı bir çalışmanın ardından bir projeye dönüştürdü. Okul Müdürü Elvan Tongal liderliğinde hazırlanan projenin koordinatörlüğünü Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Mehmet Cemil ve Almanca Öğretmeni Başak Toprakkaz yürüttü. Proje ile Soma Naciye Evren İlköğretim Okulu'na 30 bilgisayarlık tam donanımlı bir bilgisayar laboratuvarı kuruldu ve SAC Öğrencisi Kadir Mert Barutçuoğlu (9A) laboratuvarı, Somalı öğrenciler için bir

kodlama atölyesi etkinliği gerçekleştirdi.

Bunun yanında Soma'da taşınmalı eğitimin sürdüğü Avdan Kasabası İlkokulu'nun da tüm spor malzemesi ihtiyaçları karşılandı. Tüm bu etkinliklerden sonra, SAC öğrencileri sendikalarından maden işçileri ve hakları konularında brifing alıp, iki sene önce maden kazasında hayatını kaybeden işçilerin ailelerinin kurduğu Sosyal Haklar Derneği'ni ziyaret ettiler.

Bu görüşmeler, SAC öğrencileri ve öğretmenleri için çok değerliydi. Soma Projesi, tüm bu çalışma ve ziyaretlerin ardından Soma Madenci Şehitliği ziyareti ile son buldu.

DİĞER PROJELER

- **Koridor Kütüphanesi Projesi:** Drama Kulübü tarafından başlatılan "Koridor Kütüphanesi Projesi" kapsamında, Çekmeköy'de bir ilkokula koridor kütüphanesi kuruldu. Proje için gerekli bütçe, okul içinde kek ve muffin satışı yapılarak elde edildi.
- **SAC Dans Gecesi:** Latin Dansları Kulübü tarafından organize edilen Dans Gecesi'nde elde edilen tüm gelirler, İsmihan İsmet Süzer Ortaokulu'na kırtasiye yardımı için kullanıldı.
- **Benimle Oynar mısın?:** Okul genelinde başlatılan kampanya dahilinde toplanan oyuncaklar, Nişantepe İlkokulu, Zeynep Kamil Çocuk Hastanesi, Rota Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi'nde bulunan çocuklara ulaştırıldı.

- **Bozuk Savaş:** Suriyeli mülteci ailelere destek vermek amacıyla başlatılan proje kapsamında, plastik paralar sınıf bazında biriktirilerek elde edilen gelir, ihtiyaç sahibi ailelere yardım olarak iletildi.

- **Terkedilmiş Köpeklere Destek Projesi:** Beykoz Ormanı'nda bulunan hayvan barınağına periyodik olarak gidilerek hayvanların yemek, barınma vb. ihtiyaçları doğrultusunda çalışmalar yapıldı.

- **Haydi Futbol Oynayalım:** Futbol Kulübü öğrencileri, Alemdağ Emlak Konut Ortaokulu öğrencileriyle bir araya gelerek futbol konusunda bilgi aktarımında bulunup, dostluk maçı yaptılar.

- **Haydi Voleybol Oynayalım:** Voleybol Kulübü öğrencileri de Alemdağ Emlak Konut Ortaokulu öğrencileriyle buluşup dostluk maçı yaptılar.

- **Huzurevinde Mini Konser:** Gösteri Korosu Kulübü üyeleri, müzik öğretmenleri gözetiminde, 12 Mayıs Perşembe günü Doğa Huzurevi'ni ziyaret ettiler. Öğrenciler, yaşlı sakinlere müzik ve eğlence dolu anlar ve heyecanlı dakikalar yaşattılar.

- **Mavi Kapak Projesi:** Türkiye Omurilik Felçliler Derneği için plastik kapak toplandı ve okul içi satışlarla elde edilen gelir ile tekerlekli sandalye bağışlandı.

- **Cezaevine Oyuncak Projesi:** Annelerinden dolayı hapisanede bulunan çocuklar için başlatılan oyuncak kampanyası kapsamında, toplanan oyuncaklar cezaevine gönderilecektir.

- **Çocuk Yuvasına Bağış:** Yemek Kulübü tarafından başlatılan proje kapsamında, Kasımpaşa Çocuk Esirgeme Yuvası'na bağışta bulunuldu.

- **Kanserli Çocuklara Umut Projesi:** Okul içinde düzenlenen Berliner çöreği satışlarından elde edilen gelir, Kanserli Çocuklara Umut Vakfı'na bağışlanacak.

- **Küçükyaşlı Sevgi Evleri Çocuk Esirgeme Kurumu ile Codehour:** MakerSAC Kulübü öğrencileriyle Küçükyaşlı Sevgi Evleri Çocuk Esirgeme Kurumu'ndaki çocuklar, SAC'de ağırlanarak bir saatlik kod eğitimi gerçekleştirildi.

Heyecanlı, duyarlı ve özgüvenli bireyler nasıl yetişiyor?

Sosyal sorumluluk projeleri, çocuklara yeni bir dünyanın kapılarını açıyor. Amaç, toplumsal sorunlar üzerine kafa yoran, duyarlı, işbirliğine yatkın, özgüveni yüksek çocuklar yetiştirmek. Peki bunda başarılı oluyor muyuz? Cevabı aşağıdaki projelerde yatıyor...

Özel Üsküdar SEV

İlköğretim Okulu olarak, öğrencilerinin toplumsal duyarlılık, farkındalık, işbirliği, dayanışma, etkili iletişim ve öz değerlendirme becerilerini geliştirmek, öncelikli hedeflerimizi oluşturmaktadır. Bu amaca hizmet eden Sosyal Sorumluluk Projelerinin 2015-2016 yılında gerçekleştirilen

tüm çalışmalarını, sizlerle bu platformda paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz. Projeleri büyük bir heyecanla gerçekleştirdik. Peki bu projelerin amaçları nelerdir?

Kısaca anlatalım: Okulumuzda yapılan bu çalışmalar ile bir yandan toplumsal sorunların çözümüne katkı sağlanırken,

diğer yandan öğrencilerin bu sorunlara yönelik duyarlılıklarını artırılıyor. Sonuç olarak, öğrencilerin kendini ifade edebilen, özgüveni yüksek, ekip çalışmalarına yatkın ve sorumluluk alan aktif yurttaşlar olmalarının temeli atılıyor.

ÖRNEK PROJE

Üsküdar'dan Ceylanpınar'a Dostluk Köprüsü

Özel Üsküdar SEV Ortaokulu öğrencileri, Sosyal Bilgiler Bölümü tarafından organize edilen sosyal yardım projesi "Üsküdar'dan Ceylanpınar'a Dostluk Köprüsü" ile; Ceylanpınar Cumhuriyet Ortaokulu ve Ceylanpınar Mehmet Akif Ersoy Anadolu Lisesi'ndeki kardeşlerine, arkadaşlarına dostluk ellerini uzattılar.

Proje konusunun Suriye sınırında olması, savaşla her an iç içe olması, bölgenin sosyo-ekonomik koşullarının olumsuzluğu, çok çocuklu ailelerin ihtiyaçları ve bu ihtiyaçları gidermede zorlanmaları; Ceylanpınar

İlçesi'nde görev yapan bir öğretmeni harekete geçirdi.

Projenin amaçlarını ve izlenecek basamaklarını okula tanıtmak amacıyla çalışmalar başladı. 5., 6., 7. ve 8. sınıf öğrencileri konuyla ilgili bilgilendirildi. Velilere tanıtıcı mektup gönderildi. Bütün sınıflarla yardımlaşma, sorumluluk, toplum bilinci, dayanışma, savaş ve eğitim konularında konuşuldu. Ceylanpınar Cumhuriyet Ortaokulu ve Ceylanpınar Mehmet Akif Ersoy Anadolu Lisesi'nden gönderilen fotoğraflar ve bilgiler paylaşıldı. Muhasebe bölümü, nakliye masrafları konusunda

destek oldu. Okul Aile Birliği, fotokopi makinası ve fotokopi kâğıdı gönderdi. Bilgi-İşlem bölümü, kullanılmayan dizüstü bilgisayarları hediye ederek destek oldu. Bu proje ile 134 koli yardım malzemesi gönderildi. Katılan öğrencilerimize sertifikalar verildi.

Şanlıurfa Ceylanpınar Cumhuriyet Ortaokulu ve Ceylanpınar Mehmet Akif Ersoy Anadolu Lisesi idareci ve öğretmenleri, Özel Çamlica SEV Ortaokulu idaresine ve Sosyal Bilgiler Bölümü'ne teşekkür plaketi göndererek, projeden duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

ÜSKÜDAR SEV'DEKİ ÇALIŞMALAR

- **Ağaçlarımızı kitaplarla süslüyoruz:** Öğrenci Birliği sınıf temsilcilerimiz ile birlikte, Toplum Hizmeti Komitesi ve Okul Aile Birliği'nin ortak kararı üzerine, "Kitap Bağış Kampanyası" olarak planlanan bu çalışma, 30 Kasım tarihinde büyük bir heyecanla başladı. Toplanan kitaplar, Okul Aile Birliği'nin araştırmaları doğrultusunda, kütüphane kurmak için desteğe ihtiyacı olduğunu tespit ettiğimiz İstanbul Ataşehir'de bulunan Ali Fuat Cebesoy İlkokulu'na bağışlandı. Çocuklar, yaşlılarına hediye edecekleri kitapları, büyük bir motivasyonla evlerinden getirdiler. Kitap kampanyamızda 2 bin 211 adet kitap toplandı.
- **Öğretmen şiir dinletisi:** Amacımız, çocuklarımızı, öğretmenlerinin de sahne olarak performans sergilediğini göstermek ve bu uygulama sonunda aldığımız olumlu geri bildirimler projenin doğruluğunun kanıtı oldu.

- **Oyuncak kütüphanesine bağış:** Okulumuzda kurduğumuz Oyuncak Kütüphanesi, proje olarak çevre okulların da ilgisini çekti. Bu kapsamda, Beylerbeyi Burhaniye İlkokulu'ndan gelen talep üzerine, okul müdürümüzün de desteği ile öğretmenlerden toplanan oyuncaklar, okullarında oluşturmak istedikleri Oyuncak Kütüphanesi için bağışlandı.

- **23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Şenliği:** Sosyal Sorumluluk projelerimize, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ve Şenliği'nde de devam edildi. 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin görsel sanatlar dersinde ürettiği kitap ayracı, magnet ve çerçeveler, stantlarda sınıf temsilcisi öğrencilerinin yardımıyla satışa sunuldu. Okul Aile Birliği üyeleri, okul logolu tişört, kupa, birbirinden lezzetli yiyecekler ve malzemelerle satış yaparak, toplum hizmetine katkıda bulundular.

STRATEJİK BAKIŞ

Toplum hizmetinde tam not

Özel İzmir SEV İlköğretim Kurumları'nda da, sosyal sorumluluk herkes için bir önceliktir ve sosyal aktiviteler programının önemli bir parçasıdır. Toplum hizmeti çalışmalarında yapılan yardımlar önemli olmakla birlikte, asıl hedef öğrencilerimize bu süreci yaşatmak; onların topluma hizmet konusunda

düşünmelerini, ihtiyaçları tespit etmelerini, plan yapmalarını ve yaratıcılıklarını kullanarak kaynak yaratmalarını sağlamaktır.

Hizmetin sadece maddi anlamda değil, öğrencilerin emekleri ve çabaları ile gerçekleşen birçok projeye adım atıyorlar.

İşte bu yıl gerçekleşen örnek projeler...

ÖRNEK PROJE

GOZY Kitabı ile Çevre Bilinci

6. sınıf öğrencileri, yaklaşık bir yıldır süren çalışmalarının ardından, akranlarıyla yaşadıkları deneyimleri paylaşmak ve çevre bilinci oluşturmaya yönelik GOZY kitabını yazdılar. Öğrencilerin yarattığı "GOZY" adlı karakterin başından geçen öykülerden oluşan kitap içeriğinde; çocuklar öyküleri okurken çevreyi nasıl ve neden koruyacaklarını öğreniyorlar.

ayında, çöplerden kompost gübre yaparak çalışmalarına başladılar. Ardından, denizden toplanan çöplerle kendi kendini sulayabilen bir saksı yaptılar. Bu saksıya eski bir Kızılderi yöntemi olan "Üç Kız Kardeş" yöntemi ile bitkiler ektiler ve bu bitkileri, yaptıkları kompost gübresiyle besleyip büyüttüler. Öğrencilerimiz, bu süreçte kazandıkları deneyimleri, akranlarıyla paylaşmak için GOZY kitabını yazdılar. Öğrencilerin yarattığı "GOZY" adlı karakterin başından geçen öykülerden oluşan kitap içeriğinde; çocuklar öyküleri okurken çevreyi nasıl ve neden koruyacaklarını öğreniyorlar.

İZMİR SEV'DEKİ TOPLUM HİZMETİ ÇALIŞMALARI

Özel İzmir SEV İlköğretim Kurumları'nda, sınıf seviyesine uygun olarak, farklı toplum hizmeti çalışmalarına yer verilir. Bu yıl birinci sınıf öğrencilerimiz, görsel sanatlar derslerinde kendi emekleri ile yaptıkları seramik çalışmalarını satarak gelir elde ettiler. Bu geliri, seçtikleri bir ilkokulun ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullandılar. İkinci ve üçüncü sınıflarımız da benzeri faaliyetlerde bulundular.

● **Bazaar Day:** Yaşadığı ülkeye ve dünyaya karşı sorumluluk duyan, duyarlı bireyler yetiştirmeyi hedefleyen okulumuzun öğrencileri, okulda yıl boyunca düzenledikleri etkinliklerin gelirlerini toplum hizmeti amaçlı kullanırlar. Öğrencilerimiz bu sene, İzmir Hasta Çocuk Evleri Derneği'ne destek sağlanmasına karar verdiler.

● **Geri Dönüşüm ve E-atık Kampanyası:**

Bu etkinlikte, çevreye duyarlı olmanın, az tüketmenin önemi üzerine sınıflarda çeşitli konulara yer verildi.

● **Atık Yağ Projesi:** İzmir SEV öğrencileri, atık yağların hem bizlere hem de deniz canlılarına olan zararını aktardıkları sunumla yarışmada birinci oldular.

● **Karbonayakizi Bilgilendirme Toplantısı:** Altıncı sınıf öğrencileri, Eko Okul çalışmaları kapsamında, "Karbonsuz Mutluyum" temalı sunumlarıyla, "Kültürpark Rotary Kulübü" üyeleriyle buluştu. İnsanların yaşamları içinde kullandıkları elektrikli aletlere ve yakıt tüketimine bağlı olarak ortaya çıkardıkları karbon miktarını anlatan "Karbonayakizi" ile ilgili sunuma, öğrencilerimiz de aktif olarak katılım gösterdiler.

● **INNOSEV, Geri Dönüşüm ile Üretime Katılım Projesi:** 5. sınıf öğrencileri, Sosyal Bilgiler dersinde, "Üretime Katılım, Geleceğimizi Kurtaralım" ile "Girişimcilik"

konularımız ve "İnovasyon" teması kapsamında, "INNOSEV" projesini gerçekleştirdi. Bu projede öğrencilerimiz, yaptıkları ürünleri toplum hizmeti yararına sattılar.

● **BİLİMSEV Çocuk Dergisi:** 5. sınıf öğrencileri, "Sürekli Yayınları İnceliyoruz" konusu kapsamında, BİLİMSEV Çocuk Dergisi hazırladılar. Satıştan elde edilen gelir, bu sene İzmir Hasta Çocuk Evleri Derneği'ne bağışlandı.

Vicdanın sesini duymak

Okulumuzun hedefi, yaşamları boyunca insanlığa hizmet amacıyla demokratik süreçlere katılan ve kuruluşlarında görev alan bireyler yetiştirmektir. Bir çocuğa bilgiye ulaşmayı ve akılcı düşünmeyi öğreterek başarısını sürekli kılabilirsiniz; ancak ona vicdanının sesini dinlemeyi de öğretmelisiniz ki, başarının yanında mutluluğa da ulaşabilsin. Tarsus SEV'de tüm öğrencilerin; sosyal bilinci geliştirmiş, yaşadığı topluma uyumlu, duyarlı, sevgi, saygı ve hoşgörü gibi manevi değerlere sahip, paylaşımcı kişiliklere sahip olması beklenir.

Toplum Hizmetleri, öğrencilerde yaşadıkları toplumun diğer bireylerine

karşı farkındalık yaratmayı; toplumsal eşitsizliği en aza indirmek için bilgi, varlık ve becerilerini paylaşma duygusu geliştirmeyi; vatandaş olarak herkesin yaşadığı ülkeye karşı vicdani sorumluluklar taşıdığı bilincini yerleştirmeyi hedefler.

Tarsus SEV öğrencileri, sosyal sorumluluk projeleri ile okul toplumunun dışında farklı yaşamların da olduğunu keşfeder ve bu keşifler aracılığıyla empati kurmayı, insanlara yardım ederek zenginleşmeyi öğrenir. Öğrencilerimiz, Toplum Hizmeti projeleri ile bir bireyin insana ve çevreye saygı göstererek, dünyada büyük bir fark yaratacağını, yaparak ve yaşayarak öğrenirler.

ÖRNEK PROJE

Robotikler iş başında

Dünyada 80 ülkeden 25 binin üzerinde takımın katıldığı FIRST LEGO League (FLL)* adlı uluslararası turnuvaya dahil olduk.

Tarsus SEV öğrencileri için bu bir turnuvadan çok, sosyal sorumluluk projesi olarak hayata geçti.

2015-2016 sezonunun konusu "Çöpe Çöpe Çözüm"... Bu kapsamda öğrencilerimiz, bölgemizin

narenciye bakımından zengin bir bölge olduğu için, önce okulda narenciye sıkıp öğrencilere narenciye kabuklarından ikram ettiler. Distilasyon yöntemiyle aromatik uçucu yağ elde edip, elde ettikleri bu değerli yağı, sabun ve mum yapımında kullandılar. Bu ürünleri satarak gelirini akülü tekerlekli sandalye almak üzere sosyal yardım fonuna bağışladılar.

TARSUS SEV NELER YAPTI?

• **Kitaplar Konuşuyor:** Tarsus SEV İlkokulu 4. sınıf öğrencileri, Kütüphaneler Haftasında, Kitaplar Konuşuyor temalı kitap defilesi gerçekleştirdiler. Bu etkinlikte öğrencilerimiz, okudukları kitaplardaki karakterleri canlandırarak kitapların sesi oldular.

• **Gönül Örgüsü Sevgi Köprüsü:** Zor şartlar altında

yaşayan çocuklara sıcak bir yardım eli uzatmak amacıyla hayata geçirilen Gönül Örgüsü projesine, Tarsus SEV İlkokul öğrencileri büyük bir ilgi gösterdi. Kendilerine verilen hediyeleri alan çocukların çok sevinceğini, kullandıkça üşümeyeceklerini düşündüler.

• **Meyve Şenliği:** Öğrencilerimizi beslenme alışkanlıkları konusunda bilinçlendirmek amacıyla, çarşamba günleri gerçekleşen pasta satışları, meyve satışına dönüştürüldü. Elde edilen gelir Toplum Hizmetleri çalışmalarında kullanılıyor.

• **Kardeş Okul Yılbaşı Partisi:** Aile Birliğimiz tarafından düzenlenen "Sihirbaz Gösterisi"ne ve "Noel Baba" etkinliğine, kardeş okulumuz Sakarya İlkokulu'ndan gelen arkadaşlarımız katıldı.

• **TAC-SEV Yardımcı Personel Çocuklarına Burs:** Toplum Hizmetleri çalışmaları kapsamında, 2015-2016 eğitim öğretim yılında, değişik illerde üniversitelerde okuyan yardımcı personellerimizin çocuklarına, geçmiş yıllarda olduğu gibi aylık burs yardımlarımız devam ediyor.

• **Tekerlekli Sandalye Projemiz:** Özel Tarsus SEV İlkokulu öğrencileri meyve satarak, Tarsus Kaymakamlığı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı aracılığıyla, her yıl düzenli olarak akülü bir tekerlekli sandalyeyi ihtiyaç sahibi bir engelli öğrenciye hediye ediyor.

• **Muş'taki Arkadaşlara Kitap Gönderdik:** Toplum hizmetleri projesi kapsamında okulumuzda kitap kampanyası başlattık. Kampanyaya katılım çok yoğun oldu. Toplanan kitapları, Muş'un Bulanık İlçesi Cumhuriyet İlköğretim Okulu'ndaki arkadaşlarımıza sevgilerimizle gönderdik.

• **Engelleri kaldırdık:** Okulumuzda, İnsan Hakları ve Sosyal Yardım Kulübü olarak, Engelliler Haftası dolayısıyla anlamlı bir etkinlik gerçekleştirdik. Özel Tarsus Makbule Ölçen Zihinsel Engelliler Okulu'ndan öğrencilerle bir kez daha bir araya geldik. Kulüp öğrencileri ve misafir öğrenciler arasında yapılan "Dostluk Maçı", sporun nasıl ortak bir payda olabileceğini bizlere gösterdi. Aynı zamanda engellerin bir futbol maçıyla bile aşılabileceğini gördük. Engelliler için en büyük engelin, diğer insanların onlara bakış açısı olduğunu fark ettik.

“Bir zamanlar buranın üstünden erkek kuş uçamazdı”

Müveddet Ceylan Tarman, okula erkek öğrenci alınmasını böyle yorumluyor. Tarman, hayat dolu, pozitif, anlatmayı, gülmeyi ve konuşmayı çok seven bir mezunumuz. Tam bir Cumhuriyet kadını. Geçen sayıdaki TAC ve ACI çınarlarından sonra bir UAA çınarı ile devam ediyoruz.

Üsküdar Amerikan’a girmenize ne vesile olmuştu?

Akrabalarımızın çocukları okuyorlardı ve okuldan çok memnunlardı.

O zaman okuldaki öğrenci sayısı ne kadardı?

Bütün okul, toplam 42 kişiydik.

Okulların başarısında hep ‘Müdür ve Müdire’lerden söz edilir. Sizin dönemin efsane müdiresi kimdi?

SEV'İN ASIRLIK ÇINARLARI

Müveddet Tarman,
oğlu ile birlikte
UAA mezun ofisini
ziyaret etti.

MÜVEDDET CEYLAN TARMAN
UAA'42

Miss Martin... Çok prezantable ve çok esaslı bir müdireydi. Çok da sevilirdi. Konuşmaya başladığında bütün öğrenciler susup dinlerdi.

Erkek öğrencilerin okula alınmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Bizim zamanımızda okulun üstünde erkek kuş bile uçamaz diyorlardı. Şimdi halimize bakın.

Sizin döneminizde erkek öğretmen var mıydı?

Vardı. Askerlik öğretmeni...

Okullun kurallarını deldiğiniz zamanlar olur muydu?

Bazen. Mesela gündüzleri çıkan öğrencilere Altıyol'dan ince çorap ismarlardık.

O zamandan bu zamana sizce neler değişti?

O zaman daha bir samimiyet ve bunun getirdiği daha kuvvetli bir arkadaşlık vardı.

Ne tür faaliyetler vardı?

Basketbol ve voleybol vardı. Tiyatromuz vardı. Bir de on kurnası olan bir hamamımız vardı.

Okulun içinde hamam mı vardı? Bir de okulun bahçesinde inekler olduğu söyleniyor...

Evet, on kurnalık hamam vardı. İnekler de vardı. Bir de her sabah, daha kahvaltı etmeden Kısıklı'ya yürüyüş yapardık.

İkinci Dünya Savaşı'nın en cıvıvli yıllarında öğrenciydiniz. Savaşın etkilerini yaşadınız mı?

Çok değil. Ama şu olmuştu: Siyah perdeler yapılmıştı. Onlarla karartma yapıldı.

Okulu bitirdikten sonra ne yaptınız?

32 sene TED Ankara Koleji'nde hocalık yaptım. Benim annem Azize Ceylan da, Türkiye'nin üniversite mezunu ilk üç kadınından biriydi.

Sosyal hayatınız nasıldı? Sinemaya gider miydiniz?

Şüreyya sinemasına çok giderdik. Sinemaya giderken kılığımıza dikkat ederdik. İyi giyinmeyi sever-

dik. Çok güzel bir film olursa karşı yakaya geçip Beyoğlu'na giderdik. Amerikalı hocalarımız "ayda en az bir kez vitrin alışverişi yapın" derlerdi. Vitrinler çok güzel olurdu.

Son olarak. Üsküdar Amerikan'da okumuş olmak size ne kazandırdı?

Özgür yaşamayı, plan yapmayı, paramı idare etmeyi ve daha pek çok şeyi öğrendim.

BABAM ATATÜRK'ÜN SEÇTİĞİ ADANA MİLLETVEKİLİYDİ

Babam Tevfik Tarman, ziraat işleri genel müdürüydü. Devlet onu yurtdışına yolluyor. Almanya'da Bonn ve Berlin Ziraat İktisadiyatı Enstitüsü'nde ihtisas yapmış. Tütün enstitüleri var. Onları araştırıp geliyor. Türkiye'de tütüncülüğü başlatıyor.

Sonra Çanakkale Savaşı'na katılıyor. Savaşırken bir takım bitkilere hastalık giriyor. Gelip onlarla mücadele ediyor. Ondan sonra Cumhuriyet ile birlikte Ziraat İşleri Genel Müdürü oluyor.

Ziraat İşleri Genel Müdürü iken, Atatürk, Çukurova'yı ziyarete geliyor. Bazı yetkililer gelip babama "Atatürk geliyor, elindeki tüm araçları ver, lazım" diyorlar. Babam da yazılı bir emir olmadan Atatürk de gelse bunu yapamayacağını söylüyor.

Atatürk, "Kim bu benden imzalı yazı isteyen kişi?" diye soruyor. Babam, "Ben istedim" diyor. Atatürk "Peki" diyor. Babam, "Herhalde beni görevden alacaklar" diye düşünüyor. Ama aradan zaman geçip Halk Parti kurulurken Atatürk, "Adana'ya pamuğu getiren, benden yazılı belge isteyen biri vardı. O hem namuslu hem de ciddi bir insandı" diyor. Böylece Atatürk, babamı Adana milletvekili yapıyor.

FOTOĞRAF: COŞKUN ÇELER

SEMIH BİLGİN TAC'68

Merzifon'dan Tarsus'a... *Bir hazinenin peşinde*

"Elimizdeki bu hazine için birşeyler yapılmalı" diyor Semih Bilgin. Niye mi? "Boş Alanları artık doldurmak için..." desek yanlış olmaz. Birileri 100 yıl önce yapmış, birileri bugün günışığına çıkarmış. TAC'li birkaç arkadaş da, hazineyi bir araya getirmek ve korumak için ellerinden ne gelirse yapmak konusunda kenetlenmişler. Arkalarına da SEV'in desteğini almışlar. Bu hazinenin ne olduğunu merak ettiniz değil mi? Semih Bilgin, hazinenin ve peşine düşmelerinin öyküsünü anlatıyor.

Tarih dergisinin Nisan 2016 sayısındaki yazının başlığı Salt Galata'daki sergiye o kadar yakışıyor ve benim düşüncelerimi o kadar tamamlıyor ki, kolayına kaçıp "kes/yapıştır" yapmayı seçtim...

"Boş Alanlar" sergisi beni TAC tarihimizin ve onun ötesinde ABCFM (Board) ile başlayan zaman tüneline taşıdı. 1820'lerden günümüze uzanan süreçteki tarihi öğrenmek bende heyecan yarattı...

Tarsus'daki lise yıllarında, seçmeli daktilo dersi vardı... Study Hall'ün üstünde çatı arasında bir mekan idi, çalışma odasında çekmeceler içinde bir sürü taş, fosil, cam çerçeve içinde kelebek, kavanozlanmış yılanlar, iskeletler, birçok obje vardı. Bütün bunların Merzifon Anadolu Amerikan Koleji'nden getirildiği

söylenirdi. Aslen Merzifon'lu olan aile büyüklerim de Merzifon'daki "Doğa Müzesi"nin varlığından hep söz ederlerdi...

Biz '68 mezunlarının bu konuya dahil olması yanılmıyorsa Şeref Etker arkadaşımızın, "Türkiye'de ilk doktoralı gökbilimci: A. G. Sivaslıyan" (Cumhuriyet Bilim Teknik, sayı 1446, 5 Aralık 2014) yazısıyla başladı. Sonrasında Salt Galata'daki ilgililerin, TAC ve yine sınıfdaşımız Nihat Taner ile görüşmeleriyle devam etti... Ve bizler o zaman anladık ki elimizde/okulumuzda değerini o güne kadar pek bilemediğimiz bir hazineye sahibiz: Merzifon Amerikan Koleji'nin Doğa Müzesi...

Merzifon Anadolu Amerikan Koleji resmen kapatıldığı 1939 senesinde 66 sandık ve kutu içinde, dört tonluk bir vagon yükü ile Tarsus'a nakledilmiş. Süreç içinde bazıları İstanbul'da Robert Koleji'ne ve St. Joseph Lisesi'ne gönderilmiş. Elimizde kalanlar ise çok ciddi bakıma, tasnife, araştırmaya muhtaç durumda.

Salt Galata'daki "Boş Alanlar" sergisini, açılış günü (6 Nisan) Şeref Etker, Nihat Taner, Ali Zallak ve ben birlikte gezdik. Serginin hedefi, izleyiciyi boş alanlara bakmaya davet etmek. Geçmişle bağlantılandırma gibi bir amacı olmadığı belirtiliyor. Sergide özellikle Merzifon Doğa Müzesinin kurucusu, var edeni Prof. Manissadjian (Manisacıyan)'ın serüveni anlatılıyor.

Bu vesile ile Tarsus'a çok miktarda referans da var. Halen elimizde olan değerli objelere ait, SEV'in izniyle çekilmiş fotoğraflar da sergileniyor. Bir kısmı günümüzde Ankara Üniversitesi'nin Herbariumun-

da korunan Mannissadjian koleksiyonundan "bitki" örneklerini gördük... Derken bir sürpriz: Ankara Fen Fakültesi Herbariumu'nun uzmanı Dr. Tuğrul Körüklü karşımızda. Söz Tarsus'tan açılıyor... Ve babası Fevzi Körüklü'den bahsediyor kendisi... Yani bizlere prep sınıfında "resim" dersi veren hocamız. Heyecanla o günlere dönüyoruz ve 92 yaşındaki sevgili hocalarıma, Ankara'ya saygılarımızı iletiyoruz...

Serginin Küratörü Marianna Hovhannisyan, Salt yöneticileri Vasıf Kortun ve Loran Tanatar Baruh, Amerikan Board Arşivleri ile ilgilenen Brian Johnson ile sohbetlerde bulunduk. Ve anladık ki elimizdeki bu hazine için birşeyler yapılmalı... Bir proje üretilmeli ve Anadolu'nun doğa tarihi koleksiyonu - tamamlanışından 100 yıl sonra - Tarsus'ta canlandırılmalı...

Tüm SEV öğrencileri bu hazineye ortak edilmeli... Bizler kolları sıvadık... Bir yerden başlayacağız, elbette SEV'in ve mezunlarımızın katkı ve destekleriyle...

BOŞ ALANLAR

PROJE BAŞLADI

Müzei yeniden biraraya getirme projesine başladıklarını belirten Semih Bilgin son durumu Buluşma'ya anlattı: "Ben SEV ile ilişkileri sağlıyorum. Doktor Şeref Etker İstanbul'da üniversitelerle ilişkileri sağlıyor. Nihat Taner Mersin'de lokal ilişkileri yürütüyor. Boğaziçi Üniversitesi'nden Aslı Hoca 2002'den beri burada kazı yapıyor. O da el verdi. İyi ilişkilerimiz var. Elimizdeki fosiller konusunda bizi bilgilendiriyor."

DAĞILMIŞ HAZİNE: ANADOLU KOLEJİ DOĞA MÜZESİ

"Merzifon ve civarından Ermeni, Rum çalışan ve öğrencileri bulunan; beşerî bilimler müfredatını saha araştırmasıyla harmanlayan kolejde yapılandırılan bu Anadolu Koleji Doğa Müzesi, Anadolu coğrafyasında döneminin yegâne örneğidir. Koleksiyonunda yedi binden fazla numune barındıran müzenin küratörü, Ermeni-Alman bilim insanı, botanikçi ve bitki koleksiyoncusu Profesör Johannes "John" Jacob Manissadjian'dır. Çalışmaları kapsamında uluslararası kurumlarla numune takası da gerçekleştiren Prof. Manissadjian, 1915'ten sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne yerleşir. Anadolu Koleji, personel ve öğrencilerini kaybetmesinin ardından ilerleyen dönemde kapanır; müze koleksiyonu ise, akıbeti belirsiz bir şekilde dağılır. Prof. Manissadjian tarafından el yazısıyla yazılmış olan ve 2015'te arşivde (Amerikan Bord Arşivi) bulunan katalogta, müzedeki tüm numunelerin yanı sıra, 18 vitrinin içeriği ayrıntılı tanımlamalarla etiketlendirmiştir."

(Boş Alanlar sergi broşüründen)

Sevdiklerinize bir çocuğun mutluluğunu hediye edin!

www.sev.org.tr adresimizde yenilenen Başı Formumuzla, özel günlerde sevdikleriniz adına başı yapabilir; sizin adınıza göndereceğimiz kartlarla sevdiklerinizi, vereceğiniz destekle de ihtiyaç sahibi öğrencileri sevindirebilirsiniz.

Burs başı yapmak için web sitemizdeki “Başılar ve Burslar” bölümünde bulunan “Başı Formu”nu doldurabilirsiniz.

donation.sev.org.tr

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ // İZMİR AMERİKAN KOLEJİ // TARSUS AMERİKAN KOLEJİ // ÖZEL SEV LİSESİ
ÜSKÜDAR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // İZMİR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // TARSUS SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI
SEV AMERİKAN HASTANESİ // SEV YAYINCILIK A.Ş. //

forum

1.BÖLÜM / KURULUŞ

Gelenekten Geleceğe Sağlık ve Eğitim Vakfı

Buluşma Dergisi olarak bu sayıdan itibaren SEV'in tarihini yazmak için kolları sıvadık. Kolay iş değildi. Konuyla ilgili kitaplar okuduk, belgeler inceledik, tarihe tanıklık eden insanlarla konuştuk. Tablolar yaptık, listelere yer verdik. O dönemin insanlarıyla konuştuk. Kuru bir tarih anlatmadık. Fotoğraflar, haritalar bulduk. Hepsi de çok çarpıcıydı. Anekdotlar topladık. Ve işte dünyada benzeri olmayan bir yeniden yapılanma başarısı, okullarına gönülden bağlı mezunların bitmez özverileri, bir geleneği geleceğe taşımayı kafasına koyan idealist insanların Türk insanına güveni... 32 kısım tekmi bir den bir tarih... Amerikan Bord'tan SEV'e bir geleneğin geleceğe taşınma öyküsü... ABD'de aralarında Harvard, Yale gibi pek çok üniversitede Amerikan Bord'un tarihi ile ilgili sayısız doküman olduğu bilinir... Bu çalışma ise, yerel bilgi ve bizzat o günün tanıklarından yola çıkılarak hazırlandı.

Tarihi yaklaşık iki yüzyıla yayılan Amerikan Bord Heyeti (ABH) geleneğini sırtlayan Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın 50 yıla yaklaşan tarihini tek bir sayıya sığdıramayacaktık. Bu dosyayı dört bölüme ayırdık. Ve yavaş yavaş yazmaya, anlatmaya, kurgulamaya başladık. İsterseniz Vakıf'ın kurulmasını sağlayan tarihi gelişmeleri, en başından kısaca anlatarak başlayalım.

SEV'in uzun yıllar kullandığı ilk logosu

DÜNYADAKİ EN BÜYÜK HİZMET ALANI

Protestanlar ilk olarak 1820'lerde Osmanlı Devleti'ne adım atmışlar. Osmanlı'nın 1850 yılında Protestanları bir 'millet' olarak tanıması üzerine Hristiyan cemaatleri arasında eğitim, sağlık ve dini hizmetler vermek için resmi olarak çalışmalara başlamışlar. Bu çalışmalar Birinci Dünya Savaşı'na kadar çok hızlı bir şekilde tüm Osmanlı coğrafyasına yayılacaktır. Öyle ki bu tarihte Amerikan Bord'un dünya çapındaki en yoğun hizmet ve yardım çalışmaları bu bölgelerde olacaktır. Amerikan Bord Heyeti'nin kaynaklarına göre 1914 yılında Osmanlı topraklarında 450 okulda 25 bini aşkın öğrenci eğitim alırken, 9 hastane ve 10 dispanser ile bir yayınevi ile hizmet veriyordu. Bu büyük hizmet ağı, Amerikan Bord'un dünya çapındaki faaliyetinin neredeyse dörtte birini oluşturacak kadar büyümüştür.

1850 yılından 1914'e kadar 64 yılda açılan okullarla, ABD'deki ve Avrupa'daki modern eğitim programları ve anlayışı Osmanlı topraklarına girmiştir. İlkokuldan üniversite eğitimi veren okullara, modern tıp eğitiminden sağlık hizmeti veren hastanelere kadar birçok kurum modern bilgi ve teknikleri Anadolu topraklarına taşımayı başarmıştır.

Öyle ki Antep'te bir tıp fakültesi, Merzifon ve İzmir'de doğa bilimleri, iktisat ve sosyal bilimler yüksek okulları, Harput'ta, Beyrut'ta yüksek okullar... Özel-

likle Rum ve Ermeni kökenli öğrenciler mezun olunca Avrupa ve ABD'de birçok üniversiteye doğrudan kabul ediliyorlardı. Bunlar artık okullarına geri dönüp öğretmen oluyorlar ve yeni bir nesli yetiştiriyorlardı.

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI VE BİR DÖNEMİN SONU

Birinci Dünya Savaşı gayrimüslim nüfus için zor yılların başlangıcı olurken Amerikan Bord için de yüzyıla varan büyük bir çabayı tehdit edecektir. Öyle ki Birinci Dünya Savaşı'nın 1918'de bitiminde ve arkasından Kurtuluş Savaşı ile Cumhuriyetin ilan edildiği 1923 yılları arasında artık ABH'nin Türkiye'deki kurumlarının neredeyse tamamı kapanmıştı. Bunun en büyük nedeni hizmet sundukları Hristiyan nüfusun, 1915 ile 1923 yılları arasında büyük oranda Türkiye'den ayrılmış olmasıydı. Bu okul ve kurumlardan yalnızca birkaçı Cumhuriyet ile birlikte yeniden açıldı; bazıları ise Yunanistan, Suriye ve Lübnan gibi ülkelere taşınarak faaliyetlerini sürdürmeye devam etti.

CUMHURİYET VE YENİDEN TOPARLANMA

Ama Amerikan Bord, 1924 yılında hemen bölgedeki çalışmalarını, Türkiye Cumhuriyeti kanunları kapsamında faaliyet gösterecek şekilde tek bir yönetim altında topladı. ABD, Kurtuluş Savaşı'nın ardından yapılan Lozan

Antlaşması'nın doğrudan tarafı olmasa da, Amerikan Okulları ve kurumlarına diğer milletlerin eğitim kurumlarıyla aynı statüyü tanır. Hatta İsmet İnönü ve Atatürk'ün Amerikan Okullarına ve kurumlarına yönelik doğrudan taahhütleri ve beyanları olur. Vakıf'ın kurucularından Engin Ünsal'ın aktardığına göre, Atatürk Amerikan okullarını yakından biliyor ve Cumhuriyet için gerekli dil bilen modern eğitim görmüş gençlerin yetişmesine katkıları olacağını söyleyerek destekliyor. Hatta Sivas Kongresi'nden Ankara'ya gidecek olan Atatürk, konvoyundaki otomobillerin lastik ve benzinini ücret almayı reddederek temin eden Amerikan okulu müdiresini de hiç unutmamıştır.

Sonuçta Lozan'ın ardından açık kalan Amerikan Bord okulları artık çoğu Müslüman Türkler'den oluşan öğrencilerine eğitim vermeye başlamıştır. Bunun en belirgin örneği Tarsus'ta, kuruluşundan beri St. Paul College olan adını değiştiren Tarsus Amerikan Koleji (The American College) ismini almasıdır. Amerikan Bord Tarihçisi Brain Johnson, o dönemi şöyle aktarıyor: "Bu sırada müdürlük görevini üstlenen ve 21 yıllık hizmet süresince TAC'nin sürekli değişimini gerçekleştirecek olan William Sage Woolworth, Türk toplumunda yeniden yapılanmanın getirdiği ilerlemeye olan güvenini ifade ederek, bu sırada ülkede çalışan Amerikan Bord eğitimcilerinin çoğunun da ortak düşüncesi olması gereken fikri şöyle

1822

Yüz elli yıl sonra **Redhouse Yayınevi** ismini alacak matbaa Malta'da kuruldu. 1833 yılında İzmir ve Beyrut'a iki şehre birden taşındı. 1853 yılında da İstanbul'a geldi. 1872 yılında Fincancılar Yokuşu'ndaki tarihi binasına yerleşti.

1861

Redhouse İngilizce Türkçe ilk sözlük yayınlandı.

1878

ACI İzmir'de eğitime başladı.

Maria West

1879

Gaziantep'te **Amerikan Hastanesi** Azariah Smith Memorial adıyla faaliyete geçti.

1888

Tarsus Amerikan Koleji kuruldu.

1898

İzmir'de lise ve yüksek öğretim veren **International College** kuruldu.

1876

Üsküdar American Academy adını alacak kolej Bahçecik'te kuruldu.

özetlemektedir: ‘Ulusun daha iyi şeyler başarabilmek için ciddi bir çaba harcadığı böyle bir dönemde burada, Türkiye’de olmaktan çok memnuniyet duymaktayız. Kıyafetlerinde yaptıkları değişiklik, Arap harflerini bırakarak Latin alfabesi öğrenmeleri, hükümet programında eğitime verdikleri önem –bütün bunlar ve daha pek çok şey bize Türk’ün neler başarabileceğini göstermektedir. Sürmekte olan değişimde küçük bir payımızın olmasından memnuniyet duyuyoruz.’”

İşte bu bakış açısıyla Amerikan Bord okulları 1928 yılında Akademik programlarını Milli Eğitim’in yönetmeliklerine göre uyarlar. En önemli değişiklik ise din eğitiminin artık tamamen kaldırılması ve müfredata laik ilkeler gelmesidir. Amerikan Bord, tarihçi Brian Johnson’un ifadesiyle, “Her ne hayır işi, her ne yöntemle yapılabilirse yapılmalı” ilkesi ile genç Cumhuriyet için çok önemli kadrolar yetiştirecek, laik ve modern bir eğitimin en önemli temsilcileri haline gelecek okulları yeniden inşa etmeye karar verir. 1930 yılına gelindiğinde, Türkiye’de dokuz okul, üç hastane ve bir matbaa hizmet vermektedir.

DÜNYA DEĞİŞİYOR VE KOŞULLAR ZORLAŞIYOR

Ancak ilerleyen yıllarda bu okullardan ve kurumlardan birçoğu özellikle mali sıkıntılar nedeniyle kapanmak zorunda kalacaktır. Bursa Amerikan Koleji, İzmir International College, Gedikpaşa Ame-

1968 YILI KURUCU YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Harold Schoup (Başkan)
Nebahat Karaorman
Anna Edmonds
Engin Ünsal
Richard Maynard
Dr. Ekrem Okyay
Melvin A. Wittler
İbrahim Yılmaz Poda

rikan Koleji, Merzifon Amerikan Koleji, Adana Amerikan Koleji, Merzifon Dispanseri, Talas Dispanseri 1960’lara kadar çeşitli sıkıntılar nedeniyle kapanan kurumlar arasındadır. Özellikle dünyayı sarsan 1929 Ekonomik Buhranı ve devamında İkinci Dünya Savaşı, Amerikan Bord’un mali kaynaklarını önemli oranda etkilemiş ve maddi sıkıntılar yavaş yavaş hissedilmeye başlamıştır. Geriye, okul olarak American Academy for Girls (Üsküdar Amerikan Lisesi), Tarsus American College (TAC), Talas American School, American Collegiate Institute (ACI), bir de Gaziantep’teki hastane ile Redhouse yayınevi kalmıştır. Ancak bu kurumları da büyük oranda mali sıkıntılar ve yeni yeni baş göstermeye başlayan kadro sıkıntılarıyla zorlu bir dönem beklemektedir.

YENİ BİR ŞEYLER YAPMAK LAZIM

Türkiye’deki Bord Heyeti çalışanları yaklaşan sıkıntılı dönemi hissetmek-

tedir. 1950’li yıllardan itibaren gerek Türkiye’de gerekse yurtdışındaki toplumlarda Amerikan Bord’un Türkiye’de geleceği tartışılmaya başlanır. Vakıf’ın resmi iki kurucusundan biri olan ve o dönem yayınevinde görev yapan Anna G. Edmonds, okulların geleceğiyle ilgili iki önemli tarihi vurguluyor. 22-26 Nisan 1964 tarihinde Üsküdar Amerikan Lisesi’nde okul ve yayınevinin katılımıyla bir eğitim konferansı yapıldığını söylüyor. Çıkan sonuç şöyledir: “Türkiye’den dostlarımızla daha geniş ve derin işbirliği yapmamızın zorunluluğunu görmeli ve fırsatları değerlendirmeliyiz.” Yine Anna Edmonds, 1966 yılında New York’ta yapılan bir konferansta Amerikan Bord Heyeti, Türkiye ve Ortadoğu dahil dünyada yaşanan sosyolojik ve toplumsal değişimlerin ele alındığını belirterek şunu söyler: “Amerikan Bord’un Türkiye’deki faaliyetlerini durdurmasına götüren birkaç neden vardı. Birincisi Amerika’dan gelen finansal desteğin azalması. İkincisi ise farklı dinlerin ve kültürlerin ötesindeki temel ve ahlaki değerlere sahip yeni insan kaynağının bulmada artan zorluklardı.” ABH bir yandan mali ve idari güçlükleri aşmaya çalışırken bir yandan da yeni bir yapılanmanın gerekliliği görüyor ve yeni yollar arıyordu. O dönem Türkiye’ye ABH’nin mali işlerinin başına gelen Harold Schoup şunları söylüyor: “Aslında tüm bunlardan öte, en büyük problem de bu kurumların üzerinde bulunduğu

1914
Birinci Dünya Savaşı başlarken Osmanlı coğrafyasında 450 okulda 25.922 öğrenci eğitim görürken, 9 hastane, 10 dispanser ve yayıncılık şirketi faaliyet gösteriyordu.

1923

Osmanlı Devleti resmi olarak son bulurken **Türkiye Cumhuriyeti** ilan edildi.

1925

Bir yıl kapalı kalan **TAC** tekrar eğitime başladı. İsmi **Tarsus Amerikan Koleji** oldu.

1927

Adana Amerikan Kız Koleji kapandı.

1928

Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin sınırları içinde **Amerikan Bord**, 8 okul, 3 hastane ve 1 yayınevi ile faaliyet gösteriyordu.

1931

1925’te Maarif Umumiye Kanunu tasarısına göre hazırlanan ve 23 Mart 1931’de Meclis’te kabul edilip 29 Mart 1931’de yasalaşan **1778 numaralı kanuna** göre ilk tahsillerini yapmak üzere tüm Türk vatandaşları ancak Türk okullarına gidebilecek. Böylece yabancı okulların ilkokul bölümleri kapatıldı.

gayrimenkullerin mülkiyetiydi. Bu araziler, eski çalışanların üzerine düzenlenmişti. Çünkü ABH'nin ilk yıllarında Türkiye'de mülkiyete tek sahip olabilenler bireylerdi. Ve bu insanların hepsi artık emekli olmuştu ve bazıları artık hayatta değildi."

İşte yine bu dönem 1960'ların başında William Sage Woolworth ilk defa bu tapularla ilgili çalışmaları başlatıyor. Tapu meselesinde önemli bir aşamayı, yani bilgilerin toplanması ve Osmanlıca'dan Türkçe'ye çevrilmesi işlerini, emekli olmadan Mr. Woolworth büyük oranda hallediyor. Üzerine tapu kayıtlı veya ölüm nedeniyle miras kalan tüm tapular için, bunların ABH'nin mülkiyeti olduğunu söyleyen belgeleri imzalatmayı başarıyor. Ancak yasal nedenlerden dolayı ABH yine de bu tapuları üzerine alamıyor.

1974'teki ikinci SEV Yönetim Kurulu'nda yer alan ve 17 yıl emek veren avukat Müjde Tekil, "Bu mülklere bir çivi bile çakamıyorduk. Daha da önemlisi mevcut yasalar nedeniyle eğer bir varis yoksa bu mülkler doğrudan Hazine'ye geçiyordu," diyor.

İşte Türkiye'de resmi bir vakıf kurma fikri o zaman doğdu diyen Harold Schoup, "Herkes sadece personel ve finansmanla alakalı olarak değil, aynı zamanda mülkiyetin ve binaların üzerinde bulunduğu gerçek araziler-

SEV MÜTEVELLİ HEYETİ BAŞKANLARI LİSTESİ

İSİM	BAŞLANGIÇ TARİHİ	BİTİŞ TARİHİ
YILMAZ PODA	1987	1994
ÖZDEMİR SABANCI*	1994	1996
MUSTAFA AYSAN	1996	1999
YAŞAR YAŞER	1999	2005
PROF. DR. İLTER TURAN	2005	2014
TAMER ŞAHİNBAŞ	2014	Halen

1996 Mart ayında Sn. Özdemir Sabancı'nın anısını ve projelerini devam ettirebilmek için Sn. Şevket Sabancı Fahri Başkan seçilmiştir.

le ile ilgili endişeler taşıyordu," diyor ve ekliyor: "Bu yüzden ABH, yerli bir vakıf oluşturmaya karar verdi. Önce bu vakıf Amerikan Bord Vakfı olarak kurulacaktı. Ama yabancı kurucuların olduğu bir vakıf için yine mülkiyet sorunları çıktı. Bütün bu sorunlar nasıl çözülecekti?"

SON DAMLA VE VAKIF FİKRİ

Tam bu günlerde Amerikan Bord yani ABCFM uluslararası faaliyetlerini 1960'ta bitirmeye karar verdiğini açıklar. Türkiye'deki girişimlerini ise "American Board" adını muhafaza ederek United Church of Christ'in (UCC) ilgili bir birimine devrederler. Bu karar ile birlikte Türkiye'deki mülklerin elden çıkarılmasına karar verilir.

ABH küresel olarak önemli sorunlarla boğuşurken, çıkma kararının da etkileriyle 1967 yılında Talas Amerikan

Ortaokulu artık finansal olarak kendini sürdüremeyeceği bir duruma gelir. Ve Amerikan Bord, bu okulu kapatma kararı alır. İşte bu gelişme birçok fikir, fırsat ve düşüncenin hayata geçmesi için bir ateşleyici olacaktır. Uzun yılların ardından bir Amerikan Okulu'nun kapanması, mezunlar başta olmak üzere birçok insanı harekete geçirecektir. Artık Amerikan Bord'un yüzyılları aşan okul ve kurumlarının tamamının kapanması gündemdedir ve bu haber mezunlar arasında kulaktan kulağa yayılır.

Talas'ın kapanmasıyla ve diğer okulların da kapanabilecekleri söylentilerinden çok etkilenen mezunlar Bord yöneticileri ile birçok defa bir araya gelip neler yapılabileceğini konuşmaya başlarlar. Engin Ünsal, Talas kapanınca çok sarsıldıklarını söylüyor: "Avukatlık yapıyordum ve o zamanlar bizim mezunlardan tek avukat benim. Hocalarımızla filan toplanıyoruz. Talas kapanınca Tarsus'a geldiler. 'Ne yaparız ne ederiz' diye konuşuyoruz. Bu görüşmeler sırasında hem finansal, hem yönetsel açıdan burayı daha düzgün, işletmecilik kurallarına uygun bir yer yapmak istediklerini söylediler. Ama önümüzde büyük bir tapu sorunu vardı. Ne yapalım diye konuşuyoruz sürekli. Sonra en iyi çözümün bir vakıf kurmak ve okulları, gayrimenkulleriyle bu vakfa devretmek

1934

Adnan Menderes'in de mezunu olduğu İzmir'deki **International College** Beyrut'a taşındı.

1938

1918'te kapanan **Merzifon Anadolu Koleji**, önce kız okulu olarak açıldı, ancak 1924'te tekrar kapatıldı ve 1936'da lise eğitimi için tekrar faaliyete geçse de 1938'de tekrar kapatıldı.

1950

İlk olarak 1861'de **Redhouse sözlük**, editörler Andreas Tietze, Sofi Huri ve John Kingsley Birge tarafından yenilenerek yayınlandı.

1960

Uzun yıllardır faaliyet gösteren Amerikan Bord Heyeti'nin (ABH) bağlı olduğu American Board of Commissioners for Foreign Missions (ABCFM), tüm görevlerini United Church of Christ (UCC)'in bu alandaki kurumu **United Church Board for World Ministries**'a (UCBWM) devrederek kapandı. Melvin A. Wittler, ABH Türkiye'nin Genel Sekreteri oldu ve 1992 yılına kadar bu görevi sürdürdü.

Melvin A. Wittler

1963

William Sage Woolworth emekli oldu. Ancak son yıllarında ABH'ye ait Osmanlı döneminden bugüne tüm gayrimenkullerin dokümanlarını toplamış, orijinal belgeleri Latin alfabesine çevirmiş ve gayrimenkullerin üzerine olduğu kişileri belirlemiştir.

William Sage ve Pauline Woolworth

I will never forget the afternoon of September 13, 1968

I was hired by the American Board of Commissioners for Foreign Missions to teach English at the Near East Mission American Academy for Girls in Üsküdar for the school years 1949-1952. Once at the school the welcome of the girls

became my challenge to give them the best of what I'd been taught.

Besides teaching English in Üsküdar and then at the American School for Boys in Talas (1955-1959), from 1961 to 1991 I was a writer and copy editor for the publication department of the Near East Mission. That meant correcting the English of the few books the Press published in English (among them Women in Turkey by Tezer Taşkıran, and four editions of An American Cook in Turkey); it meant writing with Everett C. Blake Biblical Sites in Turkey. I also was co-editor with Robert Avery, Serap Bezmez and Mehlika Yaylalı of the 1974 Redhouse English-Turkish Dictionary.

The Board's decision to cease its support of work in Turkey has several causes: One is the lessening of its financial resources from the American churches. Second is the lessening of new recruits who understand the basic, moral values of cultural interchange that go beyond a specific religion. It has meant for me an appreciation of İslam that has deepened my Christian understanding of the

One deity. Whereas I have prided myself on the American acceptance of diversity, with the rancor that this year's presidential race is stirring up it seems that my country's idealism is losing its 240-year stability based on a white, western European, Christian majority. I see a parallel here with the Turkish government's sensitivity to any deviations from its definition of cultural/ethnic purity.

I believe that because of the years my family were welcomed in Turkey we all became more worldly sensitive than had we stayed in the United States.

The work of the American Board (now the Wider Church Ministries) was begun by 19th century missionaries who reflected that century's Christian evangelistic fervor. In the mid-20th century we tried to build on that beginning by envisioning a more inclusive scope. In particular the Redhouse Press turned to emphasizing the intercultural values of encouraging children's reading (and asking), of

concern for protecting the ecology of our planet, and of a frank and open exchange of ideas between Americans and Turks.

The stability of Yılmaz Poda during the politically uncertain years of the 1970s, the human interest and kindness of Nebahat Karaorman, and the total honesty of Hal Schoup -- these are among my associates whose integrity I continue to esteem.

I was chosen to be the American representative in establishing the Sağlık ve Eğitim Vakfı because I am a woman; because I was resident in Istanbul and because I had taught both at the girls' school in Üsküdar and the boys' school in Talas. Of course I will never forget the afternoon of September 13, 1968 that the Board legal advisor Ömer Köprülü, Engin Unsal the co-establisher, and I went to the government office to declare our purpose and deposit the Turkish liras that began the foundation. Looking ahead to the contributions that SEV could give to the Turkish community, I would hope that the intensity of the desires to question, to evaluate, to communicate, and to search in cooperation beyond the immediate and the personal for a world responsibility would continue to grow, and that the critical role of the Press in this work be recognized.

To the grads today and tomorrow I'd say, "Use the unique gifts of creativity you've each been given and have developed to meet the demands, the sorrows, the frustrations, and the joys of your world. And don't neglect an humble sense of humor."

1964

22 Nisan'da Üsküdar Amerikan Lisesi'nde okullarla ilgili bir eğitim konferansı toplandı. İzmir Amerikan Koleji Müdürü Lynda Blake ve Üsküdar ile Tarsus'ta öğretmenlik yapmış ve Redhouse'ta yöneticilik yapan William Edmonds'ın liderliğindeki bu toplantıda Türkiye'deki okulların bağlanacağı yerel bir Vakıf kurulması gündeme geldi.

1966

Mart ayında New York'ta yapılan bir toplantıda hem Batı hem de Yakın Doğu'daki ekonomik ve sosyal gelişmelerle Bord kurumlarının karşılaştıkları maddi ve insan kaynağı sorunları ile bölgedeki kültürel değişim tartışıldı.

1966

Amerikan Bord Neşriyat Dairesi, Redhouse Yayinevi adını aldı. Genel Müdürü William Edmonds oldu ve 1991 yılına kadar görev yaptı.

1967

1889 yılında açılan Talas Amerikan Ortaokulu 78 yılın ardından kapanarak eğitime son verdi. Bu kapanma Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kuruluşunu tetikleyecek önemli bir olay olacaktır.

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI YÖNETİM KURULU BAŞKANLARI

İSİM	BAŞLANGIÇ TARİHİ	BİTİŞ TARİHİ
HAROLD SCHOUPE	1968	1974
YILMAZ PODA	1974	1994
YAŞAR YAŞER	1994 NİSAN	1998 KASIM
MUHTEŞEM EKENLER	1998 KASIM	2000 ARALIK
GÜNER BAYKAL	2000 ARALIK	2001 AĞUSTOS
MEHMET GÜR*	2001 EYLÜL	2001 ARALIK
TAMER ŞAHİNBAŞ	2001 ARALIK	2006 KASIM
ERHAN DURMANLI	2006 KASIM	2012 ARALIK
CEYDA AYDEDE	2012 ARALIK	2015 ARALIK
MEHMET T. NANE	2015 ARALIK	Halen

*Güner Baykal'ın yardımcısı olarak, Aralık 2001 mütevelli toplantısına kadar YK başkanı olarak görev yaptı.

olduğuna karar verildi.”

Yine ilk yönetim kurulu üyelerinden biri olan Mustafa Aysan, “Okulların kapanacağını duyduğumda Tarsus’tan hocam olan Richard Maynard’a şöyle demiştim. ‘Bu kararı tek taraflı olarak vermeniz adaletsiz olur. Çünkü bu okulların öğrencileri var, mezunları var, hocaları var, velileri var. Bu grupla beraber karar vermelisiniz (...) Bana azıcık vakit verirsiniz, ben bulurum bir yolu’nu dedim. Sonra mezun arkadaşlarla konuştum” diyor.

Yine ABH’den William A. Wittler ve Harold Schoup, Tarsus mezunu bir avukat, işadamı ve gazeteci olan Yılmaz Podayı da arayıp Vakıf fikrinden bahsederler ve destek isterler. Uzun yıllar SEV Başkanlığı görevini yürütecek ve özellikle tapu sorununun çözümünde emek verecek olan Yılmaz Poda da ekibe dahil olur.

VAKIF KURULUYOR

ABH ve mezunlar arasındaki artan ilişki ve toplantılar sonucun-

da, geriye kalan üç okul, bir hastane, bir dispanser ve yayınevini geleceğe taşınması için bir Vakıf kurulmasına kesin olarak karar verilir.

Tam da bu dönemde Koç Grubu’nun kurucusu Vehbi Koç’un çok uzun yıllardır kamu yöneticileriyle yürüttüğü çalışmalar sonucunda Vakıflar Kanunu yayınlanarak yürürlüğe girer. Bu yasayla artık özel kurum ve şahısların vakıf kurabilmesine olanak sağlanır. Böylece ilk özel vakıf olarak Vehbi Koç Vakfı kurulur.

Hemen ardından, o zamanki ABH avukatı olan Ömer Köprülü kurulması planlanan vakfın tüzük ve yasal işleme-

rini tamamlar. Bord’tan Anna Edmonds ve avukat olması nedeniyle mezunları temsilen de Engin Ünsal iki kurucu olarak seçilir. 5 biner lira yatırılarak 13 Eylül 1968 tarihinde Sağlık ve Eğitim Vakfı resmen kurulur. Vakıf, Türkiye’de Koç Vakfı’ndan sonra kurulan ikinci özel vakıftır.

Vakfın ismi ile ilgili olarak Harold Schoup şu anektodu aktarıyor: “Avukat Ömer Bey, sürekli olarak bana gelir, ‘Bu vakfa ne isim vereceğimizi bilmiyorum. Bilemiyorum, ama vakıf eğitim ve sağlık işleriyle alakalı. Eğitim ve Sağlık. Ama ben Sağlık ve Eğitim olsa diye düşündüm. Eğitim Sağlık’ı çok sevemedim. Bilemiyorum bana çok mantıklı gelmiyor’ derdi. Sürekli olarak bunları söyleyip duruyordu ve ben de en sonunda, ‘Ömer Bey, Allah aşkına problem ne, bana onu söyler misiniz? Bunda bu kadar büyütülecek ne var?’ dedim. Bana şöyle dedi, ‘Biliyorsunuz. Eğitim ve Sağlık’ın ilk harflerini kullanırsanız bu şekildeki sıralamayla, hiçbir şey ifade etmiyorlar. Ama eğer Sağlık ve Eğitim olarak ilk harfleri kullanırsanız o zaman SE, yani SEV, Sağlık ve Eğitim Vakfı oluyor. Ve bu harfler “sev” kelimesini oluşturuyor.’ Ben de o zaman, ‘Ömer Bey,

çok da önemli değil,’ demiştim. Bu konu üzerinde epey bir süre uğraştı ve Ömer Bey ‘sev’mek kökeninden bahsettiği andan itibaren, bunu geliştirmek ve desteklemek için inanılmaz olanaklar sağlanacağını düşündüm. Bu şekilde tartışma bitti. Bütün kurumlar birleştirildi ve hep birlikte SEV ismi kabul edildi.”

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI GENEL KOORDİNATÖR VE GENEL MÜDÜRLERİ

İSİM	BAŞLANGIÇ TARİHİ	BİTİŞ TARİHİ
Selahattin Erentürk	1974	1992
Prof. Dr. Günhan Danişman	1992	2001
Ziya Köseoğlu	2001	2013
Binnur Karademir	2013	Halen

KURULUŞ SIRASINA GÖRE SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI’NIN BUGÜNKÜ KURUMLARI

SEV Yayıncılık Eğitim Ticaret A.Ş.

1822

Üsküdar Amerikan Lisesi (UAA)

1876

İzmir Amerikan Koleji (ACI)

1878

Gaziantep Amerikan Hastanesi

1879

Tarsus Amerikan Koleji (TAC)

1888

SEV artık resmen kurulmuştur. Anna Edmonds, hemen bir yönetim kurulu oluşturulduğunu söylüyor. Dördü ABH'den dördü de mezunlardan ve destek veren isimlerden olmak üzere sekiz kişilik bir yönetim kurulu seçilir. Kurul ilk toplantısını 13 Aralık 1968 günü yapar ve Harold Schoup başkan, Yılmaz Poda başkan yardımcısı ve Dr. Ekrem Okyay sekreter olarak görev alır. Kurulda Anna Edmonds, Engin Ünsal, Nebahat Karaorman, Mervin A. Wittler, Richard Maynard ile birlikte toplam sekiz kişi görev alacaktır.

Artık Vakfın kuruluşu yapılmış ve çok önemli bir adım atılmıştır.

Ancak asıl büyük emek ve uğraşlar bundan sonra başlayacaktır. Önce tapular ile ilgili çalışmalar başlayacak, Vakfın vergiden muaf bir kurum haline gelmesi için ilk adımlar atılacaktır. Kurumların ortak bir yönetim çatısı altında toplanabilmesi için kapsamlı bir rapor hazırlıkları başlanacaktır. Ama 1970'li yıllar gelip dayanmış ve Türkiye ciddi bir politik çalkantı dönemine girmiştir.

KADİM BİR GELENEK, YENİ BİR BAŞLANGIÇ

Tüm bu yaşananlara bakıldığında geçmiş 1820'lere uzanan, Anadolu'da yaratılan bir gelenek tam da yok olmak üzereyken yeniden doğmuştur. Çok kritik bir anda, Türkiye'de emek vermiş Amerikan Bord çalışanları buradaki mezun ve insanlara güvenmiş, onlar da taşın altına ellerini sakınmadan koymayı başarmışlar. Anna Edmonds, bugünden geriye dönüp baktığında eşi Willam Edmonds'un, her zaman şu sözlerini hatırladığını söylüyor: "Belki de

Amerikan Bord'un Eminönü, Fincancılar Yokuşu'nda 1872 yılında açılan merkezi.

Bord'un tarihinde onayladığı en önemli karar, tüm bu kurumların ve verdiği hizmetlerin sorumluluğunu Türk dostlarımıza miras bırakmaktır."

Vakıf, gösterdiği başarı ile Osmanlı'dan bugüne birçok okul ve kurumun yapamadığını yapacak, bazı kayıplara rağmen Amerikan Bord Heyeti'nin çok sayıda varlığını ve kurumlarını başarı ile tamamen laik ve millî bir vakıf olan Sağlık ve Eğitim Vakfı'na aktaracaktır.

ABH yukarıda bahse konu olan maddi sıkıntılar nedeniyle dünyadaki faaliyetlerini azaltırken, sahip olduğu taşınmazları o ülkelerdeki Hristiyan topluluk ve kiliselere bırakmıştır. SEV gibi laik bir vakfa devir ise tek istisna olmuştur. Bu çok önemli bir güven göstergesidir.

Kısa sürede okullar tek bir çatı yönetim altında toplanacaktır. 1970'li yıllarda ABH, Vakıf ve okulların mevcut yönetimlerinin de içinde olacağı merkezi

bir sistem için çalışmalara başlayacak ve her okulun temsilcilerinden oluşan yeni bir kurul, Vakıf içinde merkezi olarak, okulları önce denetlemeye sonra yönetmeye başlayacaktır. Board of Directors adındaki bu geniş kurul kısa sürede Müttevelli Heyeti'ne dönüşecektir.

Önümüzdeki sayı SEV'in tarihinde yine büyük emek vermiş isimlerle 1990'lı yıllara doğru ilerlemeye devam edeceğiz.

Önemli not: Bu dosya çalışmamızın bilimsel bir amacı olmadığı okurlarımızın baştan bildiğini varsayıyoruz. O dönemin tanıkları ile görüşmeler, ulaşılabilen belli kaynaklardan derlenerek girilmiş naçizane bir editöryal çalışma olarak görülmüş memnun oluruz. Ekleme istediğiniz, eksik veya düzeltilmesini istediğiniz isim, olay ve tarihleri bize iletmenizi rica ederiz.

Kaynaklar:

ABH Arşivi, SALT Research, www.archives.saltresearch.org
30 Years of Love, Over One Hundred Years of Tradition, SEV ABH Yayını, 1998
Sağlık ve Eğitim Vakfı: Beginnings, Anna G. Edmonds, 2012
ABH Sürekli Yayınlar, Alma Mater 1969-1978, 1995-2002, DLIR Digital Archive, <http://www.dlir.org/archive/>
Eğitim Alanında Günümüze Aktarılan Bir Miras, Brain Johnson, 2006,
SEV İdari İşler Kayıtları

Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV)

1968

İzmir SEV Okulları

1997

Üsküdar SEV Okulları

1997

Tarsus SEV Okulları

1997

SEV Amerikan Koleji (SAC)

2014

Harold Schoup 1949-1991 (Talas, Üsküdar, Redhouse)

SEV büyük işler başarmış!

1965'te Halep'ten İstanbul'a ABH'nin İstanbul'daki merkezine gelen Harold Schoup, SEV'in kurulmasında önemli bir misyon üstlenir ve kuruluştaki tüm koordinasyonu sağlar. Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın ilk yönetim kurulu başkanı olan Schoup, Avukat Ömer Köprülü ve SEV'in ikinci başkanı olacak Yılmaz Poda, Engin Ünsal, Anna Edmonds, Dr. Ekrem Okyay, Melvin A. Wittler, Nebahat Karaorman ve Richard Maynard'tan oluşan sekiz kişilik kurulla, en önemli sorun olan gayrimenkullerin Sağlık ve Eğitim Vakfı'na devredilmesinde önemli bir adımı atacaktırlar. Sözü Harold Schoup'a bırakıyoruz...

ZOR GÜNLER YAKLAŞIYOR

1950'li yılların sonuna doğru ABH finansal olarak iyi bir dönemde olmasına rağmen bu durumun devam etmeyeceğini biliyorduk.

Eskiden olduğu gibi uzun süre çalışacak, deneyimli insanların sayısının da azaldığını görüyorduk. Bu yüzden Türkiye'deki kurumların, okulların, hastanenin ve yayınevinin gelecekte baş gösterecek problemlerle nasıl baş edebilecekleri konusunda endişeliydik. En büyük problem de bu kurumların üzerinde bulunduğu gayrimenkullerin mülkiyetiydi. Bu araziler, eski çalışanların üzerine düzenlenmişti. Çünkü ABH'nin ilk yıllarında Türkiye'de mülkiyete tek sahip olabilenler bireylerdi.

Ve bu insanların hepsi artık emekli olmuştu. Bazıları hayatını kaybetmişti, ama hepsi üzerlerine kayıtlı olan mülkiyetin aslında ABH'nin mülkiyeti olduğunu söyleyen belgeleri imzalamışlardı. Ama tabii ki bu imzaları Türkiye yasal olarak tanııyordu. Bu yüzden herkes sadece personel ve finansmanla alakalı olarak değil, aynı zamanda mülkiyetin ve binaların üzerinde bulunduğu gerçek arazi ile ilgili endişeler taşıyordu. Bu yüzden ABH, yerli bir vakıf oluşturmaya karar verdi.

"HER ZAMAN DÜRÜST": ÖMER KÖPRÜLÜ

Önce bu vakıf Amerikan Bord Vakfı olarak kurulacaktı. Ama yabancı kurucuların olduğu bir vakıf için yine

mülkiyet sorunları çıktı. Bütün bu sorunlar nasıl çözülecekti? İşte ben tam bu sıralarda Türkiye'ye gelmişim ve bu benim asıl sorumluluğum haline geldi. Oysa benim asıl amacım daha kapsamlı okul kayıt sistemi kurmak ve muhasebe prosedürleriyle ilgilenmekti.

Ama benim için çok iyi yıllar oldu. Vakıf kurulma sürecinde birlikte çalıştığım insanları unutmuyorum.

Mülkiyet sorununa bir çözüm üretmek için birlikte çalıştıklarımdan ilki Ömer Köprülü idi. Kendisi ABH'nin avukatıydı. Çok harika, arkadaş canlısı biriydi. Tipik bir avukattı, yasal konular söz konusu olduğunda hep sonuçlar üzerine endişeleri olurdu, ama gerçekten harika biriydi. Ofisime geldiği veya yaklaştığında her defasında bir şarkı

1967

Harold Schoup, Melvin A. Wittler ve ABH'nin avukatı Ömer Köprülü **kurulacak vakfın tüzük çalışmalarına başladılar**. Sağlık ve Eğitim Vakfı ismini koyan kişi Ömer Köprülü olacak ve herkes tarafından beğenilecektir.

Melvin A. Wittler

Ömer Köprülü

1968

Vakıflar Yasası, Meclis'te kabul edilerek yürürlüğe girdi. Böylece özel kurum ve kişiler vakıf kurucusu olabileceklerdi. Bu yasa için Vehbi Koç uzun yıllar mücadele vermiş ve Türkiye'deki ilk özel vakfı da kurmuştur.

Engin Ünsal ve
Anna Edmonds

1968

Amerikan Bord Heyeti'nin Türkiye'deki mevcut kurumlarını tek çatı altında toplayacak, okul mezunları ve tüm destekçileri bir araya getirecek, yasalara göre yerli bir vakıf olarak faaliyet göstermek üzere **Sağlık ve Eğitim Vakfı 13 Eylül günü resmen kuruldu**. Kurucular Engin Ünsal ve Anna Edmonds oldu.

söylürdü. "I would be true, for there are those who trust me" (Dürüst olacağım, çünkü orada bana güvenenler var) gibi sözleri vardı. Bir keresinde ona bu şarkıyı neden söylediğini sordum. O da bu şarkının, çok sevdiği öğretmeni tarafından söylendiğini ve ondan öğrendiğini anlattı. ABH'nın kapanan okullarından Gedikpaşa'dan mezundu. Ömer Bey'i tipik bir Osmanlı beyefendisi olarak tanımlayabilirim. Çalışma şekli, kullandığı yöntemler ilginçti... Birlikte çalışırken gerçekten samimi ve rahat bir insandı. Asla kızmazdı, asla kızgın bir ifadesine şahit olmadım, asla "pes ettiğini" görmedim.

YILMAZ PODA BAŞKAN OLUYOR

Yılmaz Bey (Poda) bir taneydi. Bir diğeri Engin Ünsal'dı. Bizden çok daha genç biriydi. Bizim okullardan mezun olmuş ve hukuk okumuştur. Sonra Nebahat Karaorman vardı. Türk kadın çalışanlarıyla çok yakından ilgiliydi. Sonra benim çok az tanıdığım Doktor Oktay vardı. Ancak o da Edmonds'larla birlikte yayınevinde oldukça aktifti. Vakıf'ta yönetimde olan dört Türk üye daha vardı.

Benim 1974 yılında emekli olmama birlikte Yılmaz Poda, Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın başkanı oldu. İşlerin yürütülmesinde benim o zamana kadar birlikte çalıştığım etkili ve verimli iş adamıydı. Bu süre boyunca en büyük işim Yılmaz Bey ve Ömer Bey'i dengede tutmak oldu diyebilirim. Sanki iki uç nokta gibiydiler. Eğer Ömer Bey'den bir şey yapmasını veya bir şey geliştirmesini isteyecek olursanız, onun bunu yapması detaycılığı nedeniyle bir ayı buluyordu diyebilirim. Yılmaz Bey'e gelince... Eğer bir şey yapmaya karar verildiyse, bu iş hemen yarın yapılmalıydı. Yılmaz Bey sürekli olarak Ömer Bey'i çalışmaya sevk ederdi. İşleri hızlandırmak isterdi. Çok şükür onun iyi ve harika insanlardı, birlikte uyum sağlayarak çok güzel çalıştık. Yılmaz Bey ile çalışmak oradaki yıllarımda en

mutlu anılarım arasındadır. Sonuçta yeni bir kurum olarak SEV'i kurduk ve çalışmaya başladık.

KURUCU KURUL

Kuruculardan biri olan Engin Ünsal, avukat ve genç bir politikacıydı. Solcu ve işçi hareketinde yer almıştı. Vakfa desteği çok büyüktü. Yönetim Kurulu'ndaki görevini hiç tereddütsüz kabul etti. Vakfı resmi olarak kurmak için Anna Edmonds ile birlikte kurucu oldu. Nebahat Karaorman harikaydı. Çok aktif bir kadındı. Kadınların hakları ve eğitimi teşvik etmekle tanınan bir kadındı. Ve Dr. Ekrem Okyay, benim en az tanıdığım kişiydi. Ama Edmonds'ların çok yakın bir arkadaşıydı. Yayıneviyle çok yakından çalıştığını biliyorum. Melvin Wittler, Richard Maynard, ben ve Anna Edmonds, Vakıf'ta kurucu yönetim kurulu olarak birlikte çalıştığımız isimlerdi. Biz SEV için çalışan sekiz yönetim kurulu üyesiydik. Gerçekten iyi bir çalışma grubu oluşturmuştuk ve hiçbir zaman büyük bir sorun yaşamadık. Her şey çok yolunda gitti. Birlikte çok zaman geçirdik. En nihayetinde bütün kurumlarımız ve varlıklarımız SEV'e transfer edildi. Benim fikrimce bu, Vakıf'a yaptığım en büyük katkıydı. Biz başka şeyler de yapmıştık neticede ama SEV'in kurulması çok önemliydi.

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI'NIN İSİM BABASI: ÖMER KÖPRÜLÜ

Ömer Bey hakkında başka bir hikâye daha anlatmak istiyorum. Avukat Ömer Bey, sürekli olarak bana gelir, "Bu vakfa ne isim vereceğimizi bilmiyorum. Bilemiyorum, ama vakıf eğitim ve sağlık işleriyle alakalı. Eğitim ve Sağlık. Ama ben Sağlık ve Eğitim olsa diye düşündüm. Eğitim Sağlık'ı çok sevmedim. Bilemiyorum bana çok mantıklı gelmiyor."

Bana sürekli olarak bunları söyleyip duruyordu ve ben de en sonunda, "Ömer Bey, Allah aşkına problem ne, bana onu söyley misiniz? Bunda bu kadar büyütülecek ne var?" dedim. Bana şöyle dedi "Biliyorsunuz. Eğitim ve Sağlık'ın ilk harflerini kullanırsanız bu şekildeki sıralamayla, hiçbir şey ifade etmiyorlar. Ama eğer Sağlık ve Eğitim olarak ilk harfleri kullanırsanız o zaman SE, yani SEV, Sağlık ve Eğitim Vakfı oluyor. Ve bu harfler "sev" kelimesini oluşturuyor." Ben de, "Ömer Bey, çok da önemli değil," demiştim. O da "Diğer şekilde olsun istemiyorum çünkü sağlıktan çok eğitimle alakalı işler yapıyoruz ve bu yüzden de..." Bu konu üzerinde epey bir süre uğraştı ve Ömer Bey 'sev'mek kökeninden bahsettiği andan itibaren, bunu geliştirmek ve desteklemek için inanılmaz olanaklar olacağını düşündüm. Bu şekilde tartışma bitti. Bütün kurumlar birleştirildi ve hep birlikte SEV ismi kabul edildi.

30. YIL ZİYARETİ

SEV'in 30. kuruluş yıl dönümüne davet edilmiştik. Gittiğimizde iki günlük büyük bir kutlama yapılmıştı. Belki de üç günlük. İstanbul'da Swiss Otel'de. Bu ziyaretimizde Tarsus'u ziyaret ettik. SEV tarafından kurulan ilkokulu gördüğümüzde gerçekten çok etkilendik. Sanırım yine aynı zamanda İzmir'i de ziyaret ettik. Yine Tarsus'daki spor tesisini gördüğümüzde, şaşkınlıktan neredeyse bayılacaktım. Bizim zamanımızda böyle büyük işler yapamamıştık. Türkiye'deki gelişmeleri görünce çok etkilendik. Akademik başarı açısından programların nasıl olduğunu bilmiyorum, ama fiziki şartlar açısından bizim zamanlarımıza kıyasla çok avantajlı oldukları kesin. Bizim zamanımızda bu kaynaklar yoktu.

Yılmaz Poda

1968

13 Aralık'ta **SEV Yönetim Kurulu'nun ilk resmi toplantısı yapıldı**. Harold Schoup Başkan, Yılmaz Poda Başkan Yardımcısı olarak seçildi. İki temel konu ele alındı. Acil mali destek bulunması ve vergi muafiyeti hakkı için girişimlere bulunmak. Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın ilk logosunu Redhouse Yayınevi'ndeki editörlerden Robert Arndt tasarladı.

Robert Arndt

1969

SEV'in ilk adresi, Fincancılar Yokuşu'ndaki tarihi binanın ikinci katında küçük bir oda oldu.

Mr. Maynard

Mr. Robeson

1973

1973 yılında Muzaffer Kürkçü tarafından hastane hizmetlerine ek olarak **Sağlık Okulu** açıldı. 1977 yılında hemşirelik okullarının lise düzeyinde olması şartı getirilince orta düzeydeki okulun son sınıfı 1978 yılında mezun edildi. Hemşirelik okulu 1995 yılında tekrar faaliyete geçti, ancak YÖK kararına bağlı olarak 1999 yılında son mezunlarını vererek kapatıldı.

Mustafa Aysan TAC'52

Herkes okulların devamını istiyordu...

“1960’lı yılların sonuna geliyorduk. Talas kapanmıştı... Amerikan Bord Heyeti tüm okulları kapatıp Türkiye’den çıkmayı düşünüyordu. Siyasi olarak karışık günlerdi. ABH’nin bu fikirlerini ilk olarak, iki kere bombalara maruz kalan Richard A. Maynard’a geçmiş olsun ziyaretimde öğrendim. Mezunlar olarak o gün, bir şeyler yapmamız gerektiğini anladım.”

Biraz bahsettiniz ama o Bord sürecinden Vakıf’a geçişe neden gerek duyuldu? Mezunlar olarak sizler nasıl bir araya gelip SEV’e destek vermeye başladınız?

SEV’in ilk yıllarında çok ciddi bir özveri vardır. Bu işlerle ilgilenirken ben ve o zamanki arkadaşlar, cebimizdeki paralarla peynirli sandviç alıp yediğimiz çok olmuştur. Toplantıların masraflarını kendimiz ödedik. Bunları şimdi konuşmak bile istemiyorum. Bir gönül işiydi bizimkisi. Ama hakikaten bu okulların yönetimi yoktan var edilmiştir. Bunun gerçekleşmesinde mezunlarımızın büyük katkısı vardır.

60’lı yılların sonuna doğru, İstanbul Üniversitesi’nde çalışıyordum. Bakırcılardan inip Fincancılar’daki binaya ziyarete giderdim. Mr. Maynard, Tarsus’ta müdürümdü. O zaman Bord Heyeti eğitim genel koordinatörüydü.

Terör ortamıydı ve binaya iki defa bomba atılmıştı. Mr. Maynard yerinde olmadığı için kurtuldu. Geçmiş olsun ziyaretinde, bana o zaman şöyle dedi: ‘Bord Heyeti Amerika’da toplandı. Türkiye’den çıkmaya karar verdik.’ Sohbet arasında dedim ki, bu kararı tek taraflı olarak vermeniz adaletsiz olur. Çünkü bu okulların öğrencileri var, mezunları var, hocaları var, velileri var. Bu gruplarla beraber karar vermelisiniz.

‘Nasıl yaparız ki bunu? Zaten biz kurduk, kendimiz çekiliyoruz’ dedi. Bana azıcık vakit verirsiniz, ben bulurum bir yolunu dedim. Tamam soralım herkese diye konuştuk. ‘Bunu organize eder misin?’ dedi. Öyle bir sohbetten çıktı bu. Yoksa resmen Board Heyeti’nin başvurması değil. Oturup konuşurken ortaya çıktı. Sadece bir geçmiş olsun ziyaretiydi benimkisi.

Sonra mezun arkadaşlarla konuştum.

Şöyle mi olur, böyle mi olur derken, sen başına geçersen destek oluruz dediler. Peki dedim ben de. İşte böyle başladım...

SEV resmen kurulmuştu o zaman değil mi?

Bu sırada vakıf resmi olarak henüz kurulmuştu. Ama sadece okul ve kurumların taşınmazlarını gayrimenkullerini toplamaya ve korumaya çalışıyordu. Vakıf fiili olarak çalışmıyordu. İşte Mr. Maynard ile konuştuğumuz bu konudur. Onu çalışır hale getirerek okul ve kurumlardaki yönetsel ve maddi sorunları da Vakıf çatısı altında çözmek üzere harekete geçecektik. Task Force adıyla 5 kişilik bir ekip kurduk ve bir rapor hazırlamaya başladık. Hepsi Tarsus mezunuydu. Prof. Dr. Baki Işıkkara ve dostları. Mr. Maynard’ı toplantıya çağırdık. Gittik ve Task Force’u sürekli hale getirmeye karar verdik. İstatistikçiler, hukukçular, yönetim uzmanları vardı. Anket konusunda uzman bir arkadaşımız tüm mezunlar, öğrenciler, veliler herkesi kapsayan bir anket hazırladı. Sonunda Task Force Report adıyla bir rapor yazdık. İngilizce ve Türkçe olarak çoğaltıldı. Anket sonuçlarına göre, bu grupların yüzde 80-85’i Bord Okulları’nın devamını istiyordu. Biz de okulların yaşaması ve başarılı geleneklerini sürdürmesi için yeni bir yönetim modeli oluşturduk. Bugünlere geldik, çok şükür.

Prof. Dr. Mustafa Aysan

1974

Engin Ünsal ve Dr. Ekrem Okyay’ın YK’dan ayrılması ve Harold Schoup’un emekli olup ABD’ye dönmesiyle birlikte **yeni Yönetim Kurulu oluşturuldu**. Yılmaz Poda başkanlığa gelirken 1994 yılına kadar bu görevi sürdürdü. Özellikle gayrimenkul tapularının bulunması konusunda büyük çaba sarf etti. Selahattin Erentürk ilk koordinatör olarak göreve başladı.

İlk Mütevelli Heyeti Üyeleri: Yılmaz Poda, Müjde Tekil, Oktay Erkal, Hasan Güleşçi, Sema Gökçen, Canan Karatay, Seha Sadıklar, Mustafa Aysan

Müjde Tekil

1974

1861 ve 1950’de hazırlanan **Redhouse İngilizce-Türkçe sözlük** üçüncü defa, editörler Robert Avery, Serap Bezmez, Anna G. Edmonds ve Mehlika Yaylalı tarafından gözden geçirilerek yeniden basıldı.

1979

TAC karma eğitime geçti ve ilk yıl 35 kız öğrenci kayıt edildi.

1982

Yeni Vakıflar Kanunu’na göre vakıf yönetim kurullarında **sadece Türk vatandaşları** yer alabilir.

1983

Yönetim Kuruluna yeni üyeler atandı. Nedime Adnan Esenış, Yalçın Öner, Ömer Haluk Cansın

1986

FABSIT (Friends of the American Board Schools in Turkey) ABD’de kuruldu.

1986

ACİ ilk erkek öğrencileri kayıt ederek karma eğitime geçti.

1987

SEV Mütevelli Heyeti resmen kuruldu. İlk heyet, mevcut yönetim kurulu üyelerinde oluşuyordu. İlk başkan Yılmaz Poda oldu.

DEVAM EDECEK...

BU GELENEĞİ BÜYÜTEREK YAŞATMALIYIZ

Amerikan Bord yönetiminden SEV'e geçtiğinde okulların kalitesinde bir gerileme olacağından korkuluyordu. Bunun SEV'in yönetiminin ötesinde bazı nedenleri var. Bu nedenlere el atmamız lazım. Birincisi eskiden okulların yönetimde bir devamlılık ve gelenek vardı. Bu okullarının en önemli özelliklerinden biri, müdürün, öğretmenin, müdür yardımcısının arda arda gelmesidir. Hangi sırayla geleceği bile belliydi. 1946'da TAC'ye girdiğim zaman okul müdürü Mr. Woolworth idi. Tam 35 yıldır ülkemizde yaşamış. Ardından Mr. Maynard'ın geleceği belliydi. Woolworth, 50 yılını bu ülkede geçirmiş bir insan. Mr. Maynard'dan sonra da kimin müdür olacağı belliydi. Gelen insanlar burada kendine uzun vadeli bir plan yapacaktı.

KENDİ SINAVIMIZI YAPMALIYIZ?

Biz yine kendi sınavımızı kendimiz yapmalıyız. Ben nasıl girdim TAC'ye? Annemi babamı, kardeşlerimi ve beni görüşmeye çağırıldılar. Beş kişilik bir heyet çağırıyordu sizi. Bir de karşımızda bomba gibi adamlar. Türk müdür, Amerikalı müdür, bir de meşhur hocalar var. Benimle bir saat görüştü bu insanlar. Annemle de, babamla da. Her şeyi soruyorlar. Böyle seçildik o zamanlar okula. Şimdi merkezi sınavla alıyoruz. Bunu da değiştirmeliyiz. Her okul kendi sınavını yapmalı.

Bu modelde neler vardı? Nasıl bir strateji izlediniz?

Herkes bilirdi, ama bizler vefat ettikçe bunlar unutulup gidiyor. Modelimiz şöyleydi. Merkezde Sağlık ve Eğitim Vakfı yönetim kurulu var. O zamanki adıyla İngilizce "Board of Managers..." Okulların müdürleri, Türk müdür yardımcıları ve okulların yönetim kurulu üyeleriyle birlikte yılda üç, dört defa toplanıyoruz. Ve o geniş Board of Managers'in aldığı kararlarla bir yönetim modeli geliştirmeye başladık. Okulların yönetim kurullarının bağımsız oldukları konular vardı. Merkeze bağlı oldukları temel bazı konular vardı. Örneğin burs fonları. Yani gelen bağışlar, bağışların taksim edilmesi gibi. Ama okulların esas yönetimi okullardaki beşer kişilik heyetlerdeydi. Onlar yılda dört defa merkeze rapor verirdi ve SEV'de bir araya gelip toplanırlardı. Gelir şu kadar, giderler şöyle olacak gibi. Sonra okulların, bu müstakil yönetim kurullarının bir araya geldiği geniş heyet Board of

Managers, SEV'in Mütevelli Heyeti'ne dönüştürüldü. Yani merkezde Mütevelli Heyeti, bir SEV Yönetim Kurulu seçiyor ve altında tüm okullar müstakil çalışıyor gibi bir yapı oluştu. İlk Mütevelli Heyeti Başkanı da bendim. Çünkü o zaman Board of Managers'in başkanıyım.

Bundan önce SEV ne yapıyordu?

İşte böyle yeni bir yapı oluşturduk ve fiilen çalıştırmaya başladık. Bu çalışmadan önce SEV, sadece ABH'nin gayrimenkullerini devralarak korumaya çalışan bir kurum olarak vardı. Yani operasyonel bir işlevi yoktu. Tapular kişilerin üzerine yapıldığı için mülkiyet nesilden nesile çok saçılmıştı. Bunları üstlerine kaydettirenler, vefat etmiş olanlar, onların dünyaya yayılmış çocukları. Bunların hepsi tek tek toplandı. Türkiye'de mevzuatlar... Hiç kolay bir iş değildi. Kendileri, ebeveynleri zamanında tapuları üstüne alanların hepsi de geldi, devretti ve hiçbirini itiraz etmedi.

Gerçekten büyük bir sadakat ve etik bir davranış vardır burada. Yüzyıllar sonra çok büyük rantlar yapmış gayrimenkuller bunlar... Az iş değildir bu. Aradan geçen bu kadar yıldan sonra, gayrimenkuller devirlerinin ardından, 2014'te yani daha iki yıl önce, tüm okulların resmi hakları da SEV'e devredilerek bu süreci tamamlamış olduk. Artık geçmiş 150 yılı aşan eğitim, sağlık ve yayıncılık geleneği tamamen SEV'e geçmiş oldu.

Bu şekilde Amerikan Bord Heyeti kapanmış mı oldu?

Evet, ABH resmen Türkiye'de yok artık. 40 sene evvel başlayan bu gelişmelerin bir sonucudur. Planlanan bu gelişme başarılı bir şekilde tamamlandı. Ama burada da, bence yanlış yaptığımız bir yan var. Sembolik de olsa bu tarihi geleneği yönetimde muhafaza etmek lazımdı. Orijinal statümüzde de öyle bir şey var aslında. Yani hiç olmazsa mütevelli heyetinde bir kişi Amerikalı olacaktı.

Engin Ünsal TAO, TAC'55

Okullar Atatürk'ün desteğiyle bugünlere geldi

Amerikan Bord Okulları buraya Osmanlı döneminde geliyor ve yıllarca kalıyorlar. Cumhuriyet'ten sonra da, Atatürk'ün bir sözüyle kalıyorlar. Atatürk, Kurtuluş Savaşı'nda kendine destek olan Amerikan okulu ve müdiresini unutmuyor... Ve Talas'ta bir Japon Yoshio Fukuyama... Resmi olarak SEV'in iki kurucusundan biri olan Engin Ünsal, Cumhuriyet'in ilanından 1960'lı yıllara Amerikan Okullarını ve SEV'in kuruluş günlerini anlatıyor...

Cumhuriyet'ten sonra Amerikan okulları varlıklarını nasıl sürdürüyorlar?

Bana göre Atatürk'ün bir sözüne bağlı bu devamlılık... Atatürk, İsmet Paşa'ya çok önemli bir şey söylüyor. "Bu okullar açık kalmalı. Çünkü, yeni yöneticilerin yabancı dil bilmeleri gerekiyor." Kısacası, bu okullar, varlıklarını Atatürk'ün öngörüsüne borçlular. Bir de Atatürk'ün hatırasında, bu okullarla ilgili bir olay da var. Atatürk, Sivas Kongresi'nden sonra Ankara'ya gidecek ancak arabalarda ne lastik var, ne benzin. Tarih 1919'un sonu. Daha TBMM açılmamış. Diyorlar ki Merzifon'da bir okul var. Bu okulun bir müdiresi var. Müdirenin de bir arabası var. Müdireye gidiliyor. Atatürk'ün aracı için lastik ve benzin veriyor. Müdire Atatürk'ün ısrarlarına rağmen verilen parayı da reddediyor. Atatürk, Kurtuluş Savaşı boyunca, bu okulun yardımını unutamıyor. Cumhuriyeti

kurduktan sonra da "Bu cumhuriyete lisan bilen insanlar gerekecek" diyerek okulların kapatılmasını önüyor.

DEMOKRAT İNSANLARDI Nasıl bir eğitim sistemi vardı?

O tarihte, yurtdışından öğretmen veya yönetici olarak gelen insanlar, birçok Türk'e göre daha milliyetçi, daha demokratı bence. Bize o sevgiyi onlar verdi. Bugün bizim Talas mezunlarının hepsi, demokratır, Atatürkçü'dür, Cumhuriyetçi'dir. Bence Talas'ın kapanması müthiş bir kayıptır. Okulda, akşamları mütalaa salonunda toplanır, aile havası yaratmak için okul şarkıları söylenirdi. O şarkıları hep beraber söylemenin anlamı nedir, biliyor musunuz? Aynı duyguya, aynı aileye mensup olmak. Aynı ortamın ürünü olmak. Bu insana müthiş bir heyecan katıyor. Ben Talas'a 1947 senesinde

girdim. 1945'te Birleşmiş Milletler'in kuruluşuna imza atan İsmet Paşa ve Türkiye bir takım taahhütlerin altına girmiş. Yani, "Demokrasi olacak, çok partili rejim olacak" denilen yıllarda, biz Talas'ta öğrenciydik. 1945'te Birleşmiş Milletler'in kuruluş anlaşmasında 'demokrasiyi kuracağız' diyen bir ülkenin, Kayseri şehrinde bulunan bir okulda demokrasi o kadar vardı ki, bugün bile hiç bir okulda bunun bir örneği yok.

Demokrasinin oradaki uygulamasını ve o okulun cumhuriyete bağlılığının eserini, sonucunu gördüm. Müthiş birşey. İlk şaşırdığım şey tenkit saati diye bir şeyin olmasıydı. Mütalaa salonumuz var. Haftanın belirli günü, buraya gideriz. Bütün öğrenciler o mütalaa salonuna gelir. Bütün öğretmenler de ön taraflara oturur. Biz bir tenkit saati başkanı ve katipleri seçeriz. Oturumu açarlar. Biz öğrenciler olarak okuldan ne kadar

MUSTAFA KEMAL PAŞA'NIN ANKARA'YA UĞURLANMASI

(18 Aralık 1919)

"17 Aralık günü bir genelge ile Heyet-i Temsiliye'nin İstanbul'a yakın bir yere gideceği bildirildi. Bu yer Ankara'ydı. Heyet-i Temsiliye Ankara'ya gidecekti ama Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları yine parasız, otomobilleri benzinsiz, lastiksizdi.

Para sıkıntısı, Mazhar Müfit Kansu'nun kendi adına Osmanlı Bankası'ndan bin lira borç alması ile çözümlendi; altı teneke benzin ve iki çift iç-dış lastikler Amerikan Okulu müdiresinden sağlandı. Okul Müdiresi bütün ısrarlara rağmen para kabul etmedi. Bu durum karşısında Mustafa Kemal Paşa, Mazhar Bey'e rica ederek, alınan malzemelerin listesini ve ısrarlara rağmen para alınmadığını gösterir bir belge düzenlenerek, imza ettirilmesini istedi. Mustafa Kemal, Mazhar Bey'e bu parayı birlikte ödemelerini şart koştu."

*Kaynak: Sivas Valiliği resmi sitesi, www.sivas.gov.tr/ataturk-ve-ilimiz

yönetmel açıdan burayı daha düzgün, işletmecilik kurallarına uygun bir yer yapmak istediklerini söylediler. Ama önümüzde büyük bir tapu sorunu vardı. Tapular kimin üzerineydi biliyor musunuz? Hocaların veya yöneticilerin. Tabi bu tapular ölümlerle birlikte miras olarak dağılıyor. Toplayabilersen topla. Bir çoğu mirasçılar üzerine dağılmış. Çok problemliydi.

Ne yapalım diye konuşuyoruz. Ömer Köprülü, Amerikan Bord'un avukatıydı. Sonra en iyi çözümün bir vakıf kurmak ve okulları, gayrimenkulleriyle bu vakfa devretmek olduğuna karar verildi.

Vakfı birilerinin resmen kurması gerekiyordu. Denildi ki bir tane Bord'tan temsilci olsun. Anna Edmonds seçildi. Vakfın işleminde bir hukukçunun denetlemesi iyi olur diye benim olmamda ısrar ettiler. Herkes artık, kurumların babadan kalma yöntemlerde yürümeyeceği konusunda hemfikir. Çağdaş işletmecilik alanında yürüyecek, yürütülecek, buraya uzmanlar getirilecek, bir merkezden idare sağlanacaktı.

12 CUMHURİYET ALTINI İLE YOLA ÇIKILIYOR

Vakfın mali olarak durumu nasıldı?

Kuruluş kararından sonra Anna Edmonds ile Sultanahmet Adliyesi'ne gittik. Vakfı resmi olarak kurduk. Vakfın senedine göre bir müteveli heyeti lazımdı. İlk kurucu mütevellili de mezunlardan seçtik. Vakfın felsefesi şuydu: Bu okulların mezunları artık yetişti, kendi alanlarında önemli insanlar oldular. Bunlardan bir temsil heyeti getirelim. Ve bu temsil heyeti okulların ve kurumların yönetimini üstlensin ve çağdaş bir anlayışla yönetsin. İlk mütevellide Mustafa Aysan vardı, Hasan Güleşçi vardı... Ve toplandık. ABH'de çalışan Selahattin Erentürk de genel sekreter oldu. Selahattin Bey daha ilk oturumda yakıcı bir haber verdi. Bizim

şikayetimiz, ne kadar önerimiz varsa, okulda neler yapılmasını istiyorsak hepsini söyleriz. Hocaların gözü önünde bunları dile getiririz. Hiç bir okulda olmayan bir uygulamaydı. Hocanın yüzüne baka baka hoca nasıl eleştirilir? İnanılmazdı ve çok etkilenmiştik. İkincisi Head Monitor diye birşey vardı. Öğrenci Mümessili yani. Okul ile öğrenci arasında ilişkiyi sağlayan insandı. Bizi temsil ediyordu. Şikayetlerimizi götürüyor, onların isteklerini bize getiriyordu. Adaylar olur. Öğrenciler yarışır. Propaganda yaparlar. Seçim günü seçilen seçilirdi.

PARA DÜZENİNDE PARAYI SEVMİYEN İNSANLAR

Talas'ın kapanması ve Vakıf kuruluşu arasında bir bağ var gibi? Neden böyle bir kuruma gerek duyuldu?

Bu okulların yöneticileri ve öğretmenleri para için gelmiyorlardı. İnanç için,

insanlığa hizmet için geliyorlardı. Parayı sevmeyen, bu işleri para için yapmayan insanlar bunlar. Parayı sevmeyen, parayı yönetmeyi de sevmeyen.

Bu insanlar, ne ticaret, ne bankacılık biliyor, ne işletme, ne de faiz... Bir organizasyon yok. Böyle olunca okullar yavaş yavaş içeriye girmeye başladı. Zaten ayakta kalması, okul ücretlerinden değil, Amerika'dan gelen bağışlarla oluyordu. 1960'larda bağışlar aksamaya başladı. Sonuçta Talas maalesef 1967 yılında kapandı. Muhteşem bir tarih sona erdi.

VAKIF KURULURKEN

Ben hukuk fakültesini bitirdim. Yıl 1955. Avukatlık yapıyorum ve o zamanlar bizim mezunlardan tek avukat benim. Hocalarımızla filan toplanıyoruz. Talas kapanınca Tarsus'a geldi. 'Ne yaparız ne ederiz' filan diye konuşuyoruz. Bu görüşmeler sırasında hem finansal ve

TALAS'TA BİR JAPON: FUKUYAMA

Talas'a girişiniz nasıl oldu?

Benim babam polis memuruydu. Orada görevli olduğu için Bitlis'te okuyorduk. Dördüncü sınıftaydım. Bir gün vali babama telefon ediyor. Diyor ki "Benim iki oğlum gelecek, bir müsamerede kullanmak üzere iki kelepçe ve iki polis elbisesi istiyor. Onlara istediklerini ver."

Babam şaşırıyor. Diyor ki Bitlis, müsamer, valinin çocukları... Bunlar nedir? Sene 1946.

Çocuklar kelepçe ve kıyafeti almaya geldiklerinde, babam, 'Siz nereden okuyorsunuz?' diye soruyor. Çocuklar "Biz Talas Amerikan Mektebinde okuyoruz," diyorlar. Babam çok etkileniyor. Diyor ki, vali akıllı bir adamdır. Çocuklarını Talas'a gönderdiğine göre ben de oğlumu oraya göndereyim. Parası pulu yok. Aldığı 50 lira aylık. Babamın tayini Çankırı'ya çıkıyor. Ben ortaokula gidiyorum. Babam, bir gün "Yaz aylarında sen de Talas'a gitsen" diyor. Evde annem sürekli olarak bir şeyler işliyor. Babam okula baş vurmuş. Numara vermişler onları çamaşırlarına ve giysilerine işliyor. Bir gün baktım halılar, kilimler karşıdaki bakkalın evine gidiyor. Anladım ki babam onları rehine vererek para alıyor.

Talas'a gitmek için bir eylül günü üçüncü mevki bir trene bindik. Babam sülüs aldı. Sülüs o zamanlar devlet memurlarına verilen bir tren bileti. Bana da 1 lira mıydı, 2 lira mıydı bir bilet aldı. Tahta bavulla bindik. Gece 11-12 gibi Kayseri'ye vardık. Sanıyorum babamın kafasındaki Amerika o filmlerdeki Amerika gibiydi. Amerikalı deyince babamın aklında sarı saçlı uzun yapılı adamlar geliyordu.

Kayseri'den geceleyin bizi bir Japon karşıladı. Babam yıkıldı. Karşılayan Japon, Mister Yoshio Fukuyama... Dünyaca ünlü "Tarihin Sonu ve Son İnsan" kitabının yazarı Francis Fukuyama'nın babası. Şimdi düşünüyorum da, Chicago Üniversitesi'nde sosyoloji doktorası yapacak Japon biri, Anadolu'nun göbeğine geliyor, okulda öğretmenlik yapıyordu, gerçekten idealist insanlarmış.

Neyse, denklemleri aldık. Okulun Tarzan dediğimiz bir kamyonu vardı. Denklemleri arkasına koyduk, gece yarısı Talas'a vardık. Babam bir çok daha yaşadı. Kafasındaki okul, bol ışıklı bir binaydı. Ama önümüze çıkan simsiyah bir bina oldu. Şato gibi bir yerd. Işık yok, hiç birşey yok.

Yatakhaneye çıktık. Yataklar boş. Karyola var. Denklemleri açtık. Yattık. Sabah babam dedi ki "Oğlum kardeşlerin seni özler. Dönelim." Morali bozulmuştu.

Ben de baktım. Bahçe var. Çocuklar eğleniyorlar. Hoşuma gitti. "Yok baba ben kalacağım" dedim. İşte o karar benim hayatımı değiştirdi.

bütün sermayemiz ABH'nin verdiği 12 tane cumhuriyet altını dedi. Yani SEV'in kuruluşundaki bütün mal varlığı 12 cumhuriyet altınıdır. Tabi herkeste bir tereddüt, bir şaşkınlık... Ama bankacıların, ticaretten gelme, hocalıktan gelme, kaliteli insanların olduğu bir yerde çözüm yavaş yavaş bulunuyor. Zamanla okullara yeni bir düzen ve disiplin anlayışı getirildi. Bir merkezi politika oluşturuldu. Okul müdürleriyle toplantılar yapıldı. Yeni durum anlatıldı. ABD ile temaslara, FABSIT ile temaslara sağlandı.

1990'LARDA YENİDEN YÜKSELİŞ

Tapu ve yönetim stratejisi dışında neler yapıldı?

1990'a kadar vergiden muafiyet için uğraşıldı. Kamu yararına olan vakıfların vergiden muaf olması için bakanlar kurulu kararı gerekiyordu. Bunun müracaatları yapıldı. Ve kabul edildi. Kamu hizmeti veren bir vakıf olarak vergi muafiyetimiz var. Yüzyıllara uzanan bu amatör ruhu, yani ABH'nin sürdürdüğü bu ruhu burada da sürdürmeye çalıştık. Burada kimse profesyonel değil. Mütevelli heyeti profesyonel değil. Yönetim kurulu profesyonel değil. Sadece profesyonel çalışanlara emeklerinin karşılığı bir şey veriliyor.

TALAS RUHU VE ÜNİVERSİTE

Şunları da yapsaydık keşke dediğiniz bir şeyler var mı?

Bence birkaç eksiklerimiz var. Talas ruhunu bu okullara tam olarak taşıyamadık. Belki bunun üzerinde gerektiği kadar duramadık. Talas'taki o demokrasi anlayışını, Talas'taki cumhuriyet anlayışını bu okullarda da sergilemek için daha çok çalışmalıyız bence. Bir de, elimizdeki bu çok sağlam, çok hümanist, çok demokratik eğitim geleneğini, yönetim anlayışını, bir üniversite kurarak güçlendirmeliyiz. Bir üniversite kurma çabamızı oluşturamadık, keşke bir SEV Üniversitesi kurabilseydik. Türkiye'de 160 tane üniversite var. Çoğunu yakından biliyorum. Belki içinden ancak 10 tanesi uluslararası çaptadır.

SEV TARİHSEL BİR SORUMLULUKTUR

Geriye baktığınızda SEV, misyonunu yerine getirebildi mi?

Eğer SEV'i kurmasaydık, Talas'tan sonra diğer okullar da tehlikeydedi. SEV bu okulları kurtarmış ve kaliteyi yükseltmiştir. Camiayı ekonomik olarak daha güçlü bir yere götürmüştür. Yeni okullar, liseler açacak güce erişmiştir. SEV'in kurulması doğru bir karardır. Bugün Türkiye'de eğitim alanında verilmiş en önemli kararlardan biridir bu. Ben başarılı olduğumuza kanıyım. Bu okullar, insana sorumluluk yüklüyor. SEV tarihsel bir sorumluluktur. Biz bu bayrağı teslim ettik ve bu bayrak elden ele, nesilden nesile geçecek.

En ideal çözüm Vakıf altında toplanmaktı

İnsanların “fani” olduğu fikrinden hareket eden Amerikan Bord Okulları’ndan yetişmiş bir grup insan Amerikan Bord Heyeti’nin yöneticileriyle kafa kafaya vererek en ideal çözümün “Vakıf” çatısı altında toplanmak olduğu sonucuna vardılar. Dünyada ve Türkiye’de yaşı yüzyılları aşkın vakıfların mevcudiyeti Sağlık ve Eğitim Vakfı’nın kurulmasında önemli bir sebep oluşturdu.

İstanbul, İzmir, Tarsus’ta faaliyette bulunan ve Amerikan Bord Heyeti’nce yönetilen okullar ile Gaziantep’teki Amerikan Hastanesi’nin gayrimenkulleri muhtelif Amerikalı şahısların adına kayıtlıydı. Şahısların gelip geçici olması, miras meselelerinin okulların ve hastanenin hayatini tehdit edeceği endişesi de Sağlık ve Eğitim Vakfı’nın 1968 yılında kurulmasını hızlandırdı.

ABH gayrimenkullerini her türlü yasal yoldan korumak için sürekli tetikte olmuştur. Bunu kolaylaştırmak için, 1963 yılında emekli olmadan önce William Sage Woolworth ABH’ye ait Osmanlı İmparatorluğu döneminden itibaren tüm yasal dokümanları toplamış, orijinal alfabeden yeni Türk Latin harflerine çevirmiş ve gayrimenkul sahiplerinin

yerlerini belirlemişti. Bu şahısların bir kısmı ölmüştü ve mirasçıları dünyanın her yerine dağılmışlardı.

1960’larda bir zaman Türk kanunları camiler dışındaki dini örgütlerin gayrimenkullerini vakıf altında toplamasına müsaade etmişti. 1968’te bir başka değişiklik ise dini olmayan hayırsever kurumların vakıf korumasından yararlanabilmelerini sağladı. Bunu gerçekleştiren ilk kurum Koç Grubu oldu. Biz de kısa bir süre sonra 1968 güzünde, SEV olarak onları takip ettik.

Vakıf’ın ilk başkanlığına Harold Schoup, yardımcılığına da ben seçildim. Bir süre sonra Mr. Schoup Amerika’ya dönmesi üzerine Yönetim Kurulu, Vakıf Başkanlığı’na beni seçti. Sağlık ve Eğitim Vakfı, ilk hedef olarak İzmir, Tarsus ve İstanbul’daki ABH Okulları ile Gaziantep’teki Amerikan Hastanesi’nin üzerinde faaliyette bulundukları gayrimenkullerin SEV’e itikali ile ilgili işlemleri başlatmayı kararlaştırdı.

SEV bir yandan Üsküdar Amerikan

Lisesi, İzmir Amerikan Lisesi ve Tarsus Amerikan Lisesi ile Gaziantep Amerikan Hastanesi’nin faaliyetlerinin devamında önemli bir yer işgal eden gayrimenkulleri güvence altına alırken diğer taraftan gerek bu ve gerekse diğer Türk eğitim ve sağlık kuruluşlarına maddi yardımda bulunmak için gelir kaynaklarını da artırmaya yöneldi. Okulların

ve Hastane’nin derneklerinin katkıları bugün Vakıf’ın ulaştığı merhalede önemli bir yer işgal etmektedir.

Sağlık ve Eğitim Vakfı’nın büyümesi eğitim ve sağlık kuruluşlarına daha fazla hizmet verebilmesi için “Umumi Menfaatlere Hadim” vakıf statüsü kazanması Mart 1990 yılında müsaadenin alınarak Bakanlar Kurulu’nca onaylanması sayesinde gerçekleşti. Yapılan nakdi, ayni ve gayrimenkul bağışları ile Vakıf daha da güçlenmektedir.

(Bu metin 1998 tarihli, 30 Years of Love, Over One Hundred of Tradition kitabından alınmıştır.)

Müjde Tekil UAA’60

Mustafa Aysan önemli değişiklikler yaptı

1970’li yıllardan 1990’lara kadar uzun süre SEV Yönetim Kurul üyesi olarak çalışan Avukat Müjde Tekil, Amerikan Bord heyetinin gayrimenkullerinin Vakfa geçmesini, dönemin bakanı Mustafa Aysan’ın yaptığı yasal değişiklikleri, bu şekilde Vakfın nasıl canlandırıldığını, sekiz yıllık eğitimi anlatıyor. Müjde Tekil ile Moda’daki evinde konuşuyoruz. Salonda bol bol *Buluşma* dergisi var. Gururlanıyoruz.

Müjde Tekil’e soruyoruz:

Vakıf konuları hakkında uzman olan az kişi olduğunu söylüyorsunuz. Bunlardan biri de Mustafa Aysan... Aysan neleri yaptı?

Evet. Vakıf işlerini en iyi bilen Mustafa Aysan’dır. Bakan olduğu zaman özel okullar kanununu da değiştirdi. O kanun değiştirdikten sonra zaten biz de Vakıf olarak okul açmaya başladık. Yasaya bir madde eklenmesini sağladı. Vakıf olarak ilköğretime ilk biz geçtik. Diğer özel yabancı okullar bizden sonra yaptılar. Mustafa Aysan’a borcumuz ödenemez. İçeriden geldiği için problemi iyi biliyordu.

Okulların gayrimenkullerinin miras sorunları neydi?

Vakıfların ilk kurulmasının nedeni şudur: Eskiden Osmanlı Vakıflar İdaresi döneminde yabancı bir vakıf adına bir gayrimenkul satın alınamıyordu. Bu nedenle okulların gayrimenkulleri görevli rahipler ve rahibelerin üzerine alınmış. Dolayısıyla o rahipler ve rahibeler çocuksuz öldüğün zaman, mirasçıları olmayınca gayrimenkuller doğrudan Hazine’ye gitmiş.

Siz anaokulu için evinizi vermişsiniz...

Evet. Sekiz yıllık eğitim ortaya çıktı. “Ne yapacağız?” dedik. Önce okul öncesi için bir şeyler yapılmaya başlandı. Okul yapmaya uygun bina arandı. İzmir’de ve Tarsus’a bina bulmak kolay oldu ama İstanbul’da zorlandık. Birgün otururken kafamda bir şimşek çaktı. Dedim benim Kızıltoprak’ta bir evim var. Çocukluğumun geçtiği bahçe içerisinde bir ev. “Gidin, bir bakın. Ben para pul istemiyorum. Eğer işinize yararsa anaokulu yapalım” dedim. İlk anaokulu orada açıldı.

Yaşar Yaşer TAC'51

Kötüyü bilmeden iyiye daha az takdir ederiz!

TAC'den mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesini bitiren Yaşar Yaşer, 1957-58 yılları arasında 8. Kore Tugayında tercüman asteğmen ve 24. Amerikan Tümeninde irtibat subayı; Türkiye'ye döndükten sonra da Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı görevlerinde bulunduktan sonra 1971-1981 yılları arasında Londra'da Birleşmiş Milletler'in bir projesinde direktör yardımcılığı yapar. Daha sonra 1982 yılında devlet memuriyetinden emekli olur ve rahmetli Vehbi Koç'un kurduğu "Türkiye Aile Sağlığı ve planlaması Vakfı"nın (TAP Vakfı) 25 yıl genel müdürlüğü görevini yürütür. İşte bu yıllarda Sağlık ve Eğitim Vakfı'nda (SEV) çalışmalarına başlar. Yönetim Kurulu Üyeliği, Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Mütevelli Heyet Başkanlıklarıyla Vakfın zorlu günlerinde yıllarca çalışan Yaşar Yaşer, *Buluşma*'nın sorularını yanıtlıyor.

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kuruluşunu hazırlayan koşullar nelerdir?

1960'lı yıllarda Amerikan Bord'un maddi imkanları çok zayıflamıştı. Türkiye'yi artık terk etmek yolunda planlar yapıyorlardı. Hatta mecburiyetten Talas okulumuz kapandı. Talas okulumuzu kaybetmemiz

bizim için acı da olsa iyi bir ders oldu. Hukukçuların tavsiyesi ile bundan sonra hiç değilse benzer kayıplar olmasını önleyebilmek amacı ile hemen bir vakıf

kurarak okul binaları dahil bütün gayrimenkullerin bu vakfa geçirilmesine başlandı. Bu yönde hemen, 1968 yılında, SEV kuruldu. Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kurulması okullarımızın bekası ve gelişmeleri konusunda çok önemli bir adım idi.

Hatırladığım kadarıyla 1990'ların başında Amerikan Bord'un Amerika'daki merkezinden direktör ile mali işlerden sorumlu yardımcısı İstanbul'a geldiler. Bir toplantı yapıldı ve bu toplantıda gayri

menkullerin yanı sıra okulların ve kurumların kuruculuğunu Türkiye'de SEV'e devredeceklerini belirttiler. Diğer memleketlerde emlaklarını kiliselere verdiklerini ama Türkiye için istisna yapacaklarını söylediler. Devir için resmi hazırlıklar hemen yapıldı ve 1968 yılında vakıf faaliyetlerine resmen başlamış oldu.

Bu süreçte ne gibi sıkıntılar vardı ve bu döneme ilişkin kimleri anmak istersiniz?

Burada çok önemli bir konu ve kişiden bahsetmeden geçerseniz haksızlık etmiş olurum diye düşünüyorum. "Devrettiler" şeklinde basitçe yazılan bu olay o kadar da basit değildi. Zira 150 yıl önce buralara hangi Amerikalı geldiyse tapuları onların üzerine yapmışlar. Bugüne gelene kadar ölenler olduğu için onların

çocuklarını, bazı hallerde torunlarını bulmak ve onların iznini almak için SEV'in ilk başkanı Yılmaz Poda (Talas'45, TAC 49) abimiz Amerika'ya defalarca giderek sabırla, şahısları çok uzun ve meşakkatli arama, bulma ve imzalatma zahmetlerine katlandı. Günlerce, aylarca Amerikan Bord Genel Sekreteri Dr. Wittler ile beraber bu işlerle uğraştılar. Huzurlarınızda kendisine, daha sonra Genel Sekreterlik görevini Dr. Wittler'den sonra devralan Mr. A. McCain'e ve ondan sonraki Genel Sekreter Mr. K. Frank'e ve bütün Amerikan Bord çalışanlarına çok olumlu, yapıcı destekleri ve çalışmaları için SEV camiası adına yürekten teşekkürlerimizi, şükranlarımızı bir defa daha sunmanın bir insanlık borcu olduğunu düşünüyorum. Sağolun varolun can dostlarımız. Kaybettiklerimiz için de Allah'a emanet olmaları dileğimi sunuyorum.

(Devamı önümüzdeki sayı)

Yaşar Yaşer, Alan McCain ve Günhan Danışman

GÜLER LEGACY

6. GÜLER LEGACY KAMPLARI ÖZYEGİN ÜNİVERSİTESİ'NDE!

BİLGİ
VE
KAYIT

GULERLEGACY.COM

KAMP
TARİHLERİ

17-22 TEMMUZ

KAMPIMIZ **TÜRSAB** GÜVENCESİYLE GERÇEKLEŞMEKTEDİR.

atour

ÖZYEGİN
ÜNİVERSİTESİ

PEGASUS'LA UÇARKEN ÖZGÜRSÜNÜZ!

Pegasus'un ihtiyaçlarınıza ve alışkanlıklarınıza göre tasarlanmış Süper Eko, Eko, Avantaj ve Ekstra paketleriyle dilediğiniz gibi seyahat eder, özgürce uçarınız!

SÜPER EKO PAKET

- Uçuş bileti • 8 kg el bagajı hakkı

EKO PAKET

- Uçuş bileti • 8 kg el bagajı hakkı
- Yurt içine 15 kg bagaj hakkı
- Yurt dışına 20 kg bagaj hakkı

AVANTAJ PAKET

- Uçuş bileti • 8 kg el bagajı hakkı
- Yurt içi ve yurt dışına 20 kg bagaj hakkı
- Sandviç ve içecek ikramı
- Ücretsiz koltuk seçimi

EKSTRA PAKET

- Uçuş bileti • 8 kg el bagajı hakkı
- Yurt içi ve yurt dışına 25 kg bagaj hakkı
- Ekstra diz mesafesi dahil ücretsiz koltuk seçimi
- Sıcak yemek, sandviç ve içecek ikramı • İade ve değişim hakkı

flypgs.com
ucuz biletin adresi

PEGASUS